

Σελ. 4

Σελ. 22

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ISSN: 29450853

Εβδομαδιαία εφημερίδα • Πέμπτη 22.05.2025 • www.anagnostis.org • anagnostispe@hotmail.com • Έτος 28ο • Αρ. φύλλου 1312 • ΕΥΡΩ 2,00

Ανδριανός σε ασφυξία για οικισμούς

Ισχυρές αναταράξεις προκαλεί στην κοινωνική βάση το Π. Δ. που αλλάζει άρδην τους όρους δόμησης σε μικρούς οικισμούς. Ο Γ. Ανδριανός βουλευτής Αργολίδας της ΝΔ, βρίσκεται στο επίκεντρο έντονων αντιδράσεων. **Σελ. 5**

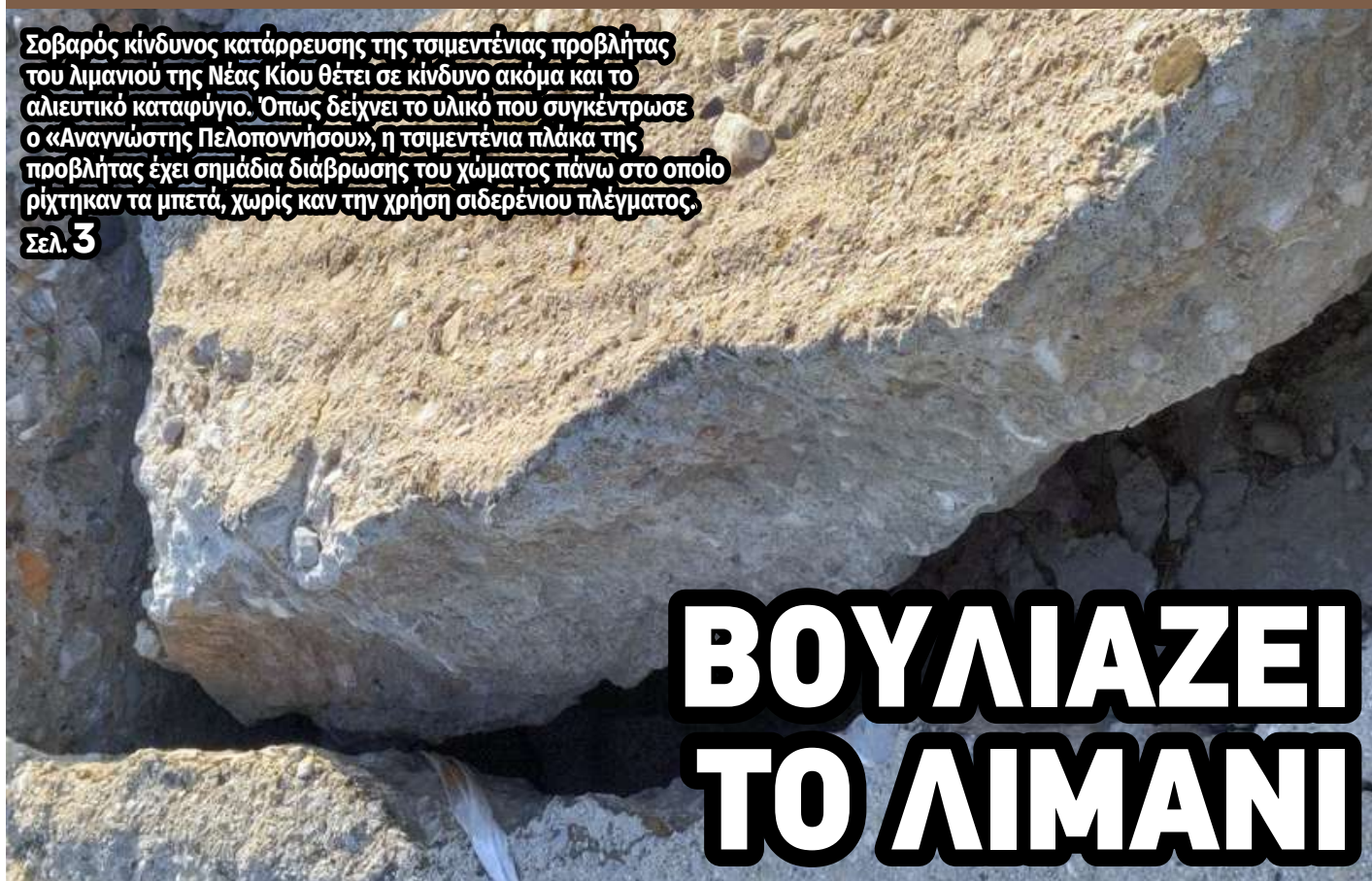
Πριν «μιλήσουν» τα ακριβά εισιτήρια

Μπορεί ο Ιανουάριος να χαρακτηρίστηκε από μια εντυπωσιακή αύξηση επισκεψιμότητας σε Μυκήνες και Επίδαυρο, ωστόσο αιωρούνται ήδη οι πρώτες ανησυχίες: Μπορεί αυτή η ανοδική πορεία να συνεχιστεί με την αύξηση των εισιτηρίων; **Σελ. 12**

» «ΞΕΧΑΣΑΝ» ΝΑ ΒΑΛΟΥΝ ΠΛΕΓΜΑ ΣΤΟ ΜΠΕΤΟ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΤΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΙΟΥ

Σοβαρός κίνδυνος κατάρρευσης της τιμεντένιας προβλήτας του λιμανιού της Νέας Κίου θέτει σε κίνδυνο ακόμα και το αλιευτικό καταφύγιο. Όπως δείχνει το υλικό που συγκέντρωσε ο «Αναννώστης Πελοποννήσου», η τιμεντένια πλάκα της προβλήτας έχει σημάδια διάβρωσης του χώματος πάνω στο οποίο ρίχτηκαν τα μπετά, χωρίς καν την χρήση σιδερένιου πλέγματος. **Σελ. 3**

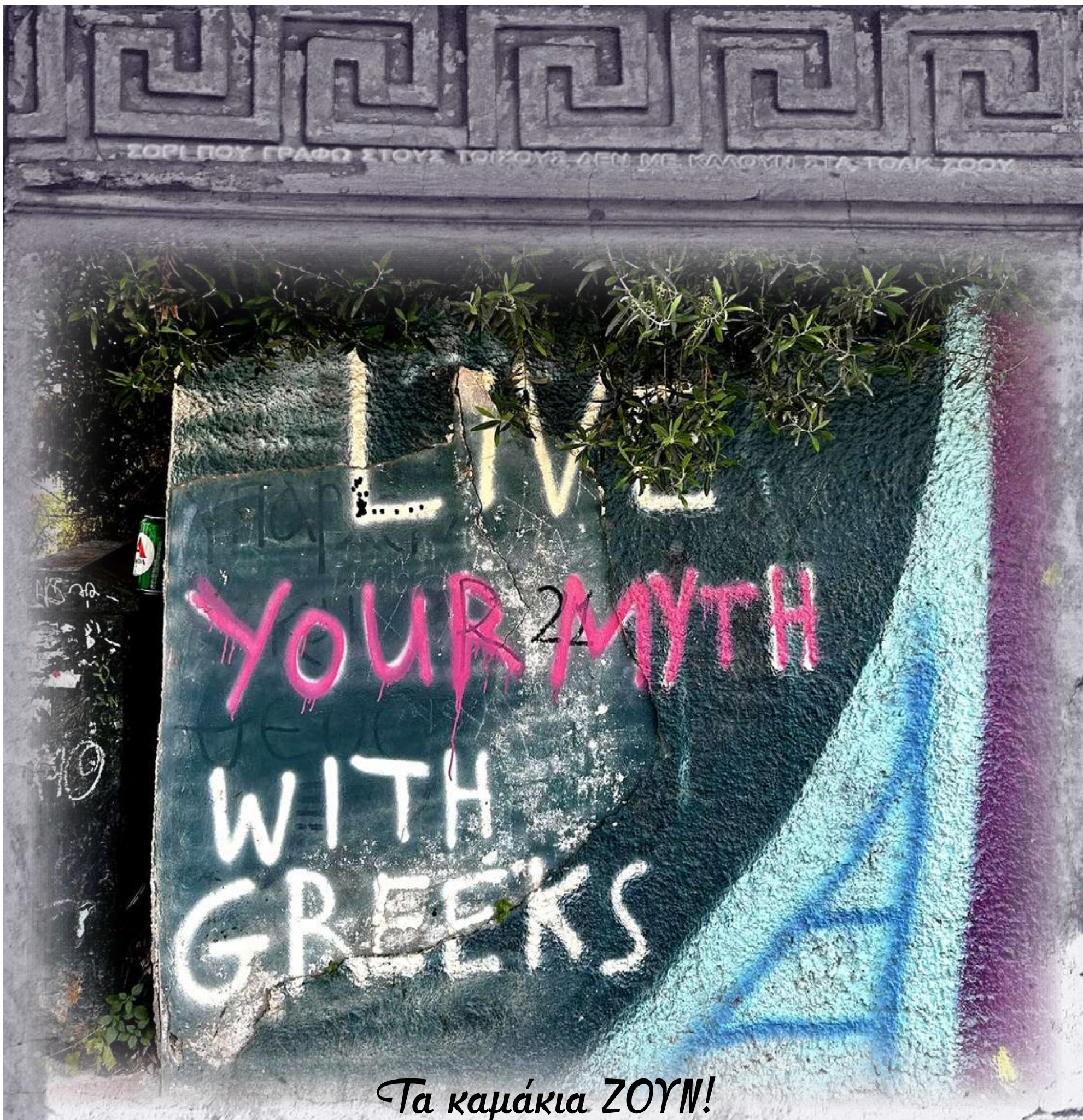

ΒΟΥΛΙΑΖΕΙ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Το σημαντικότερο λιμάνι την εποχή του εμπορίου στην Μεσόγειο

Έλληνες, Βυζαντινοί, Οθωμανοί, Φράγκοι, Ενετοί, Αιγύπτιοι, έβαλαν όλοι το λιθαράκι τους να κτιστεί το κάστρο της Μεθώνης

Σελ. 20

Τα καμάκια ΖΟΥΝ!

Ταυτότητα

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
Εβδομαδιαία Εφημερίδα
Αρ. Σήματος: 159481
Δικαιούχος Σήματος:
Α. ΓΚΑΤΖΙΟΣ Θ. ΝΤΑΝΟΣ ΟΕ
Μέλος Ε.Ι.Ε.Τ.
Κωδ. Εντύπου: 4126
Αριθμός φύλλου: 1312

Ημερομηνία: ΠΕΜΠΤΗ 22.05.2025

Ιδιοκτησία:
Α. ΓΚΑΤΖΙΟΣ Θ. ΝΤΑΝΟΣ ΟΕ
Μέτοχοι: Άκης (Αναστάσιος) Γκάτζι-
ος, Θεοδόσης Ντάνος

Εκδότης, Νόμιμος εκπρόσωπος:
Άκης (Αναστάσιος) Γκάτζιος

Δ/ντής: Άκης (Αναστάσιος) Γκάτζιος
Δ/ντρια σύνταξης: Ευτυχία Θεμελή

Σχεδιασμός: ΕΝΘΕΣΙΣ
Εκτύπωση:
MILLER DISTRIBUTORS LIMITED
Διανομή: ΕΛΤΑ, TNK
LOGISTICS, ΕΝΘΕΣΙΣ

ΕΔΡΑ: ΝΑΥΠΛΙΟ, Γενναίου
Κολοκοτρώνη 12
Τηλ. 2752 0 22257
κιν. 697 651 1108, 693 7577471
anagnostispe@hotmail.com
www.anagnostis.org

Τιμή: 2,00 ευρώ

Συνδρομές (με ΦΠΑ): Ετήσια ιδιωτών
45,00 ευρώ, Ετήσια Οργανισμών, ΟΤΑ,
ΝΠΙΔ, ΝΠΔΔ 300,00 ευρώ
Ετήσια Τραπεζών: 150,00 ευρώ

Τα ενυπόγραφα άρθρα που δημοσιεύ-
ονται στον «Αναγνώστη Πελοποννή-
σου» δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις

απόψεις της εφημερίδας. Απαγορεύε-
ται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή
κειμένων και φωτογραφιών, ολική ή με-
ρική ή περιληπτική, χωρίς την γραπτή
άδεια του εκδότη (Ν.2121/1993).

Ευχαριστούμε πολύ τους αρθρογράφους
που προσφέρουν αφιλοκερδώς
τις εργασίες τους

Κίνδυνος να χαθεί το αλιευτικό καταφύγιο της Νέας Κίου

Η καθίζηση τμήματος της τσιμεντένιας εξέδρας θα έπρεπε να έχει προβληματίσει τις αρχές

Ρεπορτάζ: Άκης Ντάνος

Ο κίνδυνος καθίζησης της τσιμεντένιας προβλήτας της Νέας Κίου είναι κάτι περισσότερο από ορατό. Η θάλασσα έχει εισχωρήσει μέσα στον βασικό κορμό της τσιμεντένιας προβλήτας με αποτέλεσμα να δημιουργούνται κουφώματα τα οποία δεν φαίνονται εξωτερικά με κίνδυνο να σπάσουν οι πλάκες του τσιμέντου όπως έγινε στην δυτική πλευρά όπου αποκολλήθηκε ένα κομμάτι τσιμέντου βυθίζοντας μαζί του και ένα παγκάκι. Ευτυχώς την ώρα εκείνη δεν κάθονταν άνθρωποι στο παγκάκι, όπως γίνεται συνήθως κυρίως κατά τους απογευματινούς περιπάτους των Κιωτών και των επισκεπτών.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι πέρα από πιτορικάδες με μηχανάκια, ορισμένοι ανεβαίνουν και με τα αυτοκίνητά τους πάνω στην τσιμεντένια εξέδρα, οπότε μπορεί κανείς να φανταστεί την επιβάρυνση που δέχονται οι πλάκες. Αν πράγματι η διάβρωση έχει προχωρήσει κάτω από αυτές, αντιλαμβάνεται κανείς τον κίνδυνο που διατρέχουν όσοι βρίσκονται πάνω στην εξέδρα.

Το ιστορικό

Η τσιμεντένια εξέδρα αντικατέστησε μια κομψή ξύλινη εξέδρα που αποτελούσε την “ατραξιόν” της Νέας Κίου. Η ξύλινη εξέδρα, έμεινε δυστυχώς ασυντήρητη, όπως συνήθιζε στην Ελλάδα σε όλα τα δημόσια έργα, με αποτέλεσμα να αρχίσει να σαπίζει.

Την περίοδο του ‘90, όταν πρόεδρος της Κοινότητας της Νέας Κίου ήταν ο κ. Δημήτρης Κιουμουρτζόγλου, η δοτή τότε Περιφερειακή Διοίκηση σε συνεργασία με την δοτή Νομαρχιακή Διοίκηση και σε συνεργασία με την Κοινότητα της Νέας Κίου αποφάσισαν να αντικαταστήσουν την ξύλινη εξέδρα, όχι με άλλη ξύλινη αλλά με την σημερινή τσιμεντένια. Τα προβλήματα άρχισαν από τότε να κάνουν την εμφάνισή τους αφού τα ανοίγματα κάτω από την εξέδρα, ώστε να επικοινωνεί το θαλασσινό νερό και με τις δύο πλευρές,

αποδείχτηκαν πολύ μικρά με αποτέλεσμα να μπαζώνεται η ανατολική πλευρά προς την εκβολή του Χειμάρρου Ινάχου.

Το σημείο που βρίσκεται σήμερα ο χώρος τένις κάποτε ήταν θάλασσα, όπως θάλασσα ήταν και η παραλία εμπρός από το ξενοδοχείο Εγνατία.

Αντί να προβληματίσει την τότε κοινοτική αρχή καθώς και την Νομαρχιακή διοίκηση κάποιοι υπερηφανεύοντο πώς “κέρδισε η Νέα Κίος περισσότερη γη”!

Η δικαιολογία μας θυμίζει την αντίστοιχη υπόθεση στην Ερμιονίδα, όπου κάποιοι είχαν ισχυριστεί πως με το παράνομο λιμάνι τους “επεκτάθηκε η Ελληνική Επικράτεια”.

Το πρόβλημα βεβαίως δεν ήταν πως δεν υπήρχαν περιβαλλοντικές μελέτες (δεν ήταν προϋπόθεση εκείνη την περίοδο), αλλά από τεχνικής πλευράς πως εγκρίθηκε ένα έργο χωρίς σιδερένιο πλέγμα στο μπετό και σε τόσο μεγάλη έκταση. Παρατηρώντας τις φωτογραφίες στο σημείο που έσπασε το τσιμέντο δεν φαίνεται ίχνος οπλισμού. Την ευθύνη παρακολούθησης του έργου είχαν εκείνη την περίοδο οι τεχνικές υπηρεσίες της Νομαρχίας.

Τι γίνεται από δω και πέρα

Αν και όσα συνέβησαν στο παρελθόν δεν θα πρέπει να θεωρηθούν “περασμένα ξεχασμένα”, η σημερινή κατάσταση τείνει να τινάξει στον αέρα όλα τα σχέδια του λιμενικού ταμείου γύρω από την προβλήτα της Νέας Κίου και του αλιευτικού καταφυγίου της περιοχής. Αν η προβλήτα υποχωρήσει κι άλλο θέτει σε κίνδυνο όχι μόνο το λιμανάκι αλλά και το αλιευτικό καταφύγιο. Αντί επομένως να ασχολούνται οι εμπλεκόμενοι φορείς με την πλωτή εξέδρα, την γλίστρα, το καταφύγιο κλπ, θα πρέπει να δώσουν λύση στην στατικότητα και την λειτουργία του ανατολικού βραχίονα, της τσιμεντένιας εξέδρας, αλλιώς θέτουν τα πάντα σε κίνδυνο και φυσικά θα πετάξουν τα χρήματα των αναπλάσεων στην κυριολεξία στην θάλασσα.

Από το Άργος στη Χάλκη: Όταν οι δήμοι μιλούν ευρωπαϊκά

Η Αντιδήμαρχος Αργυροπούλου στο νέο Δίκτυο Τοπικών Συμβούλων της Ε.Ε.

Μπορεί να χωρίζονται από χιλιόμετρα, όμως Άργος και Χάλκη βρέθηκαν για λίγες μέρες στην ίδια «παρέα», κάτω από τη σκέπη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε ένα ακριτικό νησί με βαθιά ελληνική ψυχή, ο Δήμος Άργους – Μυκηνών συμμετείχε σε μια σπουδαία πρωτοβουλία: τη συγκρότηση του Δικτύου Τοπικών Συμβούλων της Ε.Ε., μιας νέας γέφυρας ανάμεσα στις τοπικές κοινωνίες και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Σε μια περίοδο που οι σχέσεις των τοπικών κοινωνιών με την Ευρώπη αποκτούν ιδιαίτερη σημασία, ο Δήμος Άργους – Μυκηνών εκπροσώπησε την Αργολίδα στη σημαντική διήμερη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στη Χάλκη στις 11 και 12 Μαΐου. Εκεί βρέθηκε η Αντιδήμαρχος Αναστασία Αργυροπούλου.

Πρόκειται για ένα νέο εγχείρημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επιδιώκει να δημιουργήσει γέφυρες επικοινωνίας ανάμεσα στις Βρυξέ-

λες και τις τοπικές κοινωνίες της Ευρώπης, μέσα από αιρετούς εκπροσώπους που μεταφέρουν, με τρόπο τεκμηριωμένο και βιωματικό, τις

αγωνίες, τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής.

Η κ. Αργυροπούλου είχε την ευκαιρία να ανταλλάξει εμπειρίες με περισσότερους από 30 εκπροσώπους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από όλη τη χώρα, να ακούσει προβληματισμούς που αφορούν τις σύγχρονες προκλήσεις και να μεταφέρει το στίγμα της Αργολίδας σε έναν διάλογο με ευρωπαϊκή προοπτική.

«Ο Δήμος Άργους – Μυκηνών, μέσα από τη συμμετοχή του στο Δίκτυο Τοπικών Συμβούλων της Ε.Ε., συνεχίζει να ενισχύει την παρουσία του σε ευρωπαϊκά δίκτυα και πρωτοβουλίες διαλόγου, ενδυναμώνοντας τον ρόλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην προώθηση ευρωπαϊκών αξιών και πολιτικών, με τη σταθερή στήριξη του Δημάρχου Γιάννη Μαλ-

τέζου», δήλωσε μεταξύ άλλων, η Αντιδήμαρχος Ανακύκλωσης, Περιβαλλοντικής Ενημέρωσης και Εθελοντισμού.

Ανάμεσα στα θέματα που απασχόλησαν τη διημερίδα ήταν και η πληθυσμιακή συρρίκνωση των μικρών νησιών, με τον Δήμαρχο Χάλκης να αναδεικνύει τις τοπικές δράσεις που στηρίζονται μέσα από ευρωπαϊκά εργαλεία, δείχνοντας πώς μια μικρή κοινότητα μπορεί να αξιοποιήσει στο έπακρο τις δυνατότητες της Ε.Ε.

Η παρουσία του Άργους – Μυκηνών στη Χάλκη δεν είχε απλώς συμβολικό χαρακτήρα. Ενίσχυσε τον διάλογο για τον ρόλο της περιφέρειας στην ευρωπαϊκή ατζέντα, αλλά και την ανάγκη η φωνή της Αργολίδας να έχει σταθερή παρουσία όπου διαμορφώνονται οι πολιτικές του αύριο.

Περιμένουν το φέρετρο για να ξυπνήσουν

Εγκαταλελειμμένος κίνδυνος στο Ναύπλιο

Ένα εγκαταλελειμμένο κτήριο στο Ναύπλιο έχει μετατραπεί σε μαγνήτη για μαθητές, εφήβους και «περίεργους», που εισέρχονται σε αυτό ανεμπόδιστα, μέρα και νύχτα. Παρότι υπάρχει φράκτης στην είσοδο του παλιού Ξενία, είναι προφανές ότι δεν λειτουργεί αποτρεπτικά. Ο χώρος είναι προσβάσιμος και ανοχύρωτος. Και όμως, παραμένει εκεί, σαν να περιμένει το μοιραίο.

Το anagnostis.org έφερε τις προάλλες στο φως την επικίνδυνη κατάσταση, με φωτογραφίες και καταγγελίες που δεν χωρούν καμία αμφιβολία. Παρά τις όποιες πρόσκαιρες κινήσεις έγιναν μετά την αποκάλυψη –με κάποιους μαθητές να περιορίζονται, πιθανόν χάρη σε πρωτοβουλίες των δασκάλων τους– το πρόβλημα δεν λύθηκε. Το κτήριο εξακολουθεί να αποτελεί “πεδίο εξε-

ρεύνησης” και “δοκιμασίας θάρρους”, ιδιαίτερα τις βραδινές ώρες, όχι μόνο από παιδιά, αλλά και από αγνώστους, των οποίων οι προθέσεις κανείς δεν μπορεί να ελέγξει.

Η αδιαφορία της πολιτείας και των τοπικών αρχών είναι εξοργιστική.

Αντί να προληφθεί μια τραγωδία, την περιμένουμε. Αντί να αναλάβει κάποιος ευθύνη, κοιτάμε αλλού. Αν αύριο ένα παιδί χτυπήσει, αν συμβεί το απευκαίτο, όλοι θα δηλώσουν “σοκαρισμένοι” και θα αναρωτιούνται “πώς έγινε αυτό”. Όμως η απάντηση θα είναι γνωστή: έγινε επειδή το αφήσατε να γίνει.

Οι γονείς δικαίως ανησυχούν. Οι εκπαιδευτικοί δεν μπορούν να κάνουν θαύματα. Η κοινωνία βλέπει. Οι αρχές όμως; Τι κάνουν;

Α.Γ.

earth control

Στέλιος Καρανικόλας

κ.: 6937046857

• Απεντομώσεις Μυοκτονίες

• Απολυμάνσεις

• Αρωματισμός Χώρων

• Υπηρεσίες Υγιεινής

• Κατασκευή & Συντήρηση Κήπων

Ανδριανός σε ασφυξία: Το Προεδρικό Διάταγμα για τους μικρούς οικισμούς προκαλεί τριγμούς στη ΝΔ και στην Αργολίδα

Η απόγνωση χιλιάδων ιδιοκτητών σε οικισμούς κάτω των 2.000 κατοίκων, η πίεση που δέχονται οι κυβερνητικοί βουλευτές – Τι σημαίνει για την ύπαιθρο το «ψαλίδι» στο δικαίωμα δόμησης.

Ισχυρές αναταράξεις προκαλεί στην κοινωνική βάση της περιφέρειας –και ειδικά στην Αργολίδα– το Προεδρικό Διάταγμα ΠΔ 194/2025 που αλλάζει άρθρα τους όρους δόμησης σε περισσότερους από 10.000 μικρούς οικισμούς με πληθυσμό κάτω των 2.000 κατοίκων.

Οι επιπτώσεις είναι ήδη αισθητές στην καθημερινότητα των πολιτών, με χιλιάδες ιδιοκτήτες να βλέπουν τις περιουσίες τους να απαξιώνονται από τη μία μέρα στην άλλη. Οι πιέσεις που δέχονται οι κυβερνητικοί βουλευτές είναι ασφυκτικές – και σε αυτό το πλαίσιο, ο Γιάννης Ανδριανός, βουλευτής Αργολίδας της ΝΔ, βρίσκεται στο επίκεντρο έντονων αντιδράσεων. Σύμφωνα με το επίμαχο ΠΔ, οικόπεδα κάτω των 2 στρεμμάτων σε εκτός σχεδίου περιοχές εντός των μικρών οικισμών χαρακτηρίζονται πλέον μη οικοδομήσιμα, στερώντας έτσι τη δυνατότητα ανέγερσης κατοικιών ή άλλων χρήσεων. Το αποτέλεσμα είναι να σημειώνεται μείωση της αξίας έως και 90%, ειδικά σε ιδιοκτησίες που προορίζονταν για οικιστική αξιοποίηση. Πέρα από την οικονομική απώλεια, τίθεται και ζήτημα κοινωνικής αδικίας, καθώς πολλοί κάτοχοι οικοπέδων είχαν επενδύσει τις οικονομίες μιας ζωής προσδοκώντας μελλοντική χρήση ή αξιοποίηση των ακινήτων τους. Οι ιδιοκτήτες μιλούν για καταστροφή. Πολλοί αγόρασαν μικρά αγροτεμάχια με την προοπτική να χτίσουν στο μέλλον, είτε για μόνιμη κατοικία είτε για τουριστική εκμετάλλευση. Με το νέο καθεστώς, τα οικόπεδα χαρακτηρίζονται πλέον «μη οικοδομήσιμα», ακόμη και αν βρίσκονται σε εγκεκριμένα όρια οικισμών, με μόνη διέξοδο τη συνένωση με όμορα τεμάχια, κάτι που είναι συχνά αδύνατο ή οικονομικά ασύμφορο.

«Στην ουσία μας λένε ότι το οικόπεδο που πλήρωσα 40.000 ευρώ δεν έχει καμία αξία πλέον. Αυτό δεν είναι προστασία του περιβάλλοντος, είναι εξόντωση της υπαίθρου», λέει αγανακτισμένος ιδιοκτήτης.

Ανδριανός υπό πίεση: Αντιδράσεις και πολιτικό κόστος

Οι έντονες αντιδράσεις που εκφράζονται στην Αργολίδα, όπου πλήθος μικρών οικισμών εμπίπτει στο νέο καθεστώς, έχουν ήδη μετατραπεί σε πολιτικό πονοκέφαλο για τον τοπικό

βουλευτή. Ο Γιάννης Ανδριανός, γνωρίζοντας την κοινωνική βαρύτητα του ζητήματος, έχει ήδη κινηθεί με κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις, επιδιώκοντας να κρατήσει ανοικτό το θέμα και να εξασφαλίσει πολιτική λύση.

Η πίεση είναι τέτοια, που πηγές από την περιοχή αναφέρουν έντονη δυσανεμία ακόμα και μεταξύ παραδοσιακών ψηφοφόρων της Νέας Δημοκρατίας, με αρκετούς να κάνουν λόγο για «σοβαρή απομάκρυνση από τις ανάγκες της υπαίθρου».

«Είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε τέτοια ένταση από κόσμο που παραδοσιακά δεν διαμαρτύρεται. Ο κόσμος αισθάνεται προδομένος», λέει χαρακτηριστικά αυτοδιοικητικός της Αργολίδας.

Το θέμα έχει φέρει στο προσκήνιο ενδοκυβερνητικούς τριγμούς, καθώς αυξάνονται οι φωνές εντός της ΝΔ που ζητούν αναθεώρηση ή τροποποίηση των προβλέψεων του ΠΔ. Σύμφωνα με πληροφορίες, έχει συγκροτηθεί άτυπη ομάδα βουλευτών από Πελοπόννησο, Ήπειρο, Θεσσαλία και νησιά που πιέζουν για αλλαγές. Δεν είναι τυχαίο ότι ήδη έχει κατατεθεί σειρά κοινοβουλευτικών παρεμβάσεων, που αποσκοπούν στην επαναφορά του δικαιώματος δόμησης υπό προϋποθέσεις ή στην παροχή αντισταθμιστικών μέτρων για τους ιδιοκτήτες.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος

Ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Σταύρος Παπασταύρου, επικερίρησε να εξηγήσει τη σκοπιμότητα της αλλαγής. Όπως δήλωσε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων του Alpha, «το ΣτΕ έκρινε ότι οι Νομάρχες δεν πρέπει

66

Το ΠΔ 194/2025 φέρνει μεγάλη ανατροπή για χιλιάδες ιδιοκτήτες σε μικρούς οικισμούς. Ο βουλευτής Αργολίδας Γιάννης Ανδριανός δέχεται έντονη πίεση από την εκλογική του βάση. Πού οδηγεί η νέα πολεοδομική πραγματικότητα;

να έχουν την αρμοδιότητα οριοθέτησης οικισμών, δεδομένου ότι δεν έχουν την επιστημονική επάρκεια για κάτι τέτοιο, ενώ η οριοθέτηση που έκαναν είχε έναν βαθμό αυθαιρεσίας. «Από τους 10.000 οικισμούς της χώρας, υπάρχουν 150 οικισμοί σε Ρέθυμνο και Πήλιο στους οποίους το ΣτΕ ακύρωσε τα όρια που είχαν θέσει οι Νομάρχες, με αποτέλεσμα εκεί να μην μπορούν να εκδοθούν οικοδομικές άδειες», ανέφερε ο ίδιος, επισημαίνοντας ότι αυτό έθετε σε κίνδυνο και τους υπόλοιπους οικισμούς, που θα ήταν εκτεθειμένοι σε περίπτωση κάποιας προσφυγής, πρόβλημα που λύνει το Προεδρικό Διάταγμα. «Το ζήτημα υπάρχει στην Ζώνη Γ – τη ζώνη που βρίσκεται στα όρια των οικισμών, την οποία το ΣτΕ δεν δέχθηκε στο Προεδρικό Διάταγμα. Για τη ζώνη αυτή, θέλοντας να δημιουργήσουμε ασφάλεια δικαίου, προχωρούμε άμεσα στην επεξεργασία νομοθετικής ρύθμισης, η οποία θα είναι εναρμονισμένη στη νομοθεσία και στη νομολογία, αλλά συγχρόνως θα λαμβάνει υπόψη την ανάγκη να στηρίξουμε τους μικρούς οικισμούς και την αποκέντρωση, δίνοντας παράλληλα απαντήσεις και στις αγωνίες των βουλευτών της κοινοβουλευτικής μας ομάδας». Εντωμεταξύ, πριν μερικές ημέρες, ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας Σταύρος Παπασταύρου και ο υφυπουργός Νίκος Ταγαράς μιλώντας σε περίπου 65 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, προσπάθησαν να «σβήσουν» την «φωτιά» που έχει προκαλέσει το θέμα. Σύμφωνα με δημοσιεύματα, οι «γαλάζιοι» βουλευτές υποδέχθηκαν με γκρίνιες, μουρμούρες και ενστάσεις την ενημέρωση των υπουργών με

τους βουλευτές της περιφέρειας της ΝΔ να βάζουν στο στόχαστρο τους τον αρμόδιο υπουργό μεταφέροντας του τα βαριά παράπονα και τις έντονες διαμαρτυρίες που καταγράφουν στις περιοχές τους. Η κατάσταση γύρω από το θέμα δεν φαίνεται πως θα αποκλιμακωθεί εύκολα καθώς ανάλογες αντιδράσεις υπάρχουν και από «γαλάζιους» δημάρχους της χώρας.

Να σημειωθεί, ότι την άμεση αναστολή ισχύος του Π.Δ. έχει ζητήσει και η Κεντρική Ενωση Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ) με τον πρόεδρό της, Λάζαρο Κυρίζογλου να σημειώνει σε συνεδρίασή της ότι «πρόκειται για ένα νομοθέτημα που κοιτάζει πίσω, ούτε στο παρόν, ούτε στο μέλλον».

Ερήμωση και μεταβίβαση της γης σε λίγους;

Το μέτρο, σύμφωνα με πολεοδόμους και φορείς της αυτοδιοίκησης, ανοίγει τον δρόμο για την συγκέντρωση της ιδιοκτησίας σε λίγα χέρια. Οι μικροί ιδιοκτήτες αναγκάζονται να πουλήσουν «κοψοχρονιά» τα ακίνητά τους σε μεγαλοεπενδυτές ή εταιρίες real estate, που προχωρούν σε συνενώσεις οικοπέδων με στόχο την εκμετάλλευση μέσω παραθεριστικών κατοικιών ή τουριστικών μονάδων.

Η εικόνα αυτή εντείνει τους φόβους για αλλοίωση του κοινωνικού και χωρικού χαρακτήρα των μικρών οικισμών, οδηγώντας σε περαιτέρω εγκατάλειψη της ελληνικής υπαίθρου.

Αναλυτές και αυτοδιοικητικοί φορείς κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, επισημαίνοντας ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση μπορεί να εντείνει το φαινόμενο της εγκατάλειψης των μικρών οικισμών. Όταν οι νέοι δεν μπορούν να χτίσουν στο πατρικό οικόπεδο και οι τιμές γης καταρρέουν, η ερημοποίηση δεν είναι μακριά.

Η κυβέρνηση καλείται να δώσει λύση με σαφή, ξεκάθαρα και κοινωνικά δίκαια κριτήρια, πριν οι πολιτικές επιπτώσεις γίνουν μη αναστρέψιμες στις κάλπες.

Η περίπτωση του συγκεκριμένου ΠΔ αναδεικνύει τη διαρκή ένταση ανάμεσα στην ανάγκη για χωροταξική τάξη και την πραγματικότητα της ελληνικής υπαίθρου. Οι πολιτικοί καλούνται να σταθμίσουν το κόστος και το όφελος – και η βάση τους, ειδικά σε νομούς όπως η Αργολίδα, δείχνει πως δεν είναι διατεθειμένη να μείνει σιωπηλή.

του Θέμου Γκουλιώνη*

μονολογώντας

Πολιτικό σύστημα δίχως πολίτες;

Μιλούμε για τήν εισπύηση δηλαδή τήν ανοίγεια και απρεπή διείσδυση **τού όρου πολίτης** στο βασίλειο τού υπηκόου.

Όμως εισπύηση μόνο τού όρου «πολίτης», **δίχως το περιεχόμενο τού όρου**.

Με άλλα λόγια τήν εντέχνως και δολίως κατευθυνόμενη διείσδυση και στη συνέχεια τήν καταστροφική ενσωμάτωση τού ψεύτικου, τού δήθεν πολίτη, στην παρακμιακή και ελεεινή επικράτεια τού δουλικά ηγεμονεύμενου, τού επιτηρούμενου αλλά και καθοδηγούμενου ανθρώπου. Με τα χρόνια (αλλά σιγά σιγά για να μην το πάρει είδηση κανείς), υπεκατεστάθη ο όρος υπήκοος και όλοι πλέον ομιλούμε για «πολίτες», που όμως δέν υπάρχουν. Αυτό δυστυχώς σήμερα έχει εξαπλωθεί παντού στον Κόσμο, με μοναδική εξαίρεση τήν Ελβετία, η οποία έχει τήν ευτυχία να διοικείται από σύστημα το οποίο δημιούργησε ο παμμέγιστος Έλληνας Ιωάννης Καποδίστριας. **Πολίτης** στα "Πολιτικά" τού Αριστοτέλους 1275 a 25, ορίζεται ως «ο μετέχων Κρίσεως και Αρχής», είναι δηλαδή ο ακδημόνεντος, ο ελεύθερος και **κυρίως ο αυτεξούσιος** άνθρωπος, ο οποίος κατά τρόπο άμεσο (και ουδέποτε δι' αντιπροσώπου), **ΑΡΧΕΙ**.

Μετά από αυτήν τήν κακουρηματική διείσδυση, που θύμιζε ρεσάλτο άνοπλων και άγριων πειρατών εναντίον φιλήσυχων και ανυποψίαστων πολιτών οι οποίοι ταξίδευαν αμέριμνα, βέβαιοι όντες ότι κανείς και ποτέ δέν θα διεννοείτο καν, ούτε και θα τολμούσε να καταστρέψει ό,τι καλύτερο και φωτεινότερο, είχε ποτέ δημιουργηθεί σ' αυτόν τόν πλανήτη: Το κράτος τού Δήμου, ή με μια λέξη τήν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Και αφού ο άρχων τού κόσμου τούτου δήωσε (λεπλάτησε και κατέστρεψε) τόν άνθρωπο - πολίτη εξανδραποδίζοντάς τον, επέβαλε κατά τρόπο δόλιο και ύπουλο το παρωνύμιο, το «πα-ρα-τσούκλι» που έφερε, ως (δήθεν) γνήσια ερμηνεία και έκφραση τής έννοιας «πολίτης», η οποία έννοια (που **έκρυβε μέσα της έναν ολόκληρο και μοναδικό πολιτισμό**), είχε πλέον από αυτόν τόν ίδιο ανασκολοπισθεί και έκειτο νεκρή.

Έτσι ομιλούμε συνέχεια για το τάδε πολιτικό σύστημα και το δείνα πολιτικό σύστημα, αλλά παραβλέπουμε πθελημένα(;) ότι από αυτό το με σιδερένια εισαγωγικά (εισαγωγικά τα οποία θυμίζουν μέγγενη) «πολιτικό» σύστημα, που μετά μανίας μάς πιπιλίζουν συνέχεια το μυαλό (και που μόνο πολιτικό **δέν** μπορεί να είναι), απουσιάζουν καθ' ολοκληρίαν οι πολίτες.

Δύναται όμως να υπάρχει πολιτικό σύστημα, χωρίς πολίτες;

Εν κατακλείδι οι όροι **πολιτικό σύστημα - πολίτης** που γεννήθηκαν το 508 π. Χ. στην Αθήνα, και έζησαν μέχρι το 322 π. Χ., από μόνον τους (ακόμη και δίχως το περιεχόμενό τους) είναι εκθαμβωτικά αστραφτεροί, κάτι που έκτοτε με ταχυδακτυλουργική μαεστρία αλλά και με τήν τέχνη τής πειθούς, εκμεταλλεύονται κατά κόρον οι κάθε είδους εξουσιαστές.

Από τήν άλλη όμως πλευρά, έχουμε τήν μεταλαμπάδευση, τού ανόθευτου και μοναδικού Ελληνικού Φωτός: Στην Βυζαντινή εικονογραφία ελλείπει παντελώς η φωτοσκίαση, και τα πάντα είναι λουσμένα στο ανέσπερο φώς.

*Ο Θέμος Γκουλιώνης είναι Οφθαλμίατρος

Η εφημερίδα δεν υιοθετεί ούτε ασπάζεται απαραίτητα τις απόψεις που εκφράζονται στα κείμενα που φιλοξενεί

Οραίο παράδειγμα

Ένα μεγάλο μπράβο στη σχολή οδηγών, που μέσα σε λίγα χιλιόμετρα έκανε όσες παραβάσεις μπορούσε. Προσπερνούσε από δεξιά, δέν φορούσε κράνος η συνοδηγός, έστριψε αριστερά περνώντας πάνω από διπλή διαγράμμιση... Ευτυχώς δέν ενεπλάκει σε τροχαίο. Τι να πει κανείς; Δάσκαλε που δίδασκες... **ΑΝ.**

Βραβευμένη μαθητική ταινία στην Αγία Τριάδα

Μια ξεχωριστή διάκριση απέσπασε το Γενικό Λύκειο Αγίας Τριάδας στον 15ο Διεθνή Μα-θητικό Διαγωνισμό Ταινιών Μικρού Μήκους «Cinema...διάβασες». Η ταινία «Αγαπημένη μου γιαγιά», που δημιούργησαν καθηγητές και μαθητές της Α' Λυκείου, κατέκτησε τη δεύτερη θέση στην κατηγορία μυθοπλασίας, ανάμεσα σε 319 συμμετοχές.

Το έργο είναι εξολοκλήρου πρωτότυπο, με τους συντελεστές να συνυπογράφουν σενάριο, σκηνοθεσία και μουσική. Μέσα από αφηγήσεις γιαγιάδων, η ταινία φωτίζει τη δύναμη της οικογενειακής μνήμης και της διαγενεακής αγάπης.

Η τελετή βράβευσης θα πραγματοποιηθεί το φθινόπωρο στην Αθήνα, με το σχολείο να ετοιμάζεται για μια ακόμα ξεχωριστή στιγμή.

παρασκήνιο

Την Παρασκευή Κληρώνει για τον Πολιτιστικό

Με δύο θέματα συνεδριάζει την Παρασκευή στις 13:00, σε τακτική (ΔΙΑ ΖΩΣΗΣ) το Δημοτικό Συμβούλιο Άργους. Το ένα αφορά την αντικατάσταση μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της «ΑΡΓΩ» και το δεύτερο το οποίο πρόκειται να δημιουργήσει αντιδράσεις, περί λήψης απόφασης για την αποβολή του Μορφωτικού Συλλόγου από δημοτικό κτίριο στη Νέα Κίο, κειμένου επί των οδών Ύλα και Γεωργίου Κονδύλη με εισηγητή τον Δήμαρχο Άργους – Μυκηνών Γιάννη Μαλτέζο. Άντε, και καλά ξεμπερδέματα. **ΟΦ.**

Μέσω Facebook διπλώματα

Έχουμε δει οδηγούς και οδηγούς και μας έχει πιάνει η καρδιά μας και ευχαριστούμε τον θεό που γλυτώσαμε. Ίσως να έχουν σκεφτεί το ίδιο και άλλοι για μας, αλλά σαν αυτό στον νότιο περιφερειακό δεν το βλέπεις εύκολα. Οδηγός κινούμενη από την δυτικά προς ανατολικά στο ύψος των φαναριών αποφασίζει να στρήψει αριστερά προς Άργος. Καταλαμβάνει δύο λωρίδες, μία που πηγαίνει ευθεία και μία προς τα αριστερά και περιμένει να μειωθεί η κίνηση για να στρίψει. Ήδη το φανάρι είναι πίσω της και δεν μπορεί να το δει, αλλά ...ποιός νοιάζεται; **ΟΦ.**

ιχνηλασίες

Τίμησαν το θύματα των Ναζί

Το Σάββατο τελέστηκε στη Φρέγκαϊνα του Δήμου Άργους – Μυκηνών το ετήσιο μνημόσυνο για τους 23 εκτελεσθέντες πατριώτες από τα γερμανικά στρατεύματα, οι οποίοι θυσιάστηκαν για την πατρίδα. Ο Δήμαρχος Άργους – Μυκηνών Γιάννης Μαλτέζος ανέφερε ότι “η παρουσία συγγενών των πεσόντων, αλλά και συγχωριανών απογόνων των μαρτύρων του τραγικού αυτού γεγονότος επιβεβαιώνει πως η μνήμη των Ηρώων παραμένει ζωντανή! Μεγαλωμένοι με τις αφηγήσεις και τον πόνο των προγόνων τους, κάθε χρόνο βρίσκονται εκεί για να αποτίσουν φόρο τιμής. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε ως Δήμος, για εκείνους που έδωσαν το αίμα τους για την ελευθερία και την πατρίδα. Η θυσία τους αποτελεί πυξίδα για τις νεότερες γενιές και υπενθύμιση του χρέους μας απέναντι στην Ιστορία”. Μετά από αυτό καλό θα ήταν να σβήσει και όλους τους κέλτικους σταυρούς που βρωμίζουν από άκρο σε άκρο την πόλη από τους δυστυχώς ντόπιους θιασώτες του Ναζισμού. **ΟΦ.**

Κόντρα στο κοινό αίσθημα

Την στιγμή που το Ναύπλιο θρηνούσε την απώλεια δύο συμπολιτισσών του και ανέβαλε τις προγραμματισμένες εκδηλώσεις του, το πολεμικό Μουσείο δια του κ. Κόνδη πανηγυρίζει για την επισκεψιμότητα της έκθεσης του λαϊκού ζωγράφου Νώντα Ρεντζή! Μεταξύ άλλων ο κ. Γεώργιος Κόνδης επισημαίνει: «Ας σημειωθεί πως η βραδιά στο Ναύπλιο ήταν ψυχολογικά φορτισμένη από την απώλεια δυο νέων γυναικών(...), αλλά εμείς επιμείναμε δημιουργικά και χαρήκαμε με τις επαφές που είχαμε με Έλληνες και ξένους οι οποίοι επισκέφτηκαν την έκθεση».

Άστοχες αναφορές και χρονικές συγκρίσεις, κρίμα για όλους. **ΑΝ.**

Ξεσαβούρωμα

Η Κόπρος του Αυγεία έχει συγκεντρωθεί στην νεοκλασική αγορά του Άργους. Από προχτές ο Δήμαρχος Άργους – Μυκηνών Γιάννης Μαλτέζος έδωσε εντολή για ξεβρώμισμα των χώρων, που ήταν χρόνια εγκαταλελειμμένοι, όχι δηλαδή πως και οι άλλοι δεν χρειάζονται ξεσαβούρωμα, αλλά λειτουργούν ακόμα. Το ένα φορτηγό έφευγε με σκουπίδια και μπάζα μετά το άλλο. Άντε να δούμε να προχωρούν και οι μελέτες αποκατάστασης του μοναδικού αυτού κτιρίου στην Αργολίδα. **ΑΝ.**

Vita Civilis**Το αιμοβόρο και κερδοφόρο
“παιχνίδι” της τροποποίησης
του καιρού**

Από Αναρχικό Πυρήνα “Σύγκρουση”

Η τροποποίηση καιρού είναι κλάδος της εφαρμοσμένης μετεωρολογίας που αναπτύχτηκε προκειμένου να ελέγξει τις καιρικές συνθήκες. Στην Ελλάδα, η τροποποίηση καιρού εφαρμόζεται με το εθνικό πρόγραμμα χαλαζικής προστασίας (Εκατομμύρια δαπανούν οι χώρες για τέτοια προγράμματα. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται στην πράξη με Εναέρια Μέσα). Τα κράτη προτείνουν ως λύση στα προβλήματα που μπορεί να προκύψουν από τις κλιματικές/καιρικές συνθήκες την “επιστήμη” της γεωμηχανικής (εβρισκόμενη στα δικά τους χέρια). Ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε οι αποφάσεις έρχονται από τα πάνω. Χωρίς να γνωρίζουμε οι έρευνες και οι διαδικασίες πως γίνονται. Χωρίς να υπάρχει διαφάνεια στα αποτελέσματα που προκύπτουν. Χωρίς οι επιστήμες να ρυθμίζονται ως δημόσιο αγαθό. Χωρίς να τους νοιάζει οι επιπτώσεις των πράξεων τους. Ξέρουμε ποιες είναι οι λύσεις που χρησιμοποιούν μέσα σε μια ταξική κοινωνία. Γνωρίζουμε ότι δεν ενδιαφέρονται ποτέ να κοιτάξουν τα αίτια.

Τα επαναστατικά κινήματα οφείλουν να κάνουν πολύπλευρες αναλύσεις σε όλα τα θέματα. Να αντιληφθούν πως τα κράτη χρησιμοποιούν τα εργαλεία που έχουν στη διάθεση τους για τους δικούς τους σκοπούς. Το πως οι κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστικών χωρών με τη δυνατότητα τροποποίησης του καιρού που έχουν στα χέρια τους μπορούν να επιτεθούν πιο εύκολα στον εκάστοτε στόχο τους. Ο στρατός των ΗΠΑ ξέρει καλά από τέτοια κόλπα.

Εδώ και δεκαετίες είναι γνωστά αυτά τα πράγματα. Ως παράδειγμα να αναφέρουμε τη χρήση αντιαετορικών πυροβόλων στους ολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνου το 2008, με σκοπό να εμποδίσουν τα βροχοφόρα νέφη να φτάσουν στην πόλη, προκαλώντας βροχοπτώσεις μακριά από τους χώρους τέλεσης των αγωνισμάτων. Όπως και την προσπάθεια του ελληνικού κράτους (μέσα σε στρατόπεδα) να δημιουργηθούν βροχές κατά τη διάρκεια των αντιμνημονιακών διαδηλώσεων.

Ωστόσο το πράγμα παίρνει χειρότερη μορφή καθώς μπαίνουν στο “παιχνίδι” και ιδιωτικές εταιρείες. Δεν γνωρίζουμε το πόσο νόμιμη μορφή θα έχουν όλα αυτά. Είτε πραγματοποιούνται νόμιμα είτε όχι, το σίγουρο είναι ότι κράτος θα κάνει πλάτη σε τέτοιες ιδιωτικές εταιρείες, καθώς ο ρόλος του είναι δουλεύει για τα μεγάλα συμφέροντα.

Άνθρωποι με μπόλικά λεφτά θα έρχονται σε επαφή με ιδιωτικές εταιρείες και θα ζητούν την τεχνητή επέμβαση του καιρού ανάλογα με τις ορέξεις τους.

Δυστοπικά σενάρια που ανοίγουν επικινδύνους δρόμους για την ανθρωπότητα.

- Οι τρόποι που βρίσκει το κεφάλαιο για να επεκταθεί είναι εφευρετικότατοι! Επεκτείνεται παντού με όλη τη σημασία τη λέξης. Κέρδος για τον πλούσιο που θα κάνει την “παραγγελία”. Κέρδος για τις ιδιωτικές εταιρίες που θα πληρώνονται. Κέρδος και για το κράτος και τις κυβερνήσεις που θα μεσολαβούν.

- Οι ορέξεις του πλουτοκράτη θα έρχονται ενάντια στα θέλω της τοπικής κοινωνίας (και ιδιαίτερα των από κάτω), καθώς το αποτέλεσμα της τροποποίησης του καιρού είναι πιθανό να λαμβάνει χώρα όχι μόνο σε ένα μικρό γεωγραφικό σημείο αλλά σ’ ένα πιο μεγάλο.

- Οι επιπτώσεις δε θα είναι μόνο στις ανθρώπινες κοινωνίες, αλλά σε ολόκληρη τη φύση. Οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται είτε με πιο “δημοκρατικές” κυβερνήσεις είτε με πιο “ολοκληρωτικές”. Εφαρμόζονται από ιδιωτικές εταιρίες χωρίς να δίνουν δεκάρα για εμάς. Η τεχνητή διαδικασία καιρού είναι εξαρχής λάθος (τουλάχιστον όταν γίνεται από τους αστούς). Σε όποιο σημείο του πλανήτη κι αν ζούμε να συνδράμουμε με αγώνα και περά από την τοπική περιοχή στην οποία κατοικούμε.

Αντεπιχείρημα η γειτνίαση

Είναι ύποπτο ότι είναι γείτονες και κάτοικοι στην ίδια πόλη;

Πράγματι, ο ηθελημένος καταχρηστικός κατακερματισμός των δικογράφων αποδεικνύεται από το ότι οι αιτούντες της εν θέματι και της με αριθμ. καταθ. Ε290/2025 αίτησης ακύρωσης γνωρίζονται μεταξύ τους και ενεργούν από κοινού. Κατ’ αρχάς, η Π... Σ... (πρώτη αιτούσα στην παρούσα αίτηση ακύρωσης), ο Κ... Μ... (δεύτερος αιτών στην παρούσα αίτηση ακύρωσης), ο Σ... Α... (πρώτος αιτών στην έτερη αίτηση ακύρωσης) και η Ε... W... (εικοστή αιτούσα στην έτερη αίτηση ακύρωσης) ήταν υποψήφιοι του συνδυασμού «Ανάπτυξη εμπρός!» στις Κοινοτικές Εκλογές της 26ης Μαΐου 2019, όπως προκύπτει από σχετικό έγγραφο καταγραφής των ψηφίων. Επίσης, οι αιτούντες είναι γείτονες. Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι ο Χαράλαμπος Αντωνιάδης (τρίτος αιτών στην παρούσα αίτηση ακύρωσης) και ο Σ... Ν... (δέκατος ένατος αιτών στην έτερη αίτηση ακύρωσης) κατοικούν αμφότεροι στην οδό Κ... με αριθμ. 3, ενώ ο Β... Μ... (δέκατος τρίτος αιτών στην έτερη αίτηση ακύρωσης) στην οδό Κ... με αριθμ. 6.

Η ιστορία με τις ελλείψεις ή κατά κάποιους «ανύπαρκτες» περιβαλλοντικές μελέτες για το μπάζωμα του λιμανιού του Ναυπλίου φαίνεται θα τραβήξει πολύ. Στο παιχνίδι αναμένεται να μπουν φιλίες, συγγενείς, γείτονες, συνταξιδιώτες, συμπολίτες, συνάνθρωποι κλπ προκειμένου να αποδειχτεί τι; Η ενοχοποίηση κάθε ανθρώπινης και κοινωνικής σχέσης;

Όπως αποκαλύπτει ο Μπάμπης Αντωνιάδης, με ανάρτησή του, σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης: «Διαβάστε ένα από τα επιχειρήματα της παρέμβασης στο Συμβούλιο Επικαρπίας της νομικής εταιρείας υπεράσπισης των έργων της μαρίνας Ναυπλίου.

Δεν μπορούμε να έχουμε ανησυχίες όταν ανήκουμε στον ίδιο χώρο;

Όταν μένουμε στην ίδια διεύθυνση;

Όταν μένουμε απέναντι;

Μήπως είναι και λίγο απειλητική η αναφορά ότι σας ξέρουμε ;

Και επειδή την αναφορά εκ μέρους της εταιρείας υπογράφει καθηγήτρια της νομικής σχολής Αθηνών, να επισημάνουμε ότι έχουμε με τα επώνυμα μας υπογράψει την προσφυγή και ότι είμαστε δραστήριοι στην τοπική κοινωνία. Δεν ξέρω αν για ένα δικηγορικό γραφείο αυτό είναι τόσο κακό.

Οι κάτοικοι στην πόλη τους δεν πρέπει να έχουν ανησυχίες για το μέλλον τους και την ποιότητα της ζωής τους;

Ακολουθεί το κείμενο στο οποίο αναφέρεται ο κ. Αντωνιάδης:

«Πράγματι, ο ηθελημένος καταχρηστικός κατακερματισμός των δικογράφων αποδεικνύεται από το ότι οι αιτούντες της εν θέματι και της με αριθμ. καταθ. Ε290/2025 αίτησης ακύρωσης γνωρίζονται μεταξύ τους και ενεργούν από κοι-

νού. Κατ’ αρχάς, η Π... Σ... (πρώτη αιτούσα στην παρούσα αίτηση ακύρωσης), ο Κ... Μ... (δεύτερος αιτών στην παρούσα αίτηση ακύρωσης), ο Σ... Α... (πρώτος αιτών στην έτερη αίτηση ακύρωσης) και η Ε... W... (εικοστή αιτούσα στην έτερη αίτηση ακύρωσης) ήταν υποψήφιοι του συνδυασμού «Ανάπτυξη Εμπρός!» στις Κοινοτικές Εκλογές της 26ης Μαΐου 2019, όπως προκύπτει από σχετικό έγγραφο καταγραφής των ψηφίων. Επίσης, οι αιτούντες είναι γείτονες. Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι ο Χαράλαμπος Αντωνιάδης (τρίτος αιτών στην παρούσα αίτηση ακύρωσης) και ο Σ... Ν... (δέκατος ένατος αιτών στην έτερη αίτηση ακύρωσης) κατοικούν αμφότεροι στην οδό Κ... με αριθμ. 3, ενώ ο Β... Μ... (δέκατος τρίτος αιτών στην έτερη αίτηση ακύρωσης) στην οδό Κ... με αριθμ. 6. (Στην ανάρτηση φαίνονται τα ονόματα των αναφερομένων)»

**Ξεκίνησαν τα έργα στον δρόμο-καρμανιόλα Αγίας
Ελεούσας – Λευκακίων**

Ξεκινά την αποκατάσταση της πολύπαθης επαρχιακής οδού

Μετά από πολυετή εγκατάλειψη και αμέτρητες διαμαρτυρίες κατοίκων και οδηγών, μπήκαν επιτέλους τα πρώτα συνεργεία στον ταλαιπωρημένο δρόμο που ενώνει την Αγία Ελεούσα με τα Λευκάκια. Ο συγκεκριμένος επαρχιακός άξονας, που εξυπηρετεί καθημερινά δεκάδες αγρότες, εργαζόμενους και κατοίκους της περιοχής, αλλά και χιλιάδες τουρίστες που κατευθύνονται προς το Τολό, θυμίζει εδώ και χρόνια... βομβαρδισμένο τοπίο.

Οι μεγάλες λακκούβες, οι διαρκείς ανωμαλίες στο οδόστρωμα και τα νερά που λιμνάζουν μετά από κάθε βροχή, έχουν μετατρέψει την καθημερινή μετακίνηση σε δοκιμασία για οδηγούς και οχήματα.

«Δεν είναι λίγες οι φορές που έσπασα ζάντες ή αναρτήσεις. Κάθε πέρασμα είναι και ρίσκο», λέει στον «Αναγνώστη Πελοποννήσου» ο κύριος Σταύρος, κάτοικος Λευκακίων, δείχνοντάς μας το τελευταίο «θύμα» του δρόμου – ένα λάστιχο σκισμένο από μια κακοσχηματισμένη λακκούβα.

Το χειρότερο, σύμφωνα με τους ντόπιους, είναι ότι το πρόβλημα δεν είναι καινούργιο.

«Μιλάμε για παραπάνω από δέκα χρόνια εγκατάλειψης. Το φωνάζουμε συνέχεια, αλλά μόλις τώρα βλέπουμε κάποια κίνηση», λέει η κυρία Ελένη από την Αγία Ελεούσα.

Η Περιφέρεια Πελοποννήσου ανακοίνωσε την έναρξη έργων αποκατάστασης, με στόχο τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας και τη διευκόλυνση της τοπικής κυκλοφορίας. Οι εργασίες περιλαμβάνουν ασφαλτόστρωση, αποκατάσταση των βαθιών φθορών και μέριμνα για την απορροή των όμβριων υδάτων.

Ο αντιπεριφερειάρχης Αργολίδας Βασίλης Σιδέρης, ανέφερε ότι «στόχος μας είναι ένα ασφαλές και σύγχρονο οδικό δίκτυο, που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των κατοίκων και των επισκεπτών μας».

Ο δρόμος Αγίας Ελεούσας – Λευκακίων ίσως μπορέσει σύντομα να πάψει να αποτελεί εφιάλτη για τους οδηγούς. Μέχρι τότε, υπομονή και προσοχή στο τιμόνι.

Μελωδίες στους δρόμους του Ναυπλίου

Μια ιδιαίτερη μουσική νότα ζωντάνευσε για μία ακόμα φορά την Παλιά Πόλη του Ναυπλίου, καθώς μουσικοί του δρόμου πλημμύρισαν τα σοκάκια με ήχους και τραγούδια κάτω από τις κόκκινες βουκαμβίλιες. Περαστικοί και επισκέπτες απόλαυσαν τη βόλτα τους με συνοδεία ζωντανής μουσικής, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα που θύμιζε παλιές εποχές και έδινε ζωή στα γραφικά στενά. Η δράση αυτή έφερε στο προσκήνιο την αξία της αυθόρμητης τέχνης και της ανθρωπίνης επαφής, μετατρέποντας το ιστορικό κέντρο σε υπαίθρια σκηνή. Το Ναύπλιο απέδειξε για ακόμη μια φορά πως μπορεί να συνδυάζει την ομορφιά του τοπίου με την πολιτιστική έκφραση, προσφέροντας στους κατοίκους και στους επισκέπτες μια ξεχωριστή εμπειρία.

Ταΐστρες με μεράκι στην Επίδαυρο

Μια όμορφη και ουσιαστική πρωτοβουλία ανέλαβαν οι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Αρχαίας Επιδαύρου, δημιουργώντας και ζωγραφίζοντας ταΐστρες για τις αδέσποτες γάτες της περιοχής. Με τη βοήθεια των εκπαιδευτικών τους, τα παιδιά έδωσαν χρώμα και φροντίδα σε ένα απλό αλλά σημαντικό έργο, δείχνοντας έμπρακτα την αγάπη τους για τα ζώα. Οι ταΐστρες τοποθετήθηκαν σε σημεία του παραλιακού μετώπου, προσφέροντας καθημερινή τροφή σε τετράποδους φίλους που την έχουν ανάγκη. Η δράση αυτή συνδυάζει δημιουργικότητα, περιβαλλοντική ευαισθησία και κοινωνική προσφορά, και αποτελεί παράδειγμα για το πώς το σχολείο μπορεί να καλλιεργήσει αξίες από μικρή ηλικία. Οι μικροί μαθητές έγιναν έτσι φορείς μιας σημαντικής αλλαγής, με λίγη μπογιά και πολλή καρδιά.

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΝΑΝΣΥ ΠΑΝΟΥΣΙΕΡΗ

Τραγωδία στην Κάντια με 27χρονη γιατρό

Βαρύ είναι το πένθος στην Αργολίδα για τον αδόκτο χαμό της 27χρονης γιατρού Αρετής Μελάνη, η οποία έχασε τη ζωή της σε τροχαίο δυστύχημα στην περιοχή της Κάντιας. Το δυστύχημα σημειώθηκε στο Λυκοτρούπι, όταν το όχημα που οδηγούσε η νεαρή γυναίκα συγκρούστηκε με ένα φορτηγάκι τύπου «κλούβα». Παρά την άμεση κινητοποίηση, η Αρετή ανασύρθηκε νεκρή από το αυτοκίνητο, βυθίζοντας στο πένθος την οικογένειά της, φίλους και συναδέλφους. Η είδηση της τραγωδίας προκάλεσε θλίψη στην τοπική κοινωνία.

Μαθητές ανακυκλώνουν ενεργά

Παρατείνεται μέχρι τις 20 Σεπτεμβρίου, η συμμετοχή στον μεγάλο εκπαιδευτικό διαγωνισμό ανακύκλωσης, στον οποίο παίρνουν μέρος σχολεία από την Αργολίδα και άλλες περιοχές. Ο διαγωνισμός έχει σκοπό να ενισχύσει τη συνείδηση των μαθητών γύρω από την προστασία του περιβάλλοντος μέσα από την πράξη. Οι μαθητές συγκεντρώνουν ανακυκλώσιμα υλικά στους ειδικούς κάδους και παρακολουθούν την πρόοδο του σχολείου τους μέσω ψηφιακής πλατφόρμας. Η συμμετοχή παραμένει ιδιαίτερα υψηλή, δείχνοντας το ενδιαφέρον και την ενεργοποίηση της νέας γενιάς γύρω από ζητήματα βιωσιμότητας. Με την παράταση του διαγωνισμού, δίνεται περισσότερος χρόνος στα σχολεία να ενισχύσουν τη δράση τους και να διεκδικήσουν διακρίσεις. Η πρωτοβουλία αυτή, πέρα από το διαγωνιστικό της σκέλος, συμβάλλει στην αλλαγή νοοτροπίας, με τα παιδιά να γίνονται πρωταγωνιστές της ανακύκλωσης.

Ναύπλιο: Ο MEDYS σε αριθμούς

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε ο MEDYS 2025 στο Ναύπλιο, προσελκύοντας σημαντικό αριθμό συμμετεχόντων από τον χώρο του yachting, σύμφωνα με τους διοργανωτές. Σύμφωνα με τα στοιχεία που δόθηκαν, 97 επαγγελματικά σκάφη φιλοξενήθηκαν στο λιμάνι της πόλης, ενώ περισσότεροι από 810 επαγγελματίες του χώρου συμμετείχαν ως charter brokers. Παράλληλα, 46 εκθέτες είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τα προϊόντα και τις υπηρεσίες τους. Η φετινή διοργάνωση επιβεβαίωσε τον ρόλο του Ναυπλίου ως σημείο αναφοράς για τον θαλάσσιο τουρισμό, λένε οι διοργανωτές. Όπως και νάχει, το MEDYS (Mediterranean Yacht Show) συνεχίζει να αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα του κλάδου στην Ανατολική Μεσόγειο, αναδεικνύοντας παράλληλα τις δυνατότητες της πόλης στον τουρισμό υψηλών προδιαγραφών.

Τροχόσπιτα υπό τον φόβο προστίμων

Στο Ναύπλιο, πολλά τροχόσπιτα σταθμεύουν απέναντι από τον Άγιο Ανατάσιο. Ο φόβος επιβολής προστίμων οδηγεί πολλούς να αποφεύγουν την παραμονή τους στις παραθαλάσσιες περιοχές. Οι τροχόσπιταδες που παραμένουν στο Ναύπλιο, επιλέγουν «αόρατες» τακτικές. Αποφεύγουν οποιαδήποτε κίνηση που θα μπορούσε να θεωρηθεί προσωρινή εγκατάσταση. Όπως αναφέρουν η στάθμευση κοντά στο λιμάνι προσφέρει προσωρινή ασφάλεια, καθώς η περιοχή είναι πιο «ανεκτική» από άλλες.

Ναύπλιο-Σπέτσες: 100 χλμ. για τη ΦΛΟΓΑ

Μια ξεχωριστή πρωτοβουλία ξεκινά τον Σεπτέμβριο από το Ναύπλιο, με τον αθλητή Σταύρο Σμυρλή να κολυμπά 100 χιλιόμετρα μέχρι τις Σπέτσες, στηρίζοντας τα παιδιά που δίνουν μάχη με τον καρκίνο. Η δράση αποσκοπεί στην ενίσχυση του Συλλόγου ΦΛΟΓΑ, που από το 1982 προσφέρει φροντίδα και ελπίδα σε οικογένειες σε όλη την Ελλάδα. Η τελετή έναρξης θα πραγματοποιηθεί στις 19 Σεπτεμβρίου στο λιμάνι του Ναυπλίου, ενώ η ολοκλήρωση της διαδρομής θα γίνει στις 26 Σεπτεμβρίου στις Σπέτσες. Η προσπάθεια αυτή, με τη στήριξη πολιτών και τοπικών φορέων, αναδεικνύει τη δύναμη του αθλητισμού ως μέσο κοινωνικής προσφοράς και ευαισθητοποίησης.

«Έφυγε» η Έλενα Νόνη

Θλίψη προκάλεσε στην τοπική κοινωνία του Ναυπλίου η είδηση του θανάτου της Έλενας Νόνη, αστυνομικού που είχε υποστεί εγκεφαλικό επεισόδιο και νοσηλευόταν το τελευταίο διάστημα. Η Έλενα υπηρέτησε με συνέπεια και ήθος και ήταν ιδιαίτερα αγαπητή τόσο στους συναδέλφους της, όσο και στους πολίτες που τη γνώρισαν μέσα από το λειτούργημά της. Η απώλειά της βύθισε στο πένθος την οικογένεια, τους φίλους και την τοπική κοινωνία που τη στήριζε στις δύσκολες ώρες. Στους οικείους της εκφράζονται θερμά συλλυπητήρια.

Νέα Κίος: Μήνυμα κατά της βίας

Στη Νέα Κίο παρουσιάστηκε η θεατρική παράσταση «349... ακόμα;», με στόχο την ευαισθητοποίηση απέναντι στην ενδοσχολική βία. Η παράσταση ανέδειξε με τρόπο άμεσο και συγκινητικό τα προβλήματα που βιώνουν παιδιά στο σχολικό περιβάλλον, προκαλώντας έντονο προβληματισμό σε γονείς και εκπαιδευτικούς. Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο δράσεων που έχουν σκοπό την καλλιέργεια της ενσυναίσθησης και τη στήριξη των παιδιών που βρίσκονται αντιμέτωπα με μορφές σχολικού εκφοβισμού. Μετά την παράσταση ακολούθησε συζήτηση, κατά την οποία τονίστηκε η σημασία της πρόληψης και της συνεργασίας μεταξύ σχολείου και οικογένειας.

Η Περιφέρεια στην έκθεση Ντουμπάι

Η Περιφέρεια Πελοποννήσου συμμετείχε και φέτος στη διεθνή τουριστική έκθεση Arabian Travel Market 2025 που πραγματοποιήθηκε στο Ντουμπάι. Το περίπτερο της Περιφέρειας προσέλκυσε επισκέπτες και επαγγελματίες του τουρισμού, δίνοντας έμφαση στις εμπειρίες που προσφέρει η Πελοπόννησος καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση, η παρουσία οργανώθηκε με στόχο την ενίσχυση της εξωστρέφειας και την προώθηση του τουριστικού προϊόντος σε αγορές του εξωτερικού. Εκπρόσωποι της Περιφέρειας είχαν σειρά επαφών με τουριστικούς πράκτορες και φορείς της αγοράς, προβάλλοντας τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των περιοχών της Πελοποννήσου. Η συμμετοχή στην έκθεση εντάσσεται στο συνολικό πρόγραμμα δράσεων προβολής για το 2025.

του Βασίλη
Καπετάνιου

Η απέναντι όχθη

Τα τρία κουσούρια...

Στην απροσδιόριστη κοιλάδα της καρδιάς και του νου του ανθρώπου, τρία είναι τα πιο επικίνδυνα και ανθεκτικά ζιζάνια, ακόμα και αν δεν φαίνονται επί γης, υπόγεια διαχρονικά διαθέτουν δυνάμεις, γερές ρίζες. Τρία κουσούρια μπορεί να μολύνουν ανεπανόρθωτα τον ψυχισμό του.

Αυτά είναι, ο ενθουσιώδης ψευτοεπαναστάτης – οπαδός, ο πανόπτης ρουφιάνος και ο παθιασμένος τζογαδόρος. Ο πρώτος διακρίνεται για το ένστικτο ποντικού σε συνδυασμό με τις αλτικές δυνατότητες λιμασμένης τίγρης. Αλλάζει αμπάρι καραβιού λίγο πριν βυθιστεί αυτό που τον μετέφερε και τον ζούσε μέχρι τώρα. Μπορεί και να συνέβαλε στο ναυάγιο με τις τρύπες που άνοιξε στο σκάφος η αδηφάγα τρωκτική του δράση. Την οποία εξαργυρώνει ως αντιστασιακή δράση στο επόμενο πλεούμενο. Από το λεβέντικο τσάμικο του Γιώργου Παπαδόπουλου με το οποίο καταπόντισε τις φτέρνες του με τα ανάποδα στροβιλιστά τσαλίμια, έπαθε αφωνία και φλεγμονή των φωνητικών χορδών φωνάζοντας: «Ερχεται...αι...αι» ο «Εθνάρχης» τον Ιούλιο του 74. Εγκαύματα στα χέρια του όταν πήραν φωτιά οι πλαστικές σημαίες «της πράσινης αλλαγής», όταν τις κράδαινε δαιμονισμένα στην κεντρική πλατεία. Αυτοαπειλούνταν με παραδειγματικό ακρωτηριασμό δυο τετραετίες μετά ως κοψοχέρης! Ο δεύτερος χαρακτηρίζεται από την οξυμένη όραση του. Ο μυθικός άγρυπνος φρουρός ο πανόπτης Άργος χρειάζεται πολυεστιακές διόπτρες νυκτός για να τον συναγωνισθεί. Η τηλεσκοπική του όραση είναι το άγρυπνο μάτι του κράτους.

Ο φέρων το τρίτο κουσούρι είναι εξαρτώμενος παίκτης της τύχης. Ο υποθάλαμος και η υπόφυσή δύο ασταμάτητα εργοστάσια παραγωγής ορμονών της ευτυχίας. Παράγουν ενδορφίνες όταν ο ενδιαφερόμενος γίνεται ένα γρανάζι του τζόγου. Δεν παίζει επαγγελματικά για το κέρδος αλλά εξαρτησιακά για την εγκεφαλική νευροχημική παραγωγή ναρκωτικών!

Λένε ότι το χειρότερο κουσούρι είναι το τρίτο, προφανώς γιατί είναι προσωπικό και ανεξάρτητο από τις κοινωνικές συνθήκες.

Σε έναν άνθρωπο μπορεί να υπάρχουν στον ψυχισμό του, ένα, δύο ή και τα τρία κουσούρια.

Χειρότερη ανίατη περίπτωση είναι ο ταυτόχρονος συνδυασμός και των τριών. Ο τύπος του τζογαδόρου, ρουφιάνου ψευτοεπαναστάτη βρίσκεται σε αυξάνουσα πορεία μετά την μεταπολίτευση.

Φανατικοί οπαδοί του ενός ή του άλλου κόμματος, πανόπτες φρουροί της μοναδικής κομματικής αλήθειας ρουφιανεύουν αντιφρονούντες και εσωκομματικούς αντιπάλους, τζογαρώντας ενδορφίνες στην τελική νίκη του κόμματος.

Ο Γιάννης από την δεκαετία του πενήντα ήταν εθελοντής ρουφιάνος της ασφάλειας. Ένα άμισθο, υπάκουο, κρατικό λαγωνικό.

Άτυπος απουσιολόγος της εκκλησίας, ήξερε ποιοι γείτονες δεν εκκλησιάζονταν. Το χέρι του μακριά τσιμπίδα του νόμου, σχεδόν ξερίζωνε τα αυτιά άτακτων μαθητών την ώρα του υποχρεωτικού εκκλησιασμού. Με σαλιωμένους ψιθύρους απαιτούσε να παρουσιαστούν αυτοβούλως στον Γυμνασιάρχη και να αναφέρουν το Κυριακάτικο παράπτωμα. Τακτικός θαμνός του γειτονικού περιπτέρου, κατέγραφε όσους μελετούσαν αντεθνικές εφημερίδες. Αιφνιδιαστικός πελάτης σφαιριστηρίων και κινηματογράφων για να συλλάβει το τηλεσκόπιο του μαθητές που συμμετείχαν σε ακατάλληλα και άσεμνα θεάματα.

Με την χούντα του Απρίλη ένοιωσε έναν εθνικό ενθουσιασμό να πυρώνει τα μάγουλα του. Ήταν η μοναδική ερυθρότητα που επέτρεπε στο πρόσωπο του. Αυτοχρήσθηκε εθνικός επαναστάτης, αυτόβουλος φρουρός των

συνταγματαρχών.

Σπαγοραμμένοι τσιγκούνης στο σκοτεινιασμένο μπαλκόνι του σπιτιού, κλέβοντας φως από την λάμπα του δρόμου διάβαζε ψιθυριστά την ανακοίνωση της «εθνικής κυβερνήσεως»:

«Αποφασίσαμεν και διατάσσομεν

Απαγορεύομεν:

Τας εν υπαίθρω συγκεντρώσεις άνω των πέντε ατόμων. Τας εν κλειστώ χώρω συγκεντρώσεις πλην των δημόσιων θεαμάτων.

Την καθ' οιονδήποτε τρόπον άσκησιν αντεθνικής προπαγάνδας.

Την προσωρινήν περιθαλψήν κατ' οίκον προσώπων μη ενοικούντων μετά της οικογενείας ήτις παρέχει την περιθαλψήν, εάν τούτο δεν δηλωθή εντός δυο ωρών εις την οικείαν Αστυνομικήν Αρχήν.

Οι παραβάται της παρούσης θα παραπέμπωνται εις το Έκτακτον Στρατοδικείον».

Τα τρία κουσούρια

Διάβαζε αργά, ψιθυριστά γιατί το Δημοτικό το έβγαλε με διδασκαλικά πεσκέσια, μισό ελαιώνα λάδι σε τενεκέδες και δυο κοτέτσια σε κοτόπουλα κόστισαν τα απολυτήρια των έξι τάξεων του Δημοτικού Σχολείου.

Όταν ψιθύρισε και την τελευταία λέξη σπκώθηκε όρθιος, ίσως από σεβασμό προς την λέξη «στρατοδικείον», ίσως και να μούδιασε από την αναγνωστική υπερπροσπάθεια. Τότε αθέατος όπως ήταν πρόσεξε τις ύποπτες συνωμωτικές κινήσεις στην αυλή του Γιώργη. Ύποπτος γείτονας, δεν εκκλησιαζόταν, δεν διάβαζε εθνικές εφημερίδες και από το γραμμόφωνό του ένα απόγευμα από το ξεχασμένο ανοικτό παράθυρο ακούστηκαν ρεμπέτικα μερακλικά ταξίμια.

Φιγούρες ανδρών, πλησίασαν την εξώπορτα. Σχεδόν αθόρυβα χτύπησαν το κερουλένιο ρόπτερο και κατά μόνας έμπαιναν στο ύποπτο σπίτι.

Ο Γιάννης μέτρησε πέντε σκιές και μια ο Γιώργης έξι. Άρα πάνω από το όριο των πέντε ατόμων η συνάθροιση. Ο Γιώργης συγγενείς δεν είχε παρουσιάσει μέχρι τώρα. Ποιους περιέθαλπε;

Ύποπτο τα μάλα!

Ψιθύρισε αρχαιοπρεπώς ο παρατηρητής ρουφιάνος ο άρτι αυτόταμένος εθνοεπαναστάτης.

Την νύχτα την έβγαλε στο μπαλκόνι, ευτυχώς πλησίαζε το καλακαίρι του 1967. Πρέπει να τον πήρε ο ύπνος στην καρέκλα. Τον ξύπνησε η κραυγή μιας κουκουβάγιας που έφτασε στα στενά της γειτονιάς του από το αρχαίο θέατρο του Άργους.

Η πολεμάρχα Αθηνά του έστειλε με το πουλί της οιωνό αφύπνισης.

Λίγο πριν χαράξει η μέρα οι ανδρικές σκιές έβγαιναν μια – μια με προσεκτικές κινήσεις.

Κουμμούνια νομίζετε ότι η πατρίδα κοιμάται, όμως οι

Έλληνες αγρυπνούν!

Είπε σιγανά, θυμωμένα ενώ ένα κόκκινο χρώμα κάλυψε το πρόσωπο του.

Πήγε να ριξει λίγο κρύο νερό στο πρόσωπό του να ηρεμήσουν τα αντεθνικά χρώματα της τηλεσκοπικής έξαψης.

Όταν συνήλθε δεν πήγε στην δουλειά του αλλά στο αστυνομικό τμήμα.

Είχε ανοικτή πρόσβαση με τον διοικητή, τέτοιοι εθελοντές πατριώτες του ήταν χρήσιμοι... πλήθιοι!

Ανέφερε όλα τα γεγονότα εκτός από την ξυπνητήρια κραυγή της κουκουβάγιας.

Ο διοικητής κράτησε σημειώσεις, έστειλε ένα αστυφύλακα να βρεί το φάκελο του Γιώργη. Δεν είχε. Δεν είχε απασχολήσει ποτέ μέχρι τώρα τις αστυνομικές αρχές. Υπρέτησε κανονικά την στρατιωτική του θητεία.

Το βράδυ όμως έστησε ολόκληρη επιχείρηση.

Τέσσερις αστυνομικοί με πολιτικά ρούχα βρίσκονταν στο σπίτι του Γιάννη. Ένας – ένας εκ περιτροπής έστηνε καραούλι στο σκοτεινό μπαλκόνι.

Ο Γιάννης είχε δίκιο.

Πέντε πάλι σκιές με ύποπτο συνωμωτικό τρόπο έφτασαν στο σπίτι του Γιώργη. Αμέσως μετά σκοτάδι και απόλυτη ησυχία.

Πριν η θεατρόφιλη γλαυξ κραυγάσει πάλι την βραδινή της σοφία αποφάσισαν να εισβάλουν.

Με τα πίστοφρα στο χέρι και φωνάζοντας : «Ελληνική Αστυνομία» μπήκαν στο σπίτι, λες και μπορεί να ήταν κάποια άλλη! Πέντε σκιές πέταξαν από δυο πλαινά παράθυρα στον ελεύθερο πίσω δρόμο. Με όραση καλύτερη από κουκουβάγιας χάθηκαν στα ανηφορικά στενά του Άργους.

Οι ατυνομικοί συνέλαβαν τον Γιώργη και από το πάτωμα δυο βαλέδες, τρεις ρηγάδες και μια βασιλίσσα.

Ένα καρτάκι παίζαμε κυρ Ασυνόμε, δεν φτιάχναμε βόμβες!

Εκείνη την στιγμή ακούστηκε η κραυγή της κουκουβάγιας αλλά ο Γιώργης δεν την άκουσε γιατί ο μπάτσος που έφαγε κοντά στο αυτί ήταν πολύ δυνατός. Του προκάλεσε διάτρηση τυμπάνου και του έσπασε ένα δόντι πίσω αριστερά.

Την γλίτωσε με αυστηρές συστάσεις από τον διοικητή.

Ο τζόγος αποδείχθηκε και η τυχερή οδός του Γιώργη. Αυτός προς το παρόν εξαργύρωσε με σιωπή και χαζές δικαιολογίες το τρύπιο τύμπανο και το χαμένο δόντι.

Με παρότρυνση της χαρτοπαρέας παρουσίασε το ακόμα χαμένο του δόντι και την νοσηλεία για την αποκατάσταση του τρυπημένου τύμπανου ως αντιστασιακή δράση. Η πολιτεία αναγνώρισε τις θυσίες του, διορίστηκε τμηματάρχης στο Δημόσιο.

Εκεί ανέπτυξε άλλα δυο κουσούρια, του τηλεσκοπικού ρουφιάνου για να ανεβαίνει τα συνδικαλιστικά σκαλιά και του επαναστάτη για να δικαιολογεί την τεμπελιά και την ασχετοσύνη του. Άλλαζε πολιτικό προστάτη πιο εύκολα από πουκάμισο, πάντα την κατάλληλη στιγμή, πάντα δεσμευόμενος στην υπηρεσία του πολίτη.

Φήμες ανεπιβεβαιώτες λένε ότι είχε ανάμειξη σε αδιευκρίνιστα ελλείμματα του Δημόσιου Οργανισμού. Επιβεβαιωμένες φήμες λένε ότι είναι ακόμα μεγάλος παίκτης στο καζίνο!

***Η ιστορία είναι φανταστική. Πυροδοτήθηκε στην φαντασία όταν στα λόγια μιας καλημέρας με τον Άκη θυμηθήκαμε πενήντα τόσα χρόνια πριν, χουντικά τζογαδόρικά επεισόδια της γειτονιάς τα οποία επόπτευαν αντιλαμβανόμενοι λάθος εικόνες εθνο ρουφιάνοι! Τα τρία κουσούρια πάντως καλά κρατούν στην νεοελληνική πραγματικότητα.**

Τρία κουσούρια μπορεί να μολύνουν ανεπανόρθωτα τον ψυχισμό του ανθρώπου. Αυτά είναι, ο ενθουσιώδης ψευτοεπαναστάτης – οπαδός, ο πανόπτης ρουφιάνος και ο παθιασμένος τζογαδόρος

Το Λυγουριό και η Νέα Επίδαυρος την περίοδο 1465 – 1512

Γράφει ο Αντώνης Ξυπολιάς

Οι ιστορικές πηγές αναφέρουν ότι τα χρόνια του Α Ενετοτουρκικού πολέμου [1463-1479] τα βενετοκρατούμενα κάστρα του [παλαιού] Λυγουριού και της Πιάδας [Νέα Επίδαυρος] κυριεύτηκαν από τους τούρκους. Την ίδια περίοδο μαρτυρούνται και ακραία, αποτρόπαια βασανιστήρια, θηριωδίες που υπέστησαν όσοι πρωτοστατούσαν στην άμυνα στα κάστρα, στην αντίσταση κατά του εισβολέα, αλλά και η αιχμαλωσία χιλιάδων γηγενών και η πώληση γυναικόπედων στα σκλάβοπάζα της Ανατολής.

Το 1465 τρεις χιλιάδες Τούρκοι του Αμάρμπε κυρίευσαν το κάστρο του παλαιού Λυγουριού. Ο Βενετός διοικητής Πελοποννήσου έγραφε αμέσως μετά στον πρίγκιπα της Βενετίας, ότι την 17 Νοεμβρίου το κάστρο έπεσε στους Τούρκους, καθώς η φρουρά του υπό βενετική διοίκηση, ήταν σε καθεστώς αναρχίας και ανυπακοής.

“Προσωπικά λυπάμαι - συμπλήρωνε ο βενετός διοικητής J.Barbarigo - για την απώλεια αυτού του κάστρου, όχι για την δυναμική του, αλλά για την φήμη του [la sua fama], σε μια περιοχή όπου έχουν χαθεί πολλές ψυχές”.

Οκτώ μήνες μετά [18 Ιουλ.1466], ένα διθυραμβικό έγγραφο της βενετικής Γερουσίας γράφει για τις επιτυχίες του βενετικού ναυτικού σε Ιμβρο, Σαμοθράκη, Τένεδο, Πειραιά, Αθήνα [κατά των τούρκων] και καταλήγει με την ανακατάληψη του κάστρου του Λυγουριού: “μιας αξιόλογης κωμόπολης της Πελοποννήσου” et deditionem demum Ligurii, optimi oppidi commodissimique in Peloponneso” γράφει το αρχαιολόγιο κείμενο.

Τον ίδιο χρόνο οι τούρκοι έγιναν κύριοι του κάστρου, το οποίο και κατέστρεψαν. Οι κάτοικοι εγκαταστάθηκαν πλησιέστερα σε αποδοτικότερες εκτάσεις τις οποίες έπρεπε να καλλιεργήσουν, να παράγουν, να φορολογηθούν προς όφελος του νέου κατακτητή.

Δημιουργήθηκε ο πρώτος μαχαλάς στο ύψωμα του λόφου του Αγίου Ταξιάρχη, στην σημερινή θέση του οικισμού. Κάτω από το πολυγωνικό κατεστραμμένο κάστρο, στα θεμέλια της αρχαίας “κώμης Λήσας” που είχε οικοδομηθεί πριν δύο χιλιετίδες, κοντά στις φυσικές τότε πηγές ύδρευσης “της καλογριάς” και “του πλάτανου”.

Τον Σεπτέμβριο 1467 πίνακας των κάστρων της περιοχής δείχνει το κάστρο της Καζάρμας στην κατοχή των Τούρκων και το κάστρο της Πιάδας στην κατοχή των Βενετών, αλλά κατεστραμμένο. Τρία χρόνια μετά και αυτό κατακτήθηκε από

τους τούρκους, ενώ βενετσιάνικα έγγραφα εξυμνούσαν την ανδρεία των ντόπιων Δαμιανό, Ματθαίο και Νικόλα Ανδρομέδα κατά των εισβολέων.

Το τέλος του βενετοτουρκικού πολέμου βρήκε την Αργολίδα διαιρημένη στα δύο.

Το Ναύπλιο, το Άργος, η παραλιακή νότια Αργολίδα έμεινε στην βενετική κατοχή.

Η ορεινή Αργολίδα, όπως και η Κορινθία στην τουρκική κατοχή. Δύο πολυπληθείς αντιπροσωπείες των ξένων κατακτητών βάδισαν στην περιοχή και οριοθέτησαν συγκεκριμένα τα μεταξύ τους σύνορα, τα οποία ήταν τα ίδια που είχαν ορίσει το 1394 ο Δεσπότης του Μοριά Θεόδωρος Παλαιολόγος και οι Βενετοί. Μια συμφωνία τότε, σε ένα έγγραφο που έφερε και σφραγίδες από ενσωματωμένο ασήμι.

Μετά από πολύμηνη διαδικασία, πορείες κατά μήκος των συνόρων και αμφισβητήσεις ορίστηκαν τα όρια από την Μονή του Αγίου Θεοδοσίου, στο “βρωμοπήγαδο” [στη Πυργιώτικα] και συνέχεια ακολουθούσε την διαδρομή από Δρέπανο προς την μονή Αυγού δίπλα στην κοίτη του ρέματος του αρχαίου Σελλάντα [Μπεντενίου].

Άργος, Ναύπλιο, Ίρια, Κάντια, Θερμήσι, Ερμιόνη ανήκαν στους Βενετούς.

Λυγουριό και Πιάδα και όλη η Κορινθία ανήκαν στους Τούρκους. Την ίδια περίοδο τούρκοι πειρατές λεηλατούσαν τα γύρω παράλια του Σαρωνικού.

Η φορολογία

Η πρώτη τουρκική κατοχή επέβαλε την καταγραφή όλων των παραγωγικών, οικονομικών και δημογραφικών στοιχείων των χωριών. Τούρκοι αξιωματικοί σημείωναν σε κατάστιχα ονομαστικά τους αρχηγούς της οικογένειας, τους ενήλικες υπόχρεους σε κεφαλικό φόρο, τις χήρες. Υπολόγιζαν παραγόμενα αγαθά, φόρους δεκάτης. Έγραφαν ποσότητες, αξίες, μέτρα. Κατέγραφαν την κατ’αποκοπή φορολόγηση στα λίγα μελίσσια, τους χοίρους, στην υπο-

χρέωση των κατοίκων για την φύλαξη των δασών της περιοχής, τα πρόστιμα για παράνομες πράξεις, στους φόρους στις νύφες με άλλη τιμή αν ήταν παρθένες ή χήρες. Συντάχθηκαν έτσι τα πρώτα δημογραφικά και οικονομικά στοιχεία των οικισμών από δημιουργίας τους και εφαρμόστηκε το τιμαριωτικό σύστημα, με βάση το οποίο οι τούρκοι διαμοίραζαν όλες τις φορολογικές προσόδους στην στρατιωτική τους τάξη.

Έτσι τα συνολικά πρώτα φορολογικά έσοδα του Λυγουριού το 1512 [στην σημερινή θέση], χορηγήθηκαν ονομαστικά σε οκτώ φρουρούς της Ακροκορίνθου. Την αμέσως επόμενη περίοδο η αύξηση των φορολογικών εσόδων του Λυγουριού, έδωσαν την δυνατότητα να πληρωθούν από τα υπερκέρδη δύο ακόμη τιμαριούχοι φρουροί της Ακροκορίνθου. Κάτι που έδινε κίνητρα στους οπακίδες για ακραία εκμετάλλευση των ραγιάδων. Και αυτό ίσχυε για το κάθε χωριό. Οι οικογένειες των χριστιανών δούλευαν σκληρά στα χωράφια, παρήγαγαν για να συντηρούν το στρατό κατοχής. Στο κατάστιχο ΤΤ 80 την περίοδο του Σελίμ Α’ 1512 - 1520 εμφανίζεται το Λυγουριό στην σημερινή του θέση, με συνολικά έσοδα 11200 άσπρα, εκ των οποίων ο κεφαλικός φόρος ήταν 2137 άσπρα.

Την ίδια περίοδο στην Πιάδα ο συνολικός φόρος ήταν 41080 άσπρα εκ των οποίων ο κεφαλικός φόρος ήταν 7733 άσπρα*.

Παραγωγές προϊόντων

Η οικογένεια, πατριαρχικής δομής, συνυπήρχε με μια καλλιεργήσιμη έκταση που ήταν απαραίτητη και αρκούσε για την αυτοσυντήρησή της. Δυό βόδια, ένα ξύλινο άροτρο, λίγα οικίσματα ζώα, μια καλύβα ήταν η περιουσία της κάθε οικογένειας. Κυριότερα παραγόμενα αγαθά τόσο στην Πιάδα, όσο και στο Λυγουριό το 1512 ήταν το σιτάρι. Το ετήσιο ελάχιστο όριο διαβίωσης κατανάλωσης σιταριού ανά άτομο ήταν τότε 200 χλγ. Εκτός όμως από αυτά υπήρχε και η υποχρέωση [μ.ο.] για 59 χλγ

για σπόρους και 36 χλγ για φόρους. Το 1512 στο Λυγουριό η παραγωγή σιταριού έφτανε τα 910 μόδι, ενώ στην Πιάδα η παραγωγή έφτανε τα 2050 μόδι*. Με βάση τα παραγωγικά και πληθυσμιακά στοιχεία, η παραγωγή υπερκάλυπτε το επίπεδο της εγχώριας κατανάλωσης και στα δύο χωριά. Το εμπόριο όμως του σιταριού ήταν μονοπώλιο του οθωμανικού κράτους, κάτι που δηλώνει και την εκμετάλλευση των ανυπεράσπιστων γηγενών καλλιεργητών και δουλοπάροικων. Σημαντικές επίσης ήταν η παραγωγή σε κριθάρι και σανό χρήσιμο για την τροφή των φορτηγών ζώων. Μικρότερες ποσότητες καταγράφονται σε κουκιά, βαμβάκι, λινάρι.

Στην Πιάδα γίνεται αναφορά και σε [μικρές] παραγωγές σε σταφίδες, μαυρομάτικα, αμύγδαλα, νεράτζια, μαύρα σταφύλια, φρούτα, σύκα, αλλά και λαδιού σε περιορισμένη όμως παραγωγή, όπως και μούστου. Η παραγωγή του λαδιού το 1512 ήταν μικρή και σε όλη την Κορινθία. Σύμφωνα με το κατάστιχο αυτό του Σελίμ Α’ ελαιόδενδρα καλλιεργούσαν και πλήρως δακτύλι επί του ελαιολαδού μόνο στην Πιάδα, Κόρινθο και Βασιλικά [Σικυώνα].

Στο Λυγουριό αντίθετα υπήρχαν μικρές παραγωγές σε χαρούπια, βίκο, ρεβίθια, βρώμη, λαχανόκηπους, φακές, αλλά δεν εμφανίζεται παραγωγή λαδιού και μούστου. Αντίθετα στα κατάστιχα του 1365 - ενάμισι αιώνες πριν - εμφανίζεται παραγωγή 20 μέτρων* κρασιού [ποσοστό 1,5% επί της συνολικής της Κορινθίας παραγωγής], λίγων ελιών και μεγάλη παραγωγή σε σιτάρι, κριθάρι, χαρούπια.

Φορολογία υπήρχε και στα δύο χωριά και σε μύλους, όπου έζη λειτουργούσαν στην Πιάδα με μία πέτρα και ένας στο Λυγουριό [στο Πυρί]. Η λειτουργία νερόμυλου στην συγκεκριμένη θέση Πυρί το 1512 αποδεικνύει και τις αλλαγές του υδροφόρου ορίζοντα που έχουν συντελεστεί στο Λυγουριό, τους τελευταίους αιώνες.

Η παραγωγή σε Λυγουριό και Πιάδα και η σύγκριση με τα επόμενα κατάστιχα της εποχής των σουλτάνων Σουλεϊμάν Μεγαλοπρεπή, Σελίμ Β, Μουράτ Γ κλπ. αναδεικνύει την εξέλιξη των δύο χωριών, την επισκόπηση και σύγκριση των καλλιεργειών, αλλά και τις αυξομειώσεις των κατοίκων, όπως και τα ονόματά τους.

Δημογραφικά στοιχεία

Από τα κατάστιχα του 15ου αιώνα στην περιοχή της ΒΑ Αργολίδας υπήρχαν μόνο τα χωριά του Λυγουριού και της Πιάδας. Μικροί οικισμοί που εμφανίζονται σε έγγραφο της 20 Οκτ. 1376 με τα τοπωνύμια Μεσοχώρι, Μακρώνα κλπ είχαν

οβήσει από τους πολέμους και τις πειρατικές δράσεις και ο τοπικός πληθυσμός αναζητούσε καταφύγιο στα κάστρα της περιοχής. Η περιοχή της Επίδαυρου ήταν ακατοίκητη, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει έγγραφο του 1512: “η καλλιεργήσιμη γη της Επίδαυρου είναι άδεια από ραγιάδες”.

Μια πληροφορία για την ιστορική πόλη είναι το 1516, όπου σε επιστολή του Ιωάννη Γεμιστού, γραμματέα της πόλης της Ανκόνα Ιταλίας στον πάπα Λέοντα Ι, δόλυνε ότι η πατρίδα των προγόνων του [του φιλοσόφου Πλήθωνα Γεμιστού] ήταν η Επίδαυρος. Στο Λυγουριό [لغورج] το 1512 αναφέρονται 69 αρχηγοί οικογενειών, 16 ακόμη ενήλικες υπόχρεοι σε κεφαλικό φόρο και 2 χήρες. Με δεδομένη την πενταμελή μ.ο. οικογένεια της εποχής εκείνης, ο συνολικός πληθυσμός ήταν περίπου 350 άτομα.

Οι αρχηγοί των οικογενειών και οι ενήλικες άνδρες πλήρωναν 25 άσπρα κεφαλικό φόρο και οι χήρες 6 άσπρα. Αντίθετα οι επήλυδες Αλβανοί, τους οποίους προωθούσαν οι τούρκοι στις ερημωμένες από τους συνεχείς πολέμους περιοχές οι ενήλικες πλήρωναν 5 άσπρα λιγότερα. Το συνολικό ποσό απόδοσης του κεφαλικού φόρου αποδεικνύει ότι και στα δύο χωριά κατοικούσαν Έλληνες φορολογούμενοι.

Ονόματα κατοίκων του Λυγουριού το 1512 ήταν Καλούδης, Μελάς, Αγγιολιάς, Δαβλός, Καλόγιμος, Καλόρος, Γαρδικιώτης, Αγγιώτης, Φλοβάρος, Μακρής, Κοτσόλης, Κλαδής, Καλίργιος, Τριάδης, Μπακάλης, Βακάλης, Ραφτης, Άσπης, Μπίκαλος Μαδερίος, Αργινός, Μαρκίλας, Φραγκος, κλπ. Μεταξύ των κατοίκων και οι παπα Καλούδης, Παπα Μελάς, παπα Καλός, παπα Λυκούρης Κυριαζής. Στην Πιάδα - Piyada (پياده) καταγράφονται 236 οικογένειες, εκ των οποίων 57 ενήλικες, 18 χήρες που ήταν υπόχρεοι σε κεφαλικό φόρο. Με δεδομένη την πενταμελή μ.ο. τότε οικογένεια, ο συνολικός πληθυσμός της Πιάδας ήταν περίπου 1300 άτομα.

Ονόματα των κατοίκων αναφέρονται Ανδρομέδας, Αγκελωτός, Βαρθακούρης, Λύκος Κανάρης, Δούκας, Δοξαράς, Ζερβός, Ζωγράφος, Καβάκος, Καψάλης, Κατσούλης, Μαρής, Φυλακούρης, Καρακάλος, Κάλφας, Κορώνης, Μανιάτης, Κούκας, Κομλάς, Χάρακας Πρωτόπαπας, Μερκούρης, Καραβοκύρης, Χαρτοφύλακας, Ρίτζος, Μαντάς, Καλούδης, Ναργύρης, Δημούλος, Δειλινός, Μπόγγρης, Ψαράς, Νοικοκύρης, Ρόδης, Ρέντης, Πυργής, Φαναριάς, Χαλκιάς, Δράκος, Γαλάνης, Σιδεράς, Κόκαλης, Ατζαγιόλης, Μα-

«Δεν μπορείς να συλλάβεις έναν άνθρωπο επειδή κάποιος τον δείχνει με το δάκτυλό του»

Του Γιάννη Πανούση,
καθηγητή
Εγκληματολογίας
στο Πανεπιστήμιο
Αθηνών

Αυτοί που φεύγουν, αυτοί που μένουν κι αυτοί που πηγαиноέρχονται

Θα αρχίσω το άρθρο με αυτούς που φεύγουν. Οι πολιτικές αποχωρήσεις μπορεί να οφείλονται σε πολλούς και διαφορετικούς λόγους: από την κόπωση, απογοήτευση, διάψευση μέχρι τη βεβαιότητα μίας επερχόμενης ήττας ή το 'συμβιβασμό' για τη μπαποκάλυψη κάποιου ολισθήματος. Είναι λάθος να γενικεύουμε και να κατηγορούμε συλλήβδην τους απομακρυνόμενους ως ριψάσπιδες ή losers.

Υπάρχουν ενδιαφέροντα παραδείγματα ηθικής και περήφανης στάσης (από την αποχώρηση του ακαδημαϊκού Κωνσταντίνου Τσουκαλά από τα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι την 'μεταπολιτική' θέωση του πρώην προέδρου του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελου Βενιζέλου).

Αυτοί που μένουν μπορεί να το κάνουν: γιατί φοβούνται ν' απομακρυνθούν από το 'μαντρί', γιατί δεν ολοκλήρωσαν το έργο τους, γιατί δεν έκλεισε ο πολιτικός τους κύκλος ή γιατί θεωρούν 'δικό τους το μαγαζί'. Πάλι δεν θα ήταν δίκαιες οι όποιες γενικεύσεις, αφού ο Αντώνης Σαμαράς παραμένει στο χώρο λόγω ιδεολογικών 'πίστευ' και ο Κώστας Σκανδαλίδης στο ΠΑΣΟΚ λόγω ιστορικής πορείας Βέβαια διαπιστώνουμε και συμπεριφορές 'που στη ρουλέτα θα τις χαρακτήριζαν à cheval, δηλαδή παίζουν 'κι από δω κι από κεί', κάτι σαν 'κούκος μονός σε δύο ταμπλώ' (τα παραδείγματα προς αποφυγίν πολλά και γνωστά).

Η επόμενη κατηγορία αφορά στις συνεχείς κι επαναλαμβανόμενες 'μεταγραφές', από το ένα κόμμα στο άλλο. Οι προβλλόμενοι λόγοι είναι: η αλλαγή του γενικού πολιτικού κλίματος, η προσωπική ιδεολογική μεταβολή ή η πίεση από την εκλογική πελατεία του συγκεκριμένου πολιτικού. Συχνά βέβαια υποκρύπτεται και η εκτίμηση ότι με το παρόν κόμμα δεν εκλέγεται, ενώ με το επόμενο αυξάνονται οι πιθανότητες. Κι εδώ όμως υπάρχουν εξαιρέσεις. Άλλοι οι λόγοι που ορισμένοι μετεπήδησαν από το ΠΑΣΟΚ στον ΣΥΡΙΖΑ το 2012/15 και άλλοι οι λόγοι

που μερικοί από αυτούς επιλέγουν σήμερα τη ΝΔ].

Στην τελευταία ομάδα εντάσσονται όσοι πρώην[ηττημένοι] αρχηγοί επιθυμούν να επανέλθουν 'ως νικητές'. Δεν μπορεί να αντιληφθώ πόθεν αντλούν το επιχείρημα ότι η χώρα θα καταστραφεί δίχως εκείνους, ότι οι επιγόνοι τους είναι ανίκανοι, ότι είναι πολιτικά αναντικατάστατοι, ότι η Ιστορία 'τους χρωστάει' μία ακόμα ευκαιρία. Δεν γνωρίζω αν κύκλοι, κυκλώματα ή αυλικοί τους καλλιεργούν [δι' ίδιον πάντοτε όφελος] μία τέτοια παλινόρθωση ή αν μόνοι τους φαντασιώνονται.

Αν είναι δηλαδή ειδικολάτρες με είδωλο τον εαυτό τους.

Αυτή η αυτοαναφορικότητα, η αυτομάγευση και η αυτοπροβολή, χωρίς καμμία διάθεση αυτοκριτικής, όχι μόνον ακυρώνει τα όποια σχέδια τους αλλά αμαυρώνει αναδρομικά και τα όποια θετικά επιτεύγματά τους.

Τα αυτά ισχύουν και για εκείνους τους πολιτικάντηδες που μπαينوβαίνουν στα κόμματα, ανάλογα με το ποιός είναι ο [αρεστός βολικός] πρόεδρος και ποιά η [θετική] συγκυρία για να [ξανα]εκλεγούν. Οι διαπιστώσεις αυτές δεν έχουν κάποιου είδους ηθική απαξίωση για τις πολιτικές στάσεις των παραπάνω ενδεικτικών παραδειγμάτων. Άλλωστε έχω δηλώσει πολλές φορές ότι δεν είμαι εισαγγελέας για να δικάζω. Είμαι όμως πολίτης που βλέπει και κρίνει.

ΥΓ. Γιατί ορισμένοι που μισούν [και πολεμούν μετά μανίας] το Κράτος, όταν βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση επικαλούνται το Κράτος δικαίου; δεν εντοπίζουν κάποια αντίφαση ή υποκρισία στη θέση τους αυτή; μπορεί να λειτουργεί Κράτος δικαίου, το οποίο δεν θα σπριζέται στο Κράτος, όπου ανάμεσα στα άλλα σημαίνει κοινωνικό συμβόλαιο για συμπεφωνημένες οριοθετήσεις. Νομιμότητας / παρανομίας, σεβασμό των πολιτών για τους θεσμούς, ισοπολιτεία χωρίς ανομία, δικαιώματα με υποχρεώσεις κι ελευθερίες δίχως καταχρήσεις; ΥΓ2. Όσο κι αν πλένεις τα χέρια σου αυτό το χρώμα δεν θα βγει ποτέ Μ. Σκουρολιάκου, Σώμα του Χρόνου

Ανοδική πορεία σε Μυκήνες και Επίδαυρο – Πριν «μιλήσουν» τα ακριβά εισιτήρια

Τι φοβούνται οι επαγγελματίες ενόψει των νέων τιμών

Μπορεί ο φετινός Ιανουάριος να χαρακτηρίστηκε από μια εντυπωσιακή αύξηση επισκεψιμότητας στις Μυκήνες και την Επίδαυρο, ωστόσο στον απόηχο αυτής της αισιόδοξης εικόνας, αιωρούνται ήδη οι πρώτες ανησυχίες: Μπορεί αυτή η ανοδική πορεία να συνεχιστεί με την αύξηση των εισιτηρίων; Ή μήπως ο νέος τιμοκατάλογος θα βάλλει «φρένο» σε όσους σχεδιάζουν μια πολιτιστική εξόρμηση στην Αργολίδα;

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, τον Ιανουάριο του 2025 – όταν ακόμα ίσχυαν οι παλιές τιμές εισόδου – οι Μυκήνες κατέγραψαν 17.820 επισκέπτες, παρουσιάζοντας αύξηση 48,08% σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2024. Αντίστοιχα, στο Ασκληπιείο της Επιδαύρου καταγράφηκαν 16.592 επισκέψεις, με άνοδο 54,7%.

Πρόκειται για ποσοστά που προκαλούν εντύπωση, ιδίως αν αναλογιστεί κανείς ότι πρόκειται για τον πρώτο μήνα του έτους, παραδοσι-

ακά μια «νεκρή» περίοδο για την τουριστική κίνηση σε υπαίθριους αρχαιολογικούς χώρους.

Μας χαροποιεί, αλλά κρατάμε μικρό καλάθι

Οι επαγγελματίες της περιοχής χαιρέτισαν την αύξηση, χωρίς όμως να κρύβουν τον προβληματισμό τους για το τι μέλλει γενέσθαι από την άνοξη και μετά, με τις νέες – υψηλότερες – τιμές εισιτηρίων στους αρχαιολογικούς χώρους που έχουν μπει ήδη σε πλήρη εφαρμογή.

«Βλέπουμε μια πολύ καλή αρχή και ευχόμαστε να συνεχιστεί», λέει στον ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ ο κ. Σπύρος, ιδιοκτήτης ξενώνα κοντά στις Μυκήνες. «Όμως η αγωνία μας είναι τι θα γίνει όταν τα εισιτήρια αυξηθούν σημαντικά. Θα συνεχίσει να έρχεται κόσμος; Ή θα στραφούν αλλού;»

Τον προβληματισμό συμμερίζεται και η κα Άννα Π., ξεναγός με πολυετή εμπειρία στην Επίδαυρο: «Η άνοδος του Ιανουαρίου δείχνει

ότι υπάρχει ενδιαφέρον. Όμως η αύξηση της τιμής εισόδου για μια οικογένεια μπορεί να κάνει τη διαφορά. Όταν το κόστος ανεβαίνει, ειδικά για τους Έλληνες, δεν είναι καθόλου δεδομένο ότι θα επισκεφθούν τον αρχαιολογικό χώρο – ίσως αρκεστούν σε μια βόλτα στο Ναύπλιο ή στο Λυγουριό».

Ο φετινός Ιανουάριος, με τον ήπιο καιρό, την παλιά τιμή εισιτηρίου και τις στοχευμένες τουριστικές προβολές του προηγούμενου διαστήματος, δημιούργησε ένα θετικό μορέ-

ντουμ. Οι εικόνες ήταν ενθαρρυντικές: Λεωφορεία με επισκέπτες έξω από τις Μυκήνες, γεμάτα τραπέζια στα ταβερνάκια του Λυγουριού, μικρά γκρουπ που περπατούσαν με ξεναγό στα μονοπάτια του Ασκληπιείου.

«Για εμάς που μένουμε και δουλεύουμε εδώ όλο τον χρόνο, αυτά είναι σημάδια ελπίδας», τονίζει η κα Φανή, εστιατοράς στην ευρύτερη περιοχή της Επιδαύρου. «Όμως αν φτάσει το εισιτήριο να είναι απλώς ατστο, θα ξαναγυρίσουμε στα "άδεια Σαββατοκύριακα" του χειμώνα».

Η μεγάλη πρόκληση για την Αργολίδα είναι να αξιοποιήσει το κύμα επισκεπτών και να το μετατρέψει σε διαρκή ροή – όχι μόνο τους θερινούς μήνες, αλλά όλο τον χρόνο. Οι αρχαιολογικοί της θησαυροί – παγκόσμια γνωστοί – έχουν τη δύναμη να προσελκύσουν το κοινό, αλλά η προσβασιμότητα και η τιμολογιακή πολιτική παίζουν καθοριστικό ρόλο.

Αυτό που απομένει να φανεί τους επόμενους μήνες είναι αν η αύξηση των εισιτηρίων θα αποθαρρύνει τους επισκέπτες ή αν η Αργολίδα θα παραμείνει ελκυστική, χάρη στο όνομά της, τη φήμη των χώρων της και την εμπειρία που προσφέρει.

Θα αντέξει ο πολιτιστικός τουρισμός το βάρος της ακριβής πρόσβασης; Ή θα χρειαστεί να αναζητηθούν εναλλακτικές πολιτικές ενίσχυσης και προσέλκυσης; Το στοίχημα είναι ανοιχτό. Και αφορά ολόκληρη την τοπική κοινωνία.

Άκης Γκάτζιος

'Όταν η θάλασσα βοά: Μνήμη και αίμα στον Πόντο

του Κων/νου
Τζιαμπάση*

Η θάλασσα όντες βοά
και κρούει 'ς ση θαλασσά-
κρε 'ς
σο νου μ' όνερα έρχουνταν
'ς
σ' ομάτε μ' μαύρα δάκρε.
(Η θάλασσα όταν βοά και
χτυπάει στην ακροθαλασ-
σιά,
στο νου μου έρχονται όνει-
ρα,
στα μάτια μου μαύρα δά-
κρυα.)

Έτσι περιγράφει ο ποντιακός λόγος τη μνήμη – τη μνήμη που δεν σβήνει, μα αναβλύζει κάθε φορά που η Άξενη Θάλασσα σπκώνει κύμα. Σαν πένθος βαθύ που δεν έχει λήξει. Γιατί ο Πόντος – ο γιος της Γαίας, θεός της αρχέγονης θάλασσας – δεν ήταν μόνο τόπος. Ήταν πατρίδα, μήτρα πολιτισμού, σύμβολο μιας μνήμης που σήμερα, 19 Μαΐου, γίνεται φλόγα.

Ο Πόντος, ακουμπισμένος στις βόρειες ακτές της Μικράς Ασίας, κοιτάζει τον Εύξεινο Πόντο – τη Μαύρη Θάλασσα που οι αρχαίοι Έλληνες πρώτα φοβήθηκαν ως «Άξενο», κι έπειτα δάμασαν, αποικίζοντας την με τόλμη και πολιτισμό. Η Σινώπη, πρώτη ελληνική αποικία, γέννησε τον φιλόσοφο Διογένη· η Τραπεζούντα, η Αμισός, τα Κοτύωρα, η Κερασούντα, έγιναν φάροι του ελληνισμού.

Από τον Φρίξο και την Έλλη, τις Αμαζόνες, την Αργοναυτική Εκστρατεία, ως τις περιπλανήσεις του Ξενοφώντα στην «Κύρου Ανάβασι», ο Εύξεινος Πόντος έμεινε παρών στον ελληνικό μύθο και την ιστορία. Κι αργότερα, με την Αυτοκρατορία των Κομνηνών, ο Πόντος έγινε ξανά ανεξάρτητος, αυτοκρατορικός και ένδοξος – μέχρι που η οθωμανική κυριαρχία έφερε νέα δεδομένα. Κι όμως, ο Ελληνισμός άντεξε και εκεί. Ανθούσε, δημιουργούσε, έγραφε, τραγουδούσε.

Η αυγή της συμφοράς: Από την ακμή στην εξόντωση

Το 1914 άνοιξε η πύλη της καταστροφής. Με τη σκιά του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και την άνοδο των Νεότουρκων, μια από τις πιο παλιές ελληνικές κοινότητες οδηγήθηκε σε αφανισμό. Η στρατηγική ήταν ξεκάθαρη: εθνοκάθαρση με τη μάσκα της στρατιωτικής ανάγκης. Χιλιάδες Πόντιοι Έλληνες εξορίστηκαν στα βάθη της Ανατολίας· άνδρες οδηγήθηκαν στα διαβόητα τάγματα εργασίας (Αμελέ Ταμπουρού) – εργασία μέχρι θανάτου, χωρίς τροφή, χωρίς ελπίδα. Οι γυναίκες, τα παιδιά, οι γέροντες, θύματα λεηλασιών, βιασμών και πορειών χωρίς επιστροφή. Η γενοκτονία δεν ήταν απλώς επιχείρηση καταστολής. Ήταν πολιτική εξάλειψης.

Στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας, εκεί όπου για αιώνες ευημερούσαν τα ελληνικά φύλα του Πόντου, ένα από τα σκοτεινότερα κεφάλαια της νεότερης Ιστορίας γράφτηκε με αίμα και φωτιά. Η Γενοκτονία των Ποντίων, που έλαβε χώρα κυρίως την περίοδο 1914–1923, ήταν το αποτέλεσμα μιας οργανωμένης και μεθοδικής πολιτικής εξόντωσης που εξαπέλυσε το νεοτουρκικό καθεστώς εναντίον των χριστιανικών πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Με το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, το

Κομιτάτο «Ένωση και Πρόδοος» (γνωστότερο ως «Νεότουρκοι») εγκαίνιασε μια πολιτική εθνικής εκκαθάρισης, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης επιδίωξης για έναν ενιαίο και ισλαμικό τουρκικό εθνικό κορμό. Οι Πόντιοι Έλληνες, με την πολυαιώνια παρουσία τους στην περιοχή και τον εύρωστο πολιτισμό και εμπόριό τους, βρέθηκαν στο στόχαστρο.

Η εξόντωση των Ποντίων δεν υπήρξε μεμονωμένο περιστατικό αλλά μέρος μιας τριπλής γενοκτονίας: των Αρμενίων, των Ασσυρίων και των Ελλήνων της Ανατολής. Σύμφωνα με τον ιστορικό Βασίλειο Βαλλινδρά, οι Νεότουρκοι προχώρησαν σε υποχρεωτικούς εκτοπισμούς, ομαδικούς απαγχονισμούς, βιασμούς, καψίματα χωριών και εξαναγκαστικά τάγματα εργασίας (τα λεγόμενα αμελέ ταμπουρού), όπου οι άνδρες του Πόντου εξοντώνονταν από την πείνα και τις κακουχίες.

Μέχρι το 1923, υπολογίζεται ότι πάνω από 350.000 Πόντιοι είχαν χάσει τη ζωή τους είτε από απευθείας εκτελέσεις είτε από τις απάνθρωπες συνθήκες των εξοριών. Ο Νίκος Καπανιδής, ο ηρωικός δημοσιογράφος που απαγχονίστηκε στην Αμάσεια, έγινε σύμβολο της αντίστασης του ποντιακού ελληνισμού στη βία και την καταπίεση.

Η 19η Μαΐου 1919: Ημέρα αφετηρίας του τέλους

Στις 19 Μαΐου 1919, ο Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ αποβιβάζεται στη Σαμψούντα. Η μέρα αυτή, που στην Τουρκία τιμάται ως η αρχή της «τουρκικής ανεξαρτησίας», είναι για τον Ποντιακό Ελληνισμό η αρχή της τελικής φάσης της εξόντωσης.

Στην περιοχή της Σαμψούντας, ο διαβόητος Τοπάλ Οσμάν εξαπέλυσε μαζικές σφαγές. Εκκλησίες πυρπολήθηκαν, σχολεία κατεδαφίστηκαν, χωριά διαλύθηκαν. Η γενοκτονία των Ποντίων, που ξεκίνησε μεθοδικά από το 1916, κορυφώνεται ως το 1923 με 353.000 νεκρούς. Ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας στον 20ό αιώνα.

Έτσι η 19η Μαΐου καθιερώθηκε από την Ελληνική Πολιτεία το 1994 ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων. Η ημερομηνία αυτή δεν

είναι τυχαία: αντιστοιχεί στην άφιξη του Μουσταφά Κεμάλ στη Σαμψούντα το 1919, γεγονός που σηματοδοτεί την έναρξη της πιο αιματηρής φάσης των διωγμών. Ο Κεμάλ, ενώ παρουσιάστηκε ως εκσυγχρονιστής, ολοκλήρωσε το έργο των Νεοτούρκων με ακόμη μεγαλύτερη ένταση και οργανωτικότητα.

Μετά το 1922, με τη Μικρασιατική Καταστροφή και την ανταλλαγή πληθυσμών, οι Πόντιοι εγκαταλείπουν για πάντα τις εστίες τους. Οι πατρίδες τους – η Τραπεζούντα, η Κερασούντα, η Οινόν – σβήνουν από τους χάρτες, μα όχι από την ψυχή τους. Σαν την πέτρα που έμεινε στο λαιμό και δεν βγαίνει ούτε με το δάκρυ, ο Πόντος μεταφέρεται στις νέες πατρίδες: στη Μακεδονία, στη Θράκη, στην Αττική.

Η ένταξή τους στην Ελλάδα ήταν δύσκολη. Φτώχεια, κοινωνικός αποκλεισμός, νοσταλγία που ματώνει. Αλλά μέσα από τη μουσική, την ποντιακή λύρα, τον χορό, την παράδοση, την πίστη, οι Πόντιοι κράτησαν τη φλόγα τους αναμμένη. Γιατί όπως γράφει ο Πόντιος ποιητής:

Σο νου μ' όνερα έρχουνταν 'ς,
σ' ομάτε μ' μαύρα δάκρε...

Παρά την καταστροφή, ο ποντιακός ελληνισμός δεν εξαφανίστηκε. Οι πρόσφυγες του Πόντου εγκαταστάθηκαν κυρίως στη Μακεδονία, στη Θράκη και στη Νότια Ρωσία, φέρνοντας μαζί τους έναν πολιτισμό υψηλής ποιότητας: τη γλώσσα, τη μουσική της λύρας, τις παραδόσεις, τη γαστρονομία, τον χορό. Η ποντιακή διάλεκτος, που ρίζωνε στην αρχαία Ιωνική, επέζησε χάρη στη στοργή με την οποία οι Πόντιοι προστάτεψαν την ταυτότητά τους.

Η δημιουργία ποντιακών συλλόγων, η ανάδειξη του δράματος της γενοκτονίας μέσω θεάτρου, μουσικής και ερευνητικών εργασιών, καθώς και η διατήρηση της συλλογικής μνήμης αποτελούν πράξεις αντίστασης στην αμνησία και στην υποτίμηση της ιστορικής αλήθειας.

Παρότι η γενοκτονία των Ποντίων έχει αναγνωριστεί επισήμως από τη Βουλή των Ελλήνων, την Κυπριακή Δημοκρατία, καθώς και κρατίδια της Αυστραλίας και των ΗΠΑ, η διεθνής αναγνώριση παραμένει μερική. Η Τουρκία όχι μόνο δεν αποδέχεται την ιστορική αλήθεια, αλλά επιμένει σε μια πολιτική άρνησης και αναθεωρη-

τισμού, παρεμποδίζοντας τη συμφιλίωση και τη δικαιοσύνη.

Η αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων δεν αποτελεί πράξη εκδίκησης αλλά ηθική υποχρέωση του διεθνούς πολιτισμένου κόσμου. Όπως εύστοχα σημειώνει ο ιστορικός Τάσος Κωστόπουλος, η άρνηση εγκλήματος είναι το τελευταίο στάδιο του ίδιου του εγκλήματος.

Η αλήθεια για την εξόντωση των Ποντίων καταγράφεται όχι μόνο σε επίσημα έγγραφα αλλά και σε εκατοντάδες μαρτυρίες επιζώντων, αρχειακά ντοκουμέντα, διπλωματικές αναφορές (όπως αυτές των Αμερικανών και Σουηδών προξένων της εποχής), καθώς και σε μελέτες όπως του George Horton, προξένου των ΗΠΑ στη Σμύρνη, που περιέγραψε με ανατριχιαστική ακρίβεια τη βαρβαρότητα του κεμαλικού καθεστώτος.

Επίσης, η εργασία του Αυστραλού ιστορικού Βένις Μιχαηλίδης, καθώς και των Ελλήνων μελετητών όπως ο Κώστας Φωτιάδης, έχει συμβάλει στην ανάδειξη της ιστορικής αλήθειας. Οι γενοκτονίες του 20ού αιώνα είναι επαναλαμβανόμενα μοτίβα βίας, και η Ποντιακή είναι αδιάψευστη μαρτυρία αυτού του αιματηρού κύκλου.

Σήμερα, χώρες όπως η Αρμενία, η Κύπρος, η Σουηδία, αλλά και πολιτείες των ΗΠΑ, αναγνωρίζουν τη γενοκτονία. Παρά ταύτα, η Τουρκία επιμένει στην άρνηση – όπως κάνει και για την Αρμενική γενοκτονία. Κι όμως, η ιστορική αλήθεια δεν λησμονείται. Δεν θαμποπαίζεται από τις σκιές του πολιτικού καιρού.

Η Γενοκτονία των Ποντίων δεν είναι απλώς μια τραγωδία του παρελθόντος. Είναι ένα διαρκές αίτημα μνήμης, δικαίωσης και εγρήγορσης. Σε έναν κόσμο που κινδυνεύει να ξεχάσει και να επαναλάβει τα ίδια λάθη, η ιστορική γνώση και η διατήρηση της συλλογικής συνείδησης αποτελούν αντίδοτο στην αδιαφορία και την άρνηση.

Όσο οι φωνές των θυμάτων αντηχούν μέσα από τις σελίδες της ιστορίας και όσο η 19η Μαΐου τιμάται με σεβασμό και στοχασμό, τόσο πιο κοντά πλησιάζουμε σε έναν κόσμο όπου οι γενοκτονίες δεν θα γίνονται ανεκτές αλλά θα τιμωρούνται. Γιατί η δικαιοσύνη δεν είναι εκδίκηση — είναι η ελάχιστη υποχρέωση απέναντι στους νεκρούς και στους ζωντανούς.

Η θάλασσα του Πόντου, που κάποτε ήταν Άξενη, φιλοξένησε για αιώνες τον ελληνισμό. Και τώρα, όπως γράφει εύστοχα το οδοιπορικό της μνήμης: «Οδοιπορικό στα παράλια του Εύξεινου Πόντου αποτελεί ένα σεργιάνι Μνήμης σε Πατρίδες που μπορεί να είναι πια σβησμένες από τους χάρτες, αλλά παραμένουν ζωντανές και αλύτρωτες στις καρδιές μας.»

*Ο Κωνσταντίνος Τζιαμπάσης
είναι αρχαιολόγος

Ενδεικτική Βιβλιογραφία

Αγτζίδης, Β. (2014). Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Εκδ. Παπαζήση.
Morgenthau, H. (1918). Ambassador Morgenthau's Story.
Λαμπρίδης, Χ. (1992). Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Κέντρο Ποντιακών Μελετών.
Παπαδόπουλος, Κ. Φ. (1955). Ιστορία του Ποντιακού Ελληνισμού. Αθήνα.
Κεντρικό Συμβούλιο Ποντιακών Σωματείων Ελλάδος (2020). Εκδηλώσεις και ντοκουμέντα.

Ανθρώπων Έργα

Το “Φιλοζωικό Πάρκο” του Δήμου Άργους – Μυκηνών” ανοίγει τις πόρτες του!

Η φροντίδα και ο σεβασμός προς τα ζώα μάς ενώνουν και μας κάνουν καλύτερους ανθρώπους

Ο Δήμος Άργους – Μυκηνών σε συνεργασία με Φιλοζωικός Σύλλογος Άργους Λαΐζα διοργανώνουν, το Σάββατο 24 Μαΐου, ημερίδα ευαισθητοποίησης για τα αδέσποτα ζώα στο πάρκο φιλοζωίας που ετοιμάζει ο δήμος για μια και μόνο ημέρα!

Το 2009, μια μικρή ομάδα αφοσιωμένων εθελοντών ίδρυσε τον οργανισμό Laiza ως απάντηση σε μια τρομερή κρίση ευημερίας των ζώων στην περιοχή του Άργους. Εκείνη την εποχή, δεν υπήρχε οργανισμός ευημερίας των ζώων στην περιοχή του δήμου και η εμπλοκή της κυβέρνησης στη φροντίδα ή τη διαχείριση των ζώων ήταν εντελώς απύσχα. Τα ζώα υπέφεραν καθημερινά και, ενώ μια χούφτα εθελοντών έκαναν ό,τι καλύτερο μπορούσαν για να βοηθήσουν, οι προσπάθειές τους δεν ήταν καθόλου επαρκείς. Παρά τα πολλά δύσκολα χρόνια που αντιμετώπισαν, επέμεναν. Εναντία σε όλες τις πιθανότητες, καταφέρναν να δημιουργήσουν ένα μικρό καταφύγιο για να παρέχουν καταφύγιο σε σκύλους που είχαν ανάγκη, να στεγάσουν εκατοντάδες σκύλους και γάτες και να ξεκινήσουν πολυάριθμες πρωτοβουλίες που στοχεύουν στη βελτίωση της ευημερίας των ζώων και στη μείωση του αριθμού των αδέσποτων ζώων στους δρόμους.

Το Πάρκο θα περιλαμβάνει:

-Παρουσίαση του παιδικού βιβλίου «Ένα σπίτι για το κοτσύφι» της συγγραφέως Πασχαλίας Τσενέ από τις εκδόσεις “Πνοή”.

-Επίδειξη Α’ Βοηθειών σε σκύλους από Εθελοντές – Εκπαιδευτές του Περιφερειακού Τμήματος Ε.Ε.Σ Πάτρας.

-Σημείο ενημέρωσης πολιτών με επαγγελματίες κτηνιάτρους και εκπαιδευτρια σκύλων.

-Διαγωνισμός ζωγραφικής για μικρούς με πολλά δώρα!

-Dog Selfie Spot για να φωτογραφηθούν μικροί και μεγάλοι με τα αδεσποτάκια μας.

-Bazaar με χειροποίητες δημιουργίες από την «Λαΐζα»

-Σημείο συλλογής ξηράς τροφής για τα αδέσποτα.

Σας περιμένουν όλους, μικρούς και μεγάλους, σε μια μοναδική γιορτή αγάτης και ευαισθητοποίησης για τα αδέσποτα ζώα! Ελάτε να μάθετε, να παίξετε, να δημιουργήσετε και κυρίως να δείξετε πως η φροντίδα και ο σεβασμός προς τα ζώα μάς ενώνουν και μας κάνουν καλύτερους ανθρώπους.

Μια μέρα, μια εμπειρία, μια αγκαλιά για κάθε τετράποδο φίλο μας! Μην τη χάσετε!

Πάρκο Φιλοζωίας: Πάρκο του Μπόνη στην Παιδική – Νεανική Βιβλιοθήκη. Ανοιχτά από τις 9 το πρωί έως τη 1 το μεσημέρι.

Φίλοι Δημοτικού Ωδείου Άργους: Μετά την 4η Χορωδιακή Συνάντηση «Τραγουδάμε μαζί»

Το περασμένο Σάββατο στη κατάμεστη από φίλους του χορωδιακού τραγουδιού Αίθουσα Τέχνης και Πολιτισμού Άργους «Μέγας Αλέξανδρος» η Παιδική Χορωδία Δημοτικού Ωδείου Άργους και ο μαέστρος κ. Νίκος Παινέζης, η Χορωδία Συλλόγου Φίλων Θρησκευτικής Μουσικής Λουτρακίου και ο μαέστρος κ. Γρηγόρης Παντελέων, η Μικτή Χορωδία Ενηλίκων του Μουσικού και Καλλιτεχνικού Συλλόγου Ευόσμου «Φιλομήλα» και η μαέστρος κ. Άννα Μαρία Κότσιφα, παλαιά μαθήτρια του Δημοτικού Ωδείου Άργους, η Αντρική Χορωδία Πολιτιστικού Συλλόγου Αταλάντης «Η Πρόοδος» και η μαέστρος κ. Κατερίνα Μπότση και η Μικτή Χορωδία Ενηλίκων του Συλλόγου «Φίλοι του Δημοτικού Ωδείου Άργους» και ο μαέστρος Νίκος Καπετάνιος συμμετείχαν στην 4η Χορωδιακή Συνάντηση με τίτλο «Τραγουδάμε μαζί», που διοργάνωσε ο Σύλλογος «Φίλοι του Δημοτικού Ωδείου Άργους» και η Μικτή Χορωδία Ενηλίκων του Συλλόγου με τη συνεργασία του Δήμου ΆργουςΜυκηνών.

Στην αρχή της εκδήλωσης η πρόεδρος του Δ.Σ. του Συλλόγου καλωσόρισε τους παρισταμένους και μεταξύ άλλων είπε: «...Είναι σημαντικό όλες οι χορωδίες να συναντιόμαστε, να ανταλλάσσουμε ιδέες, εμπειρίες μεταφέροντας και παρουσιάζοντας τη δουλειά μας, την πρόδοί μας παντού. Είμαστε άλλωστε πάρα πολλές. Και γι αυτό εκτός από σημα-

ντικές είναι και χρήσιμες αυτές οι συναντήσεις όχι μόνο για τις χορωδίες αλλά και για κάθε περιοχή. Επισκεπτόμαστε άλλες πόλεις, ανταλλάσσουμε τα διαφορετικά πολιτισμικά μας βιώματα, ενδυναμώνουμε την οικονομία κάθε περιοχής. Και είναι βασικό για όλους να έχουμε συμπαραστάτες τους δήμους, τις περιφέρειες, τα επιμελητήρια και τους χορηγούς. Γιατί μόνο καλό βγαίνει σε διάφορα επίπεδα για όλους. Είναι η τέταρτή μας διοργάνωση και είμαστε περήφανοι γι’ αυτό. Άλλο ένα βήμα έγινε κι ελπίζουμε κι ευχόμαστε σε πολλά άλλα ακόμη».

Οι επόμενες προγραμματισμένες εκδηλώσεις του Συλλόγου Φίλων του Δημοτικού Ωδείου Άργους είναι:

• η συμμετοχή της Χορωδίας στην 28η Χορωδιακή Συνάντηση της Χορωδίας «Πολύμνια» στο Ανοικτό Θέατρο «Ειρήνη Παππά» στο Χίλιομοδι στις 21 Ιουνίου 2025

• η εκδήλωση ημερίδα με θέμα: «Τα οφέλη της μουσικής στην ανάπτυξη του παιδιού». Οι ψυχοθεραπευτικές ιδιότητες της μουσικής και του τραγουδιού και η εν γένει συνεισφορά τους στη συναισθηματική εξέλιξη του παιδιού, στην ανάπτυξη νοητικών δεξιοτήτων (αντίληψη, μνήμη, ομιλία, ανάγνωση...), στη διαδικασία της κοινωνικής του ωρίμανσης, στη διαμόρφωση εν τέλει μιας ισορροπημένης προσωπικότητας. Το θέμα θα αναπτύξουν ψυχολόγος, μουσική παιδαγωγός, φιλόλογοςθεατρολόγος και καθηγήτρια μουσικής με τη συνεργασία του Δημοτικού Ωδείου Άργους.

• το αφιέρωμα στον Μίκη Θεοδωράκη, με αφορμή τη συμπλήρωση των 100 χρόνων από τη γέννησή του, σε συνεργασία με τη Μουσική Βιβλιοθήκη «Αλιαν Βουδούρη» του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, στο οποίο η Χορωδία μας θα αποδώσει τραγούδια του μεγάλου συνθέτη.

Οι δύο τελευταίες εκδηλώσεις θα πραγματοποιηθούν τον Νοέμβριο του 2025.

Τί θα φάμε σήμερα;

**ΣΥΝΤΑΓΕΣ ΜΕ ΤΗΝ
ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ**

Μπιφτέκι light

Κάνω διατροφή σημαίνει: μαγειρεύω σωστά, άρα τρώω σωστά. Το έχω ξαναδείξει στο παρελθόν, όμως θέλω να δοκιμάσετε να φτιάξετε όλοι/όλες αυτό το μπιφτέκι.

Υλικά:
κιμάς άπαχος,
κρεμμύδι,
σκόρδο,
τριμμένο κολοκύθι,
τριμμένο καρότο,
τριμμένη πατάτα,
τριμμένη ντομάτα,
αυγό,
ελάχιστη φρυγανιά ή
παξιμάδι τριμμένο,
2 κουτ. μουστάρδα,
αρκετό μαϊντανό ή/ε λίγο δυόσμο,
αλάτι, πιπέρι, ρίγανη κ ελάχιστο λάδι (εγώ ίσα που τα αλοιφώ με πινέλο)

Εκτέλεση:
Πλάσιμο και ψήσιμο στο grill , όχι για πολλή ώρα. Διατηρεί τα ζουμάκια του και έχει υπέροχη γεύση.
Θα με θυμάστε κάθε φορά που θα τα φτιάχνετε!
Καλή σας όρεξη!

Μουσικές γέμισαν την πλατεία στο Άργος

Με φόντο το Βυζαντινό Μουσείο και κάτω από τον ανοιξιάτικο ουρανό της Κυριακής, η πλατεία Δημοκρατίας στο Άργος μετατράπηκε σε ένα ζωντανό μουσικό σκηνικό που ένωσε φωνές, νότες και καρδιές. Ο Δήμος Άργους – Μυκηνών, με αφορμή τη Διεθνή Ημέρα Μουσείων, πρόσφερε στους πολίτες μια ξεχωριστή πολιτιστική εμπειρία, επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά ότι ο πολιτισμός έχει θέση στο κέντρο της καθημερινότητας.

Η συναυλία με πρωταγωνιστές την Ελένη Πέτα και τον Αντώνη Πρέκα, παισιωμένους από την Ορχήστρα Δωματίου Οpus, ήταν ένα μελωδικό ταξίδι μέσα από τα έργα κορυφαίων Ελλήνων δημιουργών: Θεοδώρακης, Χατζιδάκις, Μικρούτσικος, Ξαρχάκος, Λάγιος, Μαρκόπουλος. Παράλληλα, ακούστηκαν κομμάτια από τη Μεσόγειο, τιμώντας τον κοι-

νό πολιτισμικό μας τόπο. Πλήθος κόσμου όλων των ηλικιών –γονείς με παιδιά, ηλικιωμένοι, νέοι– απόλαυσε την εκδήλωση. Οι καρέκλες γέμισαν γρήγορα, ενώ αρκετοί έμειναν όρθιοι ως το τέλος, σιγοτραγουδώντας και χειροκροτώντας με ενθουσιασμό.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΟΥ

Ο **ΒΟΓΚΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ** ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ, ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ ΚΑΙ Η **ΜΑΛΤΕΖΟΥ ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ** ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ, ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ, ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΙΔΥΜΑ ΣΤΙΣ 28/06/2025.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Για την Ελένη από το Άργος (ή αλλιώς: όσο υπάρχουν άνθρωποι)

Πριν από δύο εβδομάδες, όταν αποφάσισα να κάνω την απόσταση των 450 μέτρων με τις πατερίτσες, δεν φανταζόμουν πόσο δύσκολο θα ήταν. Δεν είχα διανύσει ούτε 60 μέτρα και ήδη ένιωθα κουρασμένη και αβοήθητη. Εκείνη τη στιγμή, όμως, σταμάτησες δίπλα μου με το αυτοκίνητό σου και χωρίς να το σκεφτείς μου προσέφερες τη βοήθειά σου με έναν τρόπο τόσο αυθόρμητο και ανθρώπινο που με συγκίνησε βαθιά. Δεν σε ήξερα, δεν είχα ιδέα ποια είσαι, αλλά η κίνησή σου με άγγιξε πολύ. Με πήγες στο σπίτι μου με τόση καλοσύνη και ανιδιοτέλεια, χωρίς να ζητήσεις τίποτα σε αντάλλαγμα. Το μόνο που πρόλαβα να σου πω ήταν ένα «ευχαριστώ» και ότι θα προσεύχομαι για εσένα.

Σήμερα, ημέρα της γιορτής των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, θέλω να σου εκφράσω ξανά τις θερμές μου ευχαριστίες και να σου στείλω τις καλύτερες ευχές μου. Ελένη, την πράξη σου δεν θα την ξεχάσω ποτέ. Σου εύχομαι υγεία, ευτυχία και πάντα να έχεις γύρω σου ανθρώπους που να αναγνωρίζουν την καλοσύνη σου, όπως κι εγώ. Με ειλικρινή ευγνωμοσύνη,

Φωτεινή

Ψαρομαχαλάς // Δ. Μπέκας

Στείλτε τις φωτογραφίες για να δημοσιευτούν

Στείλτε από τις φωτογραφίες σας, αυτές που θεωρείτε σημαντικές και ενδιαφέρουσες, μαζί ένα δικό σας σχόλιο στην ηλεκτρονική διεύθυνση anagnostispe@hotmail.com, γράφοντας στο θέμα του μηνύματος: «Η φωτογραφία μου». Οι καλύτερες θα δημοσιεύονται στην έντυπη και στην ηλεκτρονική έκδοση.

Αναδρομικά: «Ανάσα» για 400.000 συνταξιούχους

Τι λένε στην Αργολίδα συνταξιούχοι που περιμένουν αποζημίωση ετών

Μια είδηση που φέρνει ανακούφιση σε χιλιάδες οικογένειες έρχεται στην επικαιρότητα, καθώς αναμένεται να ξεκινήσει η καταβολή αναδρομικών σε περίπου 400.000 συνταξιούχους. Πρόκειται για χρήματα που εκκρεμούν εδώ και χρόνια, κυρίως από παλιές αιτήσεις επανυπολογισμού ή αυξήσεις λόγω παράλληλης ασφάλισης.

Στην Αργολίδα, το θέμα έχει προκαλέσει έντονο ενδιαφέρον, καθώς εκατοντάδες είναι οι απόμαχοι της εργασίας που περιμένουν επιτέλους να δουν δικαίωση στο εκκαθαριστικό τους. Η συνταξιοδοτική πραγματικότητα, ειδικά για όσους βγήκαν στη σύνταξη με πολλά έτη, είναι ότι κατέβαλαν εισφορές σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς φορείς, παραμένει ένα σύνθετο παζλ που τώρα αρχίζει να τακτοποιείται.

Σύμφωνα με δημοσίευμα του Ελεύθερου Τύπου, το

ΦΩΤΟ: ΑΙ Gemini

θέμα αφορά:

Συνταξιούχους του ΤΕΑΔΥ με αγωγή του 2019 δικαιώνονται με αναδρομικά έως 1.776 ευρώ για περικοπές 11 μηνών στις επικουρικές τους συντάξεις συν τόκους 6 ετών από την ημερομηνία κατάθεσης της αγωγής τους έως και σήμερα.

Συνταξιούχους του ΕΤΑΑΤΣΜΕΔΕ, με αγωγή που κατατέθηκε το 2019, παίρνουν αναδρομικά 800 ευρώ από την περικοπή των δώρων στις κύριες συντάξεις συν τους τόκους από το 2019 έως σήμερα.

Συνταξιούχους της ΔΕΗ, με αγωγή που κατατέθηκε τον Μάιο του 2015, πριν, δηλαδή, από τις 11/6/2015, που κρίθηκαν αντισυνταγματικές οι μειώσεις στις συντάξεις για 11 μήνες, κέρδισαν αποζημίωση 1.600 ευρώ για τις περικοπές δύο ετών, ήτοι για 2013 και 2014, ακυρώνοντας την έφεση που είχε ασκήσει ο ΕΦΚΑ το 2021.

Αυτά τα λεφτά τα έχουμε δουλέψει

Στο Ναύπλιο, ο κ. Βασίλης Δ., συνταξιούχος, περιμένει πάνω από 3 χρόνια να ολοκληρωθεί ο επανυπολογισμός της σύνταξής του: «Μου έλεγαν κάθε χρόνο ότι θα λυθεί το θέμα. Τώρα ακούω ότι επιτέλους θα γίνει. Δεν

περιμένω θαύματα, αλλά τουλάχιστον να μας αποδοθούν αυτά που μας ανήκουν. Τα έχουμε δουλέψει αυτά τα λεφτά με αίμα και ιδρώτα».

Στο Άργος, η κ. Μαρίνα Π., πρώην εργαζόμενη, βλέπει τη ρύθμιση ως μια μικρή δικαίωση:

«Με τη σύνταξή μου μετά βίας βγάζω τα φάρμακα και τα κοινόχρηστα. Αν πάρω έστω κι ένα ποσό 500 ευρώ, θα πληρώσω λογαριασμούς που τρέχουν».

Η ανθρώπινη διάσταση της είδησης είναι εμφανής: δεν πρόκειται για «δωρό», αλλά για χρήματα που οφείλονταν. Και σε μια εποχή που η ακρίβεια χτυπά το πορτοφόλι όλων, κάθε ευρώ που φτάνει με το σταγονόμετρο αποκτά πολλαπλάσια αξία. Η τοπική κοινωνία της Αργολίδας το γνωρίζει καλά αυτό – γιατί πίσω από κάθε αναδρομικό, κρύβεται μια προσωπική ιστορία αναμονής και αγώνα.

Το Λυγουριό και η Νέα Επίδαυρος την περίοδο 1465 – 1512

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 11

ρούλος κλπ.

Από τα αγιονύμια μεταξύ των άλλων εμφανίζονται και αυτά των Πελεκάνος, Μίσος, Γιαρλικόρης, Βράχος, Παλούμπης, Αργυρός, Αλίσος, Κομίνης, Δάνης, Ίλιος, Ρίκος, Φραντζέσκος, Σταβριανός, κλπ, αλλά και Σταμάτης που βάπτιζαν κάποιο παιδί για να σταματήσει το κακό του συχνού των νήπιων θανάτου, στις οικογένειες.

Εντύπωση προκαλεί η παρουσία τριών διάκων και δεκατεσσάρων ιερέων, που πρέπει να συνδέεται με τις μονές Αγνούντος [που λειτούργησε τον 11ον αιώνα], της Παναγίας Πολεμάρχας και της μονής Ταξιάρχων. Για την μονή Ταξιάρχων σώζεται στην Εθνική Βιβλιοθήκη Παρισιού ένα σιγίλιο του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως το 1593, που αναφέρει ότι στις τότε εργασίες ανακαίνισής της αναδείχθηκαν και σιδερένιοι σταυροί “πεπτηγμένοι” στα θεμέλια. Ήταν συνήθεια τα πρώτα χρόνια της Τουρκοκρατίας το Οικουμενικό Πατριαρχείο να προσφέρει μαζί με το σιγίλιο και τους συγκεκριμένους σταυρούς σε μονές που ανήκαν κατευθείαν σε αυτό [και όχι στην τοπική επισκοπή].

Εκπληξη παρουσιάζει η εμφάνιση στην Πιάδα του επώνυμου Ατζαγιόλι. Αφού είναι γνωστό ότι η οικογένεια του οίκου των Ατζαγιόλι τραπεζιτών από την Φλωρεντία, κυριάρχησε για έναν αιώνα στην περιοχή [μέσα 14ου -15ου αι]. Αρχικά τους χορηγήθηκε η ηγεμονία της Καστελλανίας Κορίνθου στην οποία ανήκαν τότε το Λυγουριό και η Πιάδα και τα κάστρα τους ήταν από τα εννέα της ισχυρότερα. Στην συνέχεια η οικογένεια Ατζαγιόλι έγινε κύρια και σε Αττική και Βοιωτία και ήταν οι τελευταίοι δούκες της Αθήνας μέχρι την οθωμανική κυριαρχία.

Επίσης το όνομα Μαρούλος. Είναι γνωστό ότι ο Μιχαήλ Μαρούλος Ταρχανιώτης [1454 - 1500] έζησε στην Φλωρεντία και θεωρήθηκε ο μεγαλύτερος Έλληνας ποιητής στην Δύση στα χρόνια της Αναγέννησης. Σε ένα του ποίημα αναφέρεται και στην μητέρα του Εφροσύνη, με καταγωγή από τον οίκο των Αργείων [Inachidae] Ταρχανιωτών, [όπου Ταρχάνιο ήταν το Αραχναίο όρος]. Ο Νικόλαος επίσης Μαρούλος, λόγιος από την Επίδαυρο αναφέρεται στην Βενετία υπο την προστασία του ισπανού πρεσβευτή Mendoza Hurtado Diego ο οποίος ήταν ο μεταλαμπαδευτής της κλασικής Ελληνικής σοφίας στην Ισπανία. Στο ίδιο περιβάλλον συνεργάστηκε με τους Έλληνες λόγιους και σοφούς της εποχής Νικόλαο Μουρμούρη από το Ναύπλιο, τον Νικόλαο Σοφιανό, τον Γεώργιο Μπεβαίνη από την Επίδαυρο.

Στο κατάστιχο του 1512 του σ. Σελήμ Α. εμφανίζονται κοινά επώνυμα σε Λυγουριό και Πιάδα, των Τζίμιος, Καλός, Καλούδης, Λυκούρης, Μακρής, Μάρτης, Φράγκος.

Τα επώνυμα Μπάρδης, Πρίφτης, Καμπάσης, Λουκίσσας, Κόκκινος, Κακαβάς, Κόκκας, Ζωγραφος, Μπούχαλης, που καταγράφονται ως κάτοικοι σε Λυγουριό ή Πιάδα το 1512 εμφανίζονται και ως “στρατιώτη” στις τάξεις του Βενετικού στρατού τον 16ον αιώνα.

Σε έγγραφο της 28 Ιανουαρίου 1479 η Γερουσία της Βενετίας ενέκρινε οι Ματθαίος και Δαμιανός Ανδρομέδας να εισέπραττον μισθό 6 δουκάτα, να έχουν έναν υπηρέτη και ένα άλογο και να υπηρετήσουν στο Οικονομικό Γραφείο του Δούκα των Χανίων. Σε έγγραφο της βενετικής Γερουσίας της 15 Φεβρ. 1542 ο Νικόλαος Λιγουριάτης και ο γιός του Γιώργης έλαβαν στο Ριάλτο της Βενετίας, τόπο και μισθό ως ανταμοιβή για τις υπηρεσίες και για τα αγαθά που άφησαν στο χωριό τους κοντά στο Ναύπλιο. Σε επιστολή προς την Βενετική Γερουσία της 16 Ιουλίου 1547 αναφέρεται ότι “μεταξύ των πιστότατων δικών μας είναι και η Θεοδώρα Σι-

πολιού [Ξυπολιά] και ο γιός της Δημήτρης από την Μονεμβασιά”. Την 16 Μαρτ. 1556 και ο Αναστάσιος Καψάλης ελάμβανε μισθό τρία δουκάτα, γιατί υπηρέτησε μισθοφόρος “στρατιώτη” στο βενετικό στρατό.

*Το μόνιμο ισοδυναμούσε με 513,16 χιλιογράμματα

*Τά άσπρα ήταν νομίσματα. Ήταν από γνήσιο άργυρο και το 1699 μια οκά αρνίσου κρέατος άξιζε 12 άσπρα.

*Το μέτρο στην Κορινθία ζύγιζε 60 οκάδες ή στο μετρικό σύστημα 76,8 κλγ.

ΠΗΓΕΣ – ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

*Archivio .di Stato di Venezia, Se.Secreta Reg.22, fol.186r [188r].

*Οθωμανικά κατάστιχα TT 80, TT 145, TT 390, TT446. TT605

*Σοφία Αντωνιάδη, Συμβολή στην Ιστορία της Πελοποννήσου κατά τον 17ον αιώνα

*Petja Asenova-R.Stojkov – T. Kacorj, Selistni, lieni I familni umena ot soverozapaden Pelopones prez sredata na XV vek, dans Godisnik na Sofijskija Universitet.Fakultet po slavjanski filologii, t.LXVIII/3,Sofia,1977, p.213-297

*Απ. Βακαλόπουλος, Ιστορία του Νέου Ελληνισμού, Τουρκοκρατία 1453-1469, Θεσσαλονίκη 1964

*N.Beldiceanu - I.Beldiceanu - Steinhert Corinthe et sa region en 1461 d'apres le registre TT 10 Sudost-Forschungen, XLX 1986

*Beldiceanu - Steinhert, Recherches sur la Moree 1461 - 1512 Sudost - Forschungun, e XXXIX 1980

*L. Chalcocandyle, Historiarum Demonstrationes, εκδ. E.Darko, t.II , Βουδαπέστη 1922

*Τασος Γριτσόπουλος, Η Εκκλησία της Πελοποννήσου μετά την Άλωση [Κεφ.IV Η Μητρόπολις Άργους και Ναυπλίου]

*Τασος Γριτσόπουλος Διοχριστιανικές χιλιετηρίες σε Αργολίδα - Κορινθία, Πρακτικά ς Διεθν. Συνεδρ. Πελοποννησιακών Σπουδών, τ. Γ 2001-2002]

*Αρχ.Χρυσόστομου Δελφινανόπουλου και Π. Γ. Ζερλέντη Ανασυστάσεις της Μητροπόλεως Άργους και Ναυπλίου κατά το

1541 “Αθηνά “τ. KZ

*Dionysios Zakythēnos, Le despotat grec de Morée A

*Γεωργίου Ζώρα, Η Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως και η βασιλεία Μωάμεθ Β΄ του Κατακτητού: (κατά τον ανέκδοτον ελληνικόν Βαρβερνόν κώδικα 111 της Βατικανής Βιβλιοθήκης)

*Λεβέντ Καγιάπιναρ, Η Δημογραφική Οδηγία της Δημοτοσύνης σύμφωνα με τα Οθωμανικά Αρχεία

*Αλεξανδρόπουλος Κραντονέλλη, Ιστορία της πειρατείας στους πρώτους χρόνους της τουρκοκρατίας 1390-1538

*Αικατερίνη Κορρε, Μισθοφόροι stradioti της Βενετίας, Πολεμική και κοινωνική λειτουργία 15-16ος αι

*Μιχ. Κορδώνη, Συμβολή στην Ιστορία και Τοπογραφία της περιοχής Κόρινθος τους μέσους χρόνους.

*Μιχ. Κορδώνης, Η Φραγκική καστελλανία της Κορίνθου τα κάστρα και η περιοχή τους

*Σ.Β. Κουγέας, Χρυσόβουλον Κωνσταντίνου Παλαιολόγου Ελληνικά τ.1 σελ.394 Περιοδικό ελληνικό Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών

*Κρεμμύδας Το εμπόριο της Πελοποννήσου στον 18ον αι.Με βάση τα Γαλλικά αρχεία

*Χαρδαμπας Κριτζάς Εκθεση Χαλκών ενεπίγραφων πινακων Άργους

*Α. Κυρου “Οι Έλληνες της Αναγεννήσεως

*Θαλασπ Κωστάκη “Ο Eliya Celebi στην Πελοπόννησο 1668’

*Σπ.Λάμπρου, Βραχεία Χρονικά. Μνημεία της ελληνικής Ιστορίας τ.Α

*Σπ.Λάμπρου, Ιστορικά Μελετήματα Αθηνά 1884

*Σπ. Λάμπρου, Παλαιολογία και Πελοποννησικά τ.Δ

*Wallace E.McLeod, Κυβέρη και Θερμύσι

*Jean Lognon et Peter Topping “Documents sur le régime des terres dans la principauté de Morée au XIVsicle

*Μ.Ι. Μανούσκα, Εκκλησίες στα 1494

*Τ. Μαύρου Παλαιά επώνυμα στη σύγχρονη Αργολίδα

*Ε.Μπαλτά, Οι οθωμανικές πηγές στη νεοελληνική ιστοριογραφία. Τα Ιστορικά 43, Δεκ. 2005

*Ιωάννη Μπιμπή, Ιερά Μονή Αγνούντος Ν. Επιδαύρου

*Miller W., The Latins in the Levant: of Frankish Greece (1204 – 1566

*Νίκηφ. Μοσκοπούλου “Η Ελλάς κατά τόν Έβλια Τσελεμπή.

*Κωνσταντίνος Ντόκος Breve descrizione del Regno di Morea ΕΘΑ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΑ Ι - [1993]

*Αντώνης Ξυπολιάς Το Μεσαιωνικό κάστρο του Λυγουριού.

* Taghi Shariat Panahi Ottoman Corinthia Demographic data.

*Β. Παναγιωτόπουλος, πληθυσμός και οικισμοί της Πελοποννήσου 13-18ος αι. Ιστ. Αρχ. Εμπ. Τράπεζας της Ελλάδος Αθηνά 1985

*Κωνσταντίνος Σαθας Μνημεία της Ελληνικής Ιστορίας Documentms inedits kelatifs’a Histoire de Grece au moyen age TOMOI 1, 2, 6, 7, 8

*Κωνσταντίνος Σαθας στρατιώτες στην Δύση

*Ελένη Σακελλαρίου, Η αγροτική οικονομία στο Αγιονόρι και στον Άγιο Βασίλειο, Ιστοριογεωγραφικά Τ.13-15

*Keneth Setton The Papacy and the Levant 1204 – 1571

*Leopoldo Tanfani, Niccola Acciaiuoli Studi storici fatti principalmente sui documenti delli archivi Fiorentini

*Ευάγγελος Τόλης, Δημογραφικές όψεις του Πόρου 19ος αι. Πανεπ. Ιωαννίνων Φιλοσοφική Σχολή Τμήμα Ιστορίας Αρχαιολογίας

*Ν. Φαράκλας, ΑΔΗΜΟΣΙΕΥΤΑ τ.Β σ.24

*Γ. Χώρας, Η μονή Ταξιάρχων Επιδαύρου

*Donald Quataert, Η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Οι τελευταίοι αιώνες, 1700 - 1922. Μεταφρ. Μαρίνος Σαρηνιάννης. Σελ.48.

*Diana Wright, Melville – Jones, John (2008). The Greek Correspondence of Bartolomeo Minio: Volume 1: Dispacci fromNafplio. 1479–1483. Padua: Unipress. OKategory Archives : Wright Diana 1The Greek Correspondence of Bartolomeo Minio

*Charles Hopf Chroniques Greco Romanes - Inedites ou peu connues publiees avec notes et tables genealogique.

Λόγω ζέστης ζωντάνεψαν οι μύγες
για αυτό έγραψα το παρακάτω αριστούργημα

Έκανε η μύγα...

Όταν η μύγα έχεσε
την κοινωνία όλη
έβγαλε την απόφαση
να φύγει από την πόλη

ήγαγε λέν στη θάλασσα
επήρε τα λιμάνια
και πλέον συνήθισε
να χέζει στα καράβια

με ναύτας και ταξιδευτές
την βγάζει παραλία
και με έναν λένε απ' αυτές
τας αδερφάς τας κρύας

πίσω δεν ξαναγύρισε
Να δει το πατρικό της
Και η τουαλέτα έπεσε
Μόνη απ το καημό της

Ιωάννης Χρ. Παπούλιας

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΙ Η ΑΝΟΙΞΗ

Όταν ροδίζει η αυγή
στο μυροβόλο Απρίλη,
κι ο ήλιος πάντα γελαστός,
δίνει φιλιά στα χείλη,

Όταν στην πλάση ψάλλουνε
τ' αηδόνια τα τραγούδια,
στους κήπους και στην εξοχή
ανθίζουν τα λουλούδια,

Θαρρείς πως έχεις δίπλα σου,
στολίδια παραδείσου,
τον Πλάστη και Δημιουργό,
που στα 'δωσε θυμήσου.

Κι όταν ο ήλιος πια χαθεί
και τα βουνά χαϊδεύει,
εσένα, πάλι, με χαρά,
η ομορφιά θωπεύει.

Τ' αστέρια μες τον ουρανό
σαν φαναράκια κάθονται
και κείνα, για την ομορφιά,

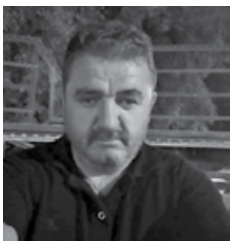
μες' τις νυχτιές θα μάχονται.
Θέλουν κι αυτά, την ομορφιά,
ακέραιη να σπείρουν
και σε καθέναν από μας,
μες στην καρδιά να δίνουν.

Μέσα σ' αυτή τη σιγαλιά,
να! το φεγγάρι βγαίνει,
που 'χει κι αυτό τη δύναμη
ανθρώπους ν' ανασταίνει.

Φέγγει και στον πιο μικρό
άνθρωπο, εις τη γη μας,
έχει κι αυτός δικαίωμα
να ζει μες στη ζωή μας.

Να αισθανθεί την ομορφιά,
της Άνοιξης τα κάλλη,
να διώξει τη βαρυχειμωνιά
και της σκλαβιάς τη ζάλη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΠΡΟΥΝΤΖΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Χρόνια πολλά στis Μητέρες!

Οι Ηρωίδες Μάνες!
Κουβαλούσαν στίς πλάτες

τους κόπους της μέρας
ήταν σκληρές σαν τα
σαμάρια
ήταν οι ράχες τους...
τα γαιδουράκια ήταν
ελάχιστα
ξυπόλιτες ανέβαιναν στίς
πλαγιές των βουνών...
να φτιάξουν δεμάτια
με ξύλα
τα παιδιά στην αγκαλιά
τους να βιζάζουν
από τα στήθη τους ...
έπλεναν με στάχτυ και

αλισίβα στη πέτρινη
σκάφη
έπλεκαν το μαλλί των
προβάτων δεν κρύωναν ...
ενώ μαζί πολεμούσαν
στη πρώτη γραμμή δεν
πρόδωσαν τα ιδανικά της
Πατρίδας ενώ πονούσαν
φαινόταν μόνο το δάκρυ
τους δεν λύγισαν!!

Ιωάννης Σκούρας
11 - 05 - 2025

Κτηνιατρική Α.Π.Θ. Πώς πέρασα το τελευταίο μάθημα

Όταν είσαι μαθητής ή σπουδαστής, πάντα υπάρχουν κάποια μαθήματα που τα θεωρείς εύκολα, όπως υπάρχουν και κάποια όπου τα βρίσκεις... «μπαστούνια». Αυτό, πάντα έχει να κάνει με δύο βασικούς παράγοντες. Αφ' ενός την εγγενή δυσκολία του μαθήματος και αφ' ετέρου το ύφος γραφής του συγγραφέα του διδακτικού βιβλίου.

Φοιτώντας, το 1977 78, στο Γ' έτος της Κτηνιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ., έχοντας ήδη παραπέμψει για τις... καλές τις «Ανατομίες», μια που τα υπόλοιπα μαθήματα τα πέρασα εύκολα, βρέθηκα ξαφνικά μπροστά στην επόμενη δυσκολία, που άκουγε στο όνομα «Γενική Παθολογία», του αείμνηστου, πλέον, καθηγητή μας Αλεξάνδρου Σπαή*.

Εδώ να πω πως το βιβλίο διαβαζόταν, το αντικείμενο ήταν δύσκολο. Έχοντας, επομένως, πλήρη επίγνωση της δυσκολίας του επιστημονικού αντικειμένου, θέλησα να στριμώξω τον εαυτό μου να διαβάσει, χωρίς να βρει καμιά δικαιολογία του τύπου: Νύστα, κ.λπ.... Έτσι, όταν πλησίαζαν οι μέρες της εξέτασης, πήρα δραστηρικά μέτρα, όπου ο νες καφές θα έπαιζε βασικό ρόλο. Και μάλιστα, για να μην έχω την δικαιολογία, όταν μου τελείωνε η κούπα, να σπκώνομαι να φτιάξω άλλον και να καθυστερώ, βρήκα την πατέντα: Τρεις δόσεις νες μέσα σε ένα τσαγερό, απ' αυτά που ζεσταίναμε νερό, παλιά, στις σόμπες.

Ξεκίνησα, λοιπόν, φιλότιμα την ανάγνωση, γεμίζοντας την κούπα μου καφέ και ξαναγεμίζοντας. Όπου, εκεί που είχα φτάσει προς το τέλος της... δεύτερης σελίδας, συνειδητοποίησα πως αφ' ενός είχε ήδη τελειώσει ο καφές και αφ' ετέρου αισθανόμουν τη... νύστα να με

καταβάλλει! Έπεσα, λοιπόν, και κοιμήθηκα ξερός, αφήνοντας την «Γενική Παθολογία» να κάνει παρέα στην... «Ανατομία»...

Τα χρόνια περνούσαν, εγώ, εν τω μεταξύ, τα είχα «σπείρει μπαρούτι», που λένε, πήγα ενδιάμεσα και φαντάρος, οπότε, το Φθινόπωρο του 1983, θυμήθηκα τη Σχολή και σκέφτηκα να κάνω μια απόπειρα ακόμη... Και είπα ν' αρχίσω από τα δύσκολα: «Γενική Παθολογία». Διάβασα όσο μπόρεσα, κατάλαβα όσα κατάλαβα και όταν έφτασε η μέρα της εξέτασης κίνησα για το κτίριο των κλινικών, όπου θα εξεταζόμασταν. Έχοντας ήδη την εμπειρία τόσων χρόνων, θέλησα να πάω στα σίγουρα. Έτσι, κάθισα δίπλα στους δύο συμφοιτητές της Στρατιωτικής Σχολής Αξιωματικών Σωμάτων, που ήσαν, σίγουρα, επαρκώς διαβασμένοι και γνώστες του αντικειμένου. Βλέποντας, μάλιστα, να μας επιτηρεί απόφοιτος της Κτηνιατρικής, που είχε μπει έναν χρόνο μετά από εμένα, πήρα μεγαλύτερο θάρρος, που απογίνει όταν έλειψε από την αίθουσα, για ικανό διάστημα, και ο καθηγητής...

Στο δια ταύτα, πέρασα το μάθημα με 6, παρακαλώ αλλά δεν ξαναπάτησα! Στα 42 χρόνια που πέρασαν από τότε, δεν το μετάνιωσα...

.....

*Ο Καθηγητής Αλέξανδρος Σπαής, έφυγε από την ζωή το 2004, σε ηλικία 86 ετών. Όταν, για πρώτη φορά, σκέφτηκα να δώσω το μάθημά του, ήταν εννέα χρόνια μικρότερος απ' όσο είμαι τώρα....

.....

Κείμενά μου βρίσκετε στην προσωπική μου σελίδα: rebetaskeri.blogspot.com7

Κρίκετ: Τι είναι το κρίκετ και πως παίζεται

Μέρος Α'

Το κρίκετ (αγγλικά: cricket) είναι ομαδικό άθλημα το οποίο διεξάγεται μεταξύ δύο ομάδων των έντεκα παικτών η κάθε μία, με ρόπαλα, μπάλα και φράκτες, σε υπαίθριο χορτάρινο αγωνιστικό χώρο ωοειδούς σχήματος, το κέντρο του οποίου φέρει ένα ορθογώνιο χώρο ο οποίος αποτελεί το επίκεντρο της δράσης.

Η μια ομάδα ροπαλοφορεί και προσπαθεί να σκοράρει όσο το δυνατόν περισσότερους πόντους ή τρεξίματα. Η άλλη ομάδα κυλά την μπάλα και παρατάσσεται, προσπαθώντας να πάψει ('κάψει' ή αποβάλλει) τους ροπαλοφόρους και να περιορίσει έτσι το σύνολο τρεξιμάτων της ομάδας τους. Έπειτα οι ρόλοι αντιστρέφονται.

Στο επαγγελματικό κρίκετ η διάρκεια το παιχνιδιού κυμαίνεται από δύο περιόδους των είκοσι όβερ η κάθε μία και οι οποίες ολοκληρώνονται αυθημερόν, έως τέσσερις περιόδους οι οποίες διαρκούν μέχρι πέντε ημέρες. Οι νόμοι του κρίκετ ορίζονται και επιβλέπονται από το δεκαμελές Διεθνές Συμβούλιο του Κρίκετ (International Cricket Council ή ICC) και από τον, κάτοχο των πνευματικών δικαιωμάτων, Σύλλογο Κρίκετ του Μάρλεμπον (Marylebone Cricket Club ή MCC) του Λονδίνου.

Το κρίκετ σαν οργανωμένο άθλημα όπως το γνωρίζουμε σήμερα πρωτοεμφανίστηκε στη νότια Αγγλία τον 16ο αιώνα. Μέχρι τα τέλη του 18ου είχε καταστεί εξαιρετικά δημοφιλές σε όλη τη χώρα. Η επέκταση της Βρετανικής αυτοκρατορίας εισήγαγε το κρίκετ και σε άλλες περιοχές της υπηλίου με αποτέλεσμα τους πρώτους διεθνείς αγώνες στα μέσα του 19ου αιώνα. Το παιχνίδι είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στην Αυστραλία, την Ινδική υποήπειρο, τις Δυτικές Ινδίες, τη Δημοκρατία της Νότιας Αφρικής και βέβαια την Αγγλία.

Γέννηση και Διάδοση

Η πρώτη σαφής αναφορά στο κρίκετ αποτελεί μέρος κατάθεσης η οποία δόθηκε σε δικαστήριο του Γκίλντφορντ το 1598 και η οποία αναφέρει ότι το creckett παιζόταν σε κοινές γαίες της περιοχής γύρω στα 1550. Πιστεύεται ότι ήταν αρχικά παιδικό παιχνίδι το οποίο αργότερα έγινε και υπόθεση ενήλικων. Η πρώτη αναφορά σε αγώνα μεταξύ κοινοτήτων τον τοποθετεί περίπου στα 1610, ενώ το 1624 καταγράφεται ο πρώτος θάνατος στα χρονικά του αθλήματος όταν, κατά τη διάρκεια αγώνα μεταξύ δύο κοινοτικών ομάδων στο Σάσσεξ, η μπάλα χτύπησε στο κεφάλι τον Τζάσερ Βίνολ σκοτώνοντάς τον ακαριαία.[1] Πλήθος αναφορών αποδεικνύουν την ανάπτυξη του αθλήματος στη νότιοανατολική Αγγλία κατά τη διάρκεια του 17ου

Ο Αυστραλός Ντον Μπράντμαν ((27/8/1908 – 25/2/2001), ο καλύτερος ροπαλοφόρος στην ιστορία του αθλήματος.

αιώνα. Μέχρι τα τέλη του ίδιου αιώνα το κρίκετ είχε γίνει οργανωμένη δραστηριότητα, με τους πρώτους επαγγελματίες να κάνουν την εμφάνισή τους στα χρόνια μετά την Παλινόρθωση της μοναρχίας το 1660. Σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του κρίκετ έπαιξε ο τζόγος, με πλούσιους χορηγούς να οργανώνουν επιλεγμένες ενδεκάδες οι οποίες αγωνίζονταν για μεγάλα χρηματικά ποσά.

Το στίλ ρίψης άλλαξε γύρω στα 1760, όταν οι σφαιριστές έπαψαν να τσουλούν τη μπάλα προς το ροπαλοφόρο αλλά μπόουλινγκ και άρχισαν να σηματοδοτούν το έδαφος, 'καρφώνοντας' τη μπάλα, μπροστά από αυτόν. Τούτο με τη σειρά του εισήγαγε το ευθύ ρόπαλο στη θέση του καμπυλωτού μπασιουνιού σαν αυτό του κόκεϊ. Το 1787 ιδρύθηκε ο Σύλλογος Κρίκετ του Μάρλεμπον (MCC) για να αναδειχθεί γρήγορα σε σημαντικότερο σύλλογο και θεμα-

τοφύλακα των νόμων του αθλήματος.

Ο 19ος αιώνας είδε την εξάπλωση του στίλ ρίψης με το χέρι εκτεταμένο στο ύψος του ώμου κι έπειτα την αντικατάστασή του από τη ρίψη με το χέρι πάνω από τον ώμο. Και οι δύο εξελίξεις ήταν αμφιλεγόμενες. Τον ίδιο αιώνα πρωτοεμφανίστηκε το πρωτάθλημα κομπειών, το οποίο συνεχίζεται ως τις μέρες μας με τη μορφή η οποία θεσμοθετήθηκε το 1890. Παράλληλα, η εξάπλωση της Βρετανικής αυτοκρατορίας εισήγαγε το παιχνίδι και σε άλλα μέρη της υπηλίου. Το 1862, η πρώτη αγγλική ομάδα επισκέφτηκε την Αυστραλία και το 1868 καταφτάνει στην Αγγλία η πρώτη περιοδεύουσα στο εξωτερικό ομάδα της Αυστραλίας, η οποία αποτελούνταν από Αβοριγίνες βοσκούς.[2]

Η αντιπαλότητα μεταξύ της Αγγλίας και της

Αυστραλίας προκάλεσε την ίδρυση της πλέον διάσημης διοργάνωσης του παιχνιδιού, τις Στάχτες (the Ashes). Οι εθνικές τους ομάδες συναντιόνται εναλλάξ στις δύο χώρες κάθε δύο χρόνια και παίζουν πέντε παιχνίδια για να αναδειχθεί η καλύτερη. Η διοργάνωση πήρε το όνομά της από μια σατιρική νεκρολογία η οποία δημοσιεύθηκε στους Αθλητικούς Τάιμς το 1882 μετά από έναν αγώνα στο Όβαλ του Λονδίνου, στον οποίο η Αυστραλία νίκησε την Αγγλία για πρώτη φορά σε αγγλικό έδαφος. Η νεκρολογία ανέφερε ότι το αγγλικό κρίκετ πέθανε, και ότι το σώμα του θα αποτεφρωθεί και οι στάχτες θα μεταφερθούν στην Αυστραλία. [3] Οι αγγλικές εφημερίδες αποκάλεσαν την επόμενη περιοδεία της Αγγλίας στην Αυστραλία (1882-1883) προσπάθεια να ανακτηθούν οι Στάχτες.

Το τεστ κρίκετ, οι αγώνες δηλαδή μεταξύ εθνικών ομάδων, άρχισε να επεκτείνεται από το 1888-89 όταν Αγγλία αντιμετώπισε για πρώτη φορά τη Νότια Αφρική. Η επέκταση συνεχίστηκε τον 20ο αιώνα με την προσθήκη των ομάδων των Δυτικών Ινδίων, της Ινδίας και της Νέας Ζηλανδίας πριν το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και του Πακιστάν, της Σρι Λάνκα και του Μπανγκλαντές μεταπολεμικά.

Την περίοδο του μεσοπολέμου αναδείχτηκε το άστρο του Αυστραλού Ντον Μπράντμαν, του μεγαλύτερου ροπαλοφόρου στην ιστορία του αθλήματος. Ο μέσος όρος των 99.94 τρεξιμάτων ανά αγώνα τον οποίο ο Μπράντμαν κατάφερε στους αγώνες τεστ κρίκετ κατά τη διάρκεια της καριέρας του αναφέρεται συχνά ως το μεγαλύτερο στατιστικό επίτευγμα από οποιονδήποτε αθλητή δημοφιλούς αθλήματος.[4].

Το 1963 σηματοδότησε την αρχή μιας νέας περιόδου για το κρίκετ με την εισαγωγή αγώνων στους οποίους η κάθε περίοδος αποτελούνταν από συγκεκριμένο αριθμό όβερ. Σε αντίθεση με το τεστ κρίκετ και το κρίκετ πρώτης τάξης τα οποία διεξάγονται σε πέντε και τέσσερις ημέρες αντίστοιχα χωρίς απαραίτητα να αναδεικνύεται νικήτρια ομάδα, οι αγώνες περιορισμένων όβερ τελειώνουν αυθημερόν κι εγγυώνται την ανάδειξη νικητή. Έτσι απαιτούν λιγότερη αφοσίωση από το μέσο θεατή και είναι κατά συνέπεια πιο δημοφιλή και περισσότερο κερδοφόρα. Ο πρώτος διεθνής αγώνας περιορισμένων όβερ έγινε το 1971 και τον ακολούθησε το πρώτο Παγκόσμιο Κύπελλο Κρίκετ του είδους το 1975. Ο αριθμός των όβερ ποίκιλε στην πρώτη πειραματική φάση από 65 έως 40. Στις μέρες μας έχει πλέον καθιερωθεί τέτοιοι αγώνες και τουρνουά να περιλαμβάνουν δύο περιόδους των 20 ή 50 όβερ η κάθε μία. Πηγή: Βικιπαίδεια

Κάντε τα sessions σας μικρά και γρήγορα

Οι διακοπές είναι η περίοδος ξεκούρασης, συνεπώς δεν πρέπει να επιβαρυνόμαστε με δύσκολες προπονήσεις. Όταν βρείτε χρόνο, προπονηθείτε για λίγο, χωρίς υπερβολές. Ένα 30λεπτο run ή γυμναστική είναι μεταξύ των καλύτερων επιλογών. Πάντα όμως μέσα σε αυτά τα 30 λεπτά φροντίστε να είναι το ζέσταμα και το cool down. Η εβδομάδα των διακοπών σας μπορεί να έχει λιγότερο χιλιόμετρικό όγκο από ότι έχει συνήθως, αλλά και ένταση.

Σε περίπτωση που προετοιμάζεστε για κάποιον μαραθώνιο ή κάποιον άλλο μεγάλο αγώνα, προσπαθήστε να διαμορφώσετε κατάλληλα το πρόγραμμά σας. Ένα καλό παράδειγμα που έρχεται σε συνάρτηση και με την πρώτη μας συμβουλή είναι να κάνετε ένα long run την προηγούμενη ημέρα από εκείνη που θα αναχωρήσετε, με σκοπό να διατηρήσετε σε έναν βαθμό τον χιλιόμετρικό όγκο που έχετε συνθίσει.

Υπάρχουν μερικά αθλήματα τα οποία μπορούν να λειτουργήσουν άψογα σε συνδυασμό με το τρέξιμο, απογειώνοντας τις επιδόσεις μας. Το συγκεκριμένο φαινόμενο λέγεται

cross – training και μας βοηθάει να πάρουμε τα θετικά που μπορεί να μας δώσει ένα άλλο άθλημα και να τα «χρησιμοποιήσουμε» κατά κάποιο τρόπο στο τρέξιμο. Αυτό μπορεί να γίνει και στις διακοπές μας, εκεί όπου μπορούμε να δοκιμάσουμε από watersports, μέχρι κολύμβηση και τένις.

Επειδή πιθανότατα θα έχετε πολλές δραστηριότητες που θα θέλετε να κάνετε στις διακοπές σας, καλό είναι να υπάρχει η προθυμία να σηκωθείτε νωρίς το πρωί. Μπορείτε να προπονηθείτε το πρωί, σχετικά νωρίς, με σκοπό να έχετε στη συνέχεια όλη την υπόλοιπη μέρα ελεύθερη. Ας μην ξεχνάμε μάλιστα ότι το πρωινό τρέξιμο μπορεί να βελτιώσει τη ζωή μας με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Μερικές ημέρες δίχως το «σωστό» πρόγραμμα άσκησης δεν πρόκειται να σας κάνουν καλό. Προσπαθήστε να έχετε ως πρώτο μέλημα στις διακοπές σας την ξεκούραση και τη χαλάρωση, με σκοπό να περάσετε καλά. Το τρέξιμο στις διακοπές δεν πρέπει να είναι προτεραιότητα, συνεπώς εάν βρείτε χρόνο και θέλετε αθληθείτε, αλλιώς αφήστε το για την επόμενη μέρα.

Χαρακτηριστικά στοιχεία παραγωγής των φωνημάτων

Του Άγγελου Τράκα,
Επιστημονικός Συνεργάτης
του Κέντρου Ειδικών
Θεραπειών
Βασίλης Ν. Καπετανίος
και Συνεργάτες

Μερικά από τα παιδιά, συμβαίνει συχνά να παρουσιάζουν κάποιες ιδιαίτερες δυσκολίες σε μερικά από τα φωνήματα. Αυτά τα φωνήματα άλλοτε δεν μπορούν ούτε να τα αρθρώσουν κι έτσι ακόμα κι όταν μιλάνε δεν τα εκφέρουν σωστά αντικαθιστώντας τα με άλλα, κι άλλοτε τα συγχέουν όταν γράφουν απλώς και μόνο, ενώ μιλάνε χωρίς προβλήματα και τα προφέρουν σωστά.

Τα φωνήματα χαρακτηρίζονται γενικότερα από τρία στοιχεία που αφορούν τον τρόπο παραγωγής τους. Το ένα στοιχείο είναι η θέση στην οποία σχηματίζονται μέσα στη στοματική κοιλότητα. Το δεύτερο χαρακτηριστικό στοιχείο είναι η διάρκεια τους (έχουμε διαρκή και στιγμιαία) και το τρίτο στοιχείο είναι η ηχηρότητά τους (έχουμε ηχηρά και άηχα).

Μπορεί δηλαδή η γλώσσα να βρίσκεται άλλοτε πιο κοντά στα δόντια κι άλλοτε στο μπροστινό μέρος του στόματος ή άλλοτε στο πίσω μέρος κ.λ.π. μπορεί το φώνημα να σχηματίζεται κοντά στα χείλη μας όπως τα «π,β,φ» ή κοντά στα δόντια μας όπως «τα,δ,θ» κ.λ.π.

Όταν ένα παιδί δεν έχει συνειδητοποιήσει τα διαφοροποιητικά στοιχεία των φωνημάτων σε σχέση με τον τρόπο της παραγωγής τους, τότε μπορεί να συμβεί να αντικαθιστά αυτά τα φωνήματα τόσο στην εκφορά του λόγου όσο και στην γραπτή έκφραση.

Τα λάθη τα οποία κάνουν τα παιδιά δεν είναι

τυχαία αλλά δείχνουν ακριβώς την αδυναμία τους να φέρουν σε συνειδητό επίπεδο κάποια από τα χαρακτηριστικά στοιχεία της παραγωγής του λόγου. Επομένως όταν συμβαίνει αυτό, συμβαίνει για περισσότερα από ένα ζεύγη φωνημάτων και η παρέμβασή μας θα έχει στόχο να φέρει σε συνειδητό επίπεδο το στοιχείο που δεν έχει γίνει αντιληπτό. Η εργασία αυτή θα πρέπει να γίνεται από έναν λογοθεραπευτή. Χρειάζεται βεβαίως και η καλή συνεργασία του γονέα ο οποίος καθοδηγούμενος από τον λογοθεραπευτή μπορεί να τον βοηθήσει στο έργο του με διάφορες δραστηριότητες, παιχνίδια και ασκήσεις.

Ο εκπαιδευτικός έχει όμως επίσης πολύ να συμβάλει στην εργασία αυτή από τη δική του μεριά. Θα είναι καλό να είναι ενημερωμένος οπωσδήποτε σχετικά με το ειδικό πρόγραμμα και της μεθόδους της εργασίας του λογοθεραπευτή ώστε να είναι σε θέση να παρακολουθήσει βήμα βήμα και τη πορεία του μαθητή του. Η γνώση αυτή θα τον βοηθήσει να επιλέγει σωστά κάθε φορά τις καθημερινές σχολικές εργασίες τις οποίες θα τις αναθέτει στο συγκεκριμένο μαθητή. Είναι αυτονόητο ότι ένα παιδί με μαθησιακές δυσκολίες δεν είναι σε θέση να επωφεληθεί από τις σχολικές εργασίες το ίδιο όπως ένα άλλο παιδί το οποίο τυχαίνει να μην παρουσιάζει μαθησιακές δυσκολίες.

ΚΕΝΤΡΟ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΡΑΠΕΙΩΝ

ΒΑΣΙΛΗΣ Ν. ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ ΕΜΨΥΧΩΤΗΣ M.Sc. NEUROPSYCHOLOGY

και Συνεργάτες

**ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ, ΛΟΓΟΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΥΣΚΟΛΙΩΝ
ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ**

**36 ΧΡΟΝΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ
30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΑΡΓΟΣ**

ΔΑΓΡΕ 13 ΑΡΓΟΣ ΤΗΛ 2751026336 ΚΙΝ 6945875777
WWW:kapetaniotherapy.gr email:kapetan3@otenet.gr

περίληψη

Κάστρο της Μεθώνης

Το Κάστρο της Μεθώνης είναι από τα σημαντικότερα του Ελλαδικού χώρου. Χτίστηκε από τους Βενετούς όταν έγιναν κύριοι της πόλης το 1209 μ.Χ. Είναι χτισμένο σε έναν βράχο που εισχωρεί στην θάλασσα και χωρίζεται από την ξηρά με μία τεχνητή τάφρο. Έχει έκταση 93 στρέμματα. Στην βόρεια πλευρά του βρίσκεται η πύλη κατασκευασμένη από ορθογώνιους πωρόλιθους. Τα τείχη του κάστρου είναι ενισχυμένα κατά διαστήματα με πύργους. Νότια του φρουρίου βρίσκεται ο πύργος Μπούρτζι, χτισμένος σε μία μικρή βραχονησίδα νότια του κάστρου. Συνδέεται με το κύριο φρούριο με μία γέφυρα με καμάρες. Στην ανατολική πλευρά του κάστρου υπάρχει σήμερα μικρός λιμενοβραχίονας που είναι μέρος του μικρού λιμανιού της Μεθώνης. Τα τείχη, οι πύργοι, οι προμαχώνες, η βορειοδυτική πλατφόρμα πυροβολικού και οι διάφορες πύλες του κάστρου έχουν χρονολογηθεί χάρη στην ταυτοποίηση

των ενετικών θυρεών που ακόμη βρίσκονται στα αντίστοιχα σημεία.

Αποτελούσε ένα από τα σημαντικότερα οχυρωματικά κτίσματα στον ελληνικό χώρο κατά τον Μεσαίωνα, όταν η Μεθώνη ήταν ενδιάμεσος σταθμός στο ταξίδι που έκαναν οι χριστιανοί στους Άγιους τόπους. Είναι άγνωστο πότε οχυρώθηκε η θέση για πρώτη φορά, το 1205 οι Φράγκοι σταυροφόροι αναφέρεται ότι την οχύρωσαν πρόχειρα και το 1206 που κατέλαβαν τη Μεθώνη οι Ενετοί γκρέμισαν την οχύρωση αυτή και το 1209 που πήραν οριστικά τη Μεθώνη έφτιαξαν το σημερινό κάστρο και το λιμάνι του τότε οικισμού.

Το κάστρο είναι χτισμένο στην χερσόνησο του Αγίου Νικολάου, έχει ελλειψοειδές σχήμα, με μήκος 700 μέτρα. Τα τείχη διέθεταν πύργους ενώ η πύλη της ξηράς είχε και επιπρόσθετα οχυρωματικά έργα για μεγαλύτερη προστασία. Η κεντρική πύλη είναι μια μνημειώδης ανα-

γεννησιακή κατασκευή. Μέχρι και το 1828 η γέφυρα που οδηγεί στην είσοδο ήταν ξύλινη και στηριζόταν σε κτιστούς πεσσούς. Η σημερινή κατασκευή με 14 λίθινα τόξα αποδίδεται στο γαλλικό εκστρατευτικό σώμα υπό τον στρατηγό Maison (1828). Το κάστρο βρέχεται από τρεις πλευρές με θάλασσα και υπάρχει και το μικρό φρούριο Μπούρτζι που ενώνεται με αυτό με τεχνητή πέτρινη γέφυρα. Από την πλευρά της ξηράς είχε τάφρο, χωρίς νερό, και γέφυρα, 14τοξη, για την πρόσβαση στην πύλη. Διέθετε και ακρόπολη σε μικρό ύψωμα μέσα στο κάστρο, τειχιωμένη με διπλό τείχος, άλλες σημαντικές πύλες του κάστρου ήταν αυτή του Αγίου Μάρκου στο λιμάνι.

Το 1499 έγιναν από τους Ενετούς νέα οχυρωματικά έργα περιτειχίζοντας τον οικισμό της Μεθώνης. Την περίοδο αυτή πολιορκήσε το κάστρο ο Βαγιαζήτ, που χαρακτηριζόταν απόρρητο, αλλά από ένα λάθος της φρουράς

οι Οθωμανοί μπήκαν στο κάστρο και το κατέλαβαν. Το 1770 κατά τα Ορλωφικά, το κάστρο πολιορκήθηκε από τους Ρώσους χωρίς όμως επιτυχία. Το 1825 εγκαταστάθηκε σε αυτή ο Ιμπραήμ Πασάς, ο οποίος εγκαταστάθηκε στο διοικητήριο πάνω από την είσοδο του κάστρου. Η πόλη τα επόμενα χρόνια αποτέλεσε ορμητήριο των Αιγυπτίων.

Εν τέλει στις 7 Οκτωβρίου του 1828, μετά από διαπραγματεύσεις και - μικρής κλίμακας - επίθεση, η οθωμανική φρουρά παραδόθηκε στις γαλλικές δυνάμεις του Μαιζών. Το συγκεκριμένο στράτευμα δρούσε στην Πελοπόννησο στο πλαίσιο της Συνθήκης του Λονδίνου που προέβλεπε τη δημιουργία ελληνικού κράτους. (Πηγή: Βικιπαίδεια. Φωτογραφίες: Άκης Ντάνος κατά την εκδρομή του Συλλόγου Συνταξιούχων ΤΕΒΕ)

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο Μέγας Κωνσταντίνος

Στα τέλη του 308, στη σύνοδο όλων των Αυγούστων στο Καρνούντο (Carnuntum) υπό τον παραιτηθέντα αυτοκράτορα Διοκλητιανό, ο Μαξιμιανός προσπάθησε να πείσει τον Διοκλητιανό να ξαναφορέσει την πορφύρα, ώστε να συμβασιλεύσουν. Και πάλι όμως απέτυχε και μάλιστα ο Διοκλητιανός τον εξανάγκασε σε παραίτηση από τον τίτλο του Αυγούστου. Τότε ο Μαξιμιανός κατέφυγε στον γαμπρό του Κωνσταντίνο στη Γαλατία.

Ο Κωνσταντίνος καλοδέχτηκε τον Μαξιμιανό και του απόδωσε όλες τις τιμές που άρμοζαν σε έναν τέως αυτοκράτορα. Γενικά φαίνεται πως του συμπεριφερόταν όπως ένας γιος σε πατέρα (ο Κωνσταντίνος είχε παντρευτεί την κόρη του Μαξιμιανού Φαύστα). Ο Μαξιμιανός όμως εξακολουθούσε να ονειρεύεται την πορφύρα και σχεδίαζε να σφετεριστεί την εξουσία του Κωνσταντίνου.

Η ευκαιρία παρουσιάστηκε το καλοκαίρι του 310, κατά τη διάρκεια μιας εξέγερσης των Φράγκων. Ο Κωνσταντίνος με ένα τμήμα του στρατού του αναχώρησε για να καταστείλει την εξέγερση. Τότε ο Μαξιμιανός διέδωσε πως τάχα ο Κωνσταντίνος σκοτώθηκε σε κάποια μάχη, αυτοανακηρύχθηκε αυτοκράτορας και προσπάθησε με χρήματα να εξασφαλίσει την πίστη των στρατιωτών στο πρόσωπό του. Εμπιστεύτηκε όμως τα σχέδια αυτά στην κόρη του κι εκείνη κατόρθωσε να ειδοποιήσει τον Κωνσταντίνο.

Ο Κωνσταντίνος τότε, τον Ιούλιο 310, έσπευσε νότια και κατέλαβε την Αρελάτη (σημ. Αρλ), για να εμποδίσει τον Μαξιμιανό να οργανώσει καλά την άμυνά του. Ο Μαξιμιανός κλείστηκε στα τείχη της Μασσαλίας. Ο Κωνσταντίνος πολιορκήσε και κατέλαβε την πόλη και αιχμαλώτισε τον Μαξιμιανό. Για χάρη όμως της Φαύστας συγχώρεσε τον πεθερό του, του αφαίρεσε όμως την πορφύρα και τις τιμές που αποδίδονταν σε αυτοκράτορες.

Φαίνεται όμως ότι ο Μαξιμιανός δεν μπορούσε να εννοήσει ότι η εποχή της δύναμής του είχε παρέλθει. Έτσι προσπάθησε να δολοφονήσει τον Κωνσταντίνο, ενώ εκείνος κοιμόταν. Για άλλη μια φορά ενέπλεξε τη Φαύστα στις δολοπλοκίες του, προφανώς αγνοώντας τον ρόλο που είχε παίξει η κόρη του στην αποτυχία του πρώτου σχεδίου. Εκείνη και πάλι προτίμησε τον άντρα της από τον πατέρα της και αποκάλυψε τα πάντα στον Κωνσταντίνο. Ο Μαξιμιανός συνελήφθη και λίγο καιρό αργότερα βρέθηκε απαγχονισμένος στο δωμάτιό του.

Ο Κωνσταντίνος υποστήριζε σταθερά ότι ο πεθερός του αυτοκτόνησε, ενώ ο Μαξέντιος, ο γιος του Μαξιμιανού, κατηγορούσε τον Κωνσταντίνο για τον θάνατο του πατέρα του. Οι ιστορικοί θεωρούν πάρα πολύ πιθανό να ήταν η Φαύστα εκείνη που παρακίνησε τον Κωνσταντίνο να εκτελέσει τον πατέρα της, κρίνοντας από τη στάση που τήρησε απέναντι στον Μαξιμιανό και τον Κωνσταντίνο.

Η μάχη της Μουλβίας γέφυρας, 28 Οκτωβρίου 312 μ.Χ.

Ανατολή αλληλοεξοντώθηκαν σε εμφύλιους πολέμους. Αυτοί που παρέμειναν στην εξουσία ήταν ο Μαξέντιος, ο οποίος κατείχε την Ιταλία και την Αφρική, ο Δικίνιος που διοικούσε όλα τα ανατολικά τμήματα και βέβαια ο Κωνσταντίνος στη Δύση,

ο οποίος το 310 προσάρτησε και την Ισπανία στα εδάφη του, αποσπώντας την από τον Μαξέντιο. Ο Μαξέντιος, έχοντας επιβιώσει από τις επιβουλές του πατέρα του Μαξιμιανού, την εξέγερση του Λεύκιου Δομίτιου Αλεξάνδρου, επιτρόπου της Αφρικής, και τις εναντίον του εκστρατείες των Αυγούστων Σεβήρου και Γαλέριου, θεωρούσε ότι ο επόμενος αντίπαλος που θα αντιμετώπιζε ήταν ο Αύγουστος της Ανατολής Δικίνιος. Για να είναι έτοιμος σε μια επικείμενη επίθεση, ο Μαξέντιος άρχισε να οχυρώνει την περιοχή της Ραιτίας. Γρήγορα όμως συνειδητοποίησε ότι ο κύριος αντίπαλός του ήταν ο Κωνσταντίνος, ο οποίος ήθελε να εξουδετερώσει τον Μαξέντιο, ώστε να παραμείνει απόλυτος κύριος της Δύσης.

Ο Μαξέντιος σχεδίαζε να εισβάλει αιφνιδιαστικά στη Γαλατία, ο Κωνσταντίνος όμως τον πρόλαβε, συγκέντρωσε στρατό, πέρασε τις Άλπεις και εισέβαλε στην Ιταλία την άνοιξη του 312. Νίκησε εύκολα στρατιωτικές μονάδες στο Πεδεμόντιο και άρχισε να κινείται νότια. Κατέλαβε τη Βερόνα και την Ακυλνία (πόλεις της βόρειας Ιταλίας). Τον Σεπτέμβριο του 312, πραγματοποίησε θριαμβευτική είσοδο στα Μεδιόλανα και στη συνέχεια κινήθηκε προς τη Ρώμη, για να δώσει την αποφασιστική μάχη. Στην πορεία αυτή ενίσχυσε τον στρατό του στρατολογώντας από τους ντόπιους πληθυσμούς, χωρίς να προβαίνει σε διακρίσεις μεταξύ εθνικών και χριστιανών. Η συμπεριφορά αυτή αναπτέρωσε το πηικό των χριστιανών, καθώς τη θεώρησαν ενδεικτική της στάσης που θα κρατούσε ο νέος αυτοκράτορας έναντι του Χριστιανισμού και των πιστών του, αν και ο ίδιος ήταν ακόμη πιστός στους θεούς της Ρώμης.

Άρρηκτα συνδεδεμένο με τη μάχη που επρόκειτο να δοθεί και που θα έμενε στην ιστορία ως η μάχη της Μιλβίας γέφυρας, είναι το περίφημο όραμα του Κωνσταντίνου, την παραμονή της μεγάλης σύγκρουσης: ο φωτεινός σταυρός, που σχηματιζόταν με τα ελληνικά γράμματα Χ-Ρ, με την επιγραφή «Εν τούτω νίκα» (στα λατινικά: in hoc signo vinces). Ο Χριστιανός ρήτορας Λακτάντιος,

ο οποίος ήταν δάσκαλος του πρωτότοκου γιου του Κωνσταντίνου Κρίσπου, συνεπώς είχε στενές σχέσεις με την αυτοκρατορική οικογένεια, αναφέρει ότι το όραμα του Κωνσταντίνου ήταν ενύπνιο. Ο Ευσέβιος παρατηρεί μόνο ότι ξεκινώντας ο Κωνσταντίνος να σώσει τη Ρώμη, «προσευχήθηκε στον Θεό του ουρανού και για τον Λόγο του, τον Ιησού Χριστό». Εικοσιπέντε χρόνια αργότερα, ένα άλλο έργο που κακώς αποδίδεται στον Ευσέβιο «Τα εις βίον Κωνσταντίνου» περιγράφει με ιδιαίτερη έμφαση το γεγονός ως αληθινό όραμα, το οποίο εμφανίστηκε στο μεσημεριώτικο ουρανό και το είδαν και οι στρατιώτες. Μάλιστα συνεχίζει την αφήγησή του λέγοντας ότι το άλλο βράδυ, στη συνέχεια του θείου οράματος, εμφανίστηκε ο Χριστός στον Κωνσταντίνο και τον πρόσταξε να βάλει το σταυροειδές σύμπλεγμα ως έμβλημα στις ασπίδες των λεγεώνων του. Ο ίδιος ο Κωνσταντίνος απέφευγε να μιλάει για την εμπειρία του αυτή, δε δίσταζε όμως να αποδίδει την τελική επικράτησή του στη βούληση του Θεού των Χριστιανών. Στην αιίδα που έσπευσε το 315 σε ανάμνηση τις νίκης του χάραξε ότι η νίκη ήταν καρπός θείας εμπνεύσεως.

Ιστορικοί της εποχής μας προσπάθησαν να ερμηνεύσουν επιστημονικά το όραμα του Κωνσταντίνου Α' του Μεγάλου, χρησιμοποιώντας την ψυχολογία και την αστρονομία. Έτσι, ίσως ο Κωνσταντίνος να μην μπορούσε να καταλάβει τη δεδομένη στιγμή ότι από την έκβαση της μάχης θα κρίνονταν η πορεία της Ευρώπης και του κόσμου, οπωσδήποτε όμως συνειδητοποιούσε πόσο αποφασιστική ήταν η επερχόμενη σύγκρουση για τη μονοκρατορία του ίδιου, στην οποία στόχευε. Άλλωστε, όσο άπειρος κι αν ήταν στον πόλεμο ο Μαξέντιος, ο Κωνσταντίνος δεν μπορούσε να παραβλέψει ότι στο παρελθόν είχε κατορθώσει να νικήσει τις δυνάμεις του Γαλέριου και του Σεβήρου. Επιπλέον, το χριστιανικό στοιχείο στις λεγόμενες του ήταν πια δυναμικό και αυτό ήταν δηλωτικό των διαθέσεων του απέναντι στη χριστιανική διδασκαλία, αλλά και των προσωπικών του αναζητήσεων. Μέσα σε αυτό το ψυχολογικό πλαίσιο, φορτισμένο από την αγωνία για την έκβαση της μάχης, θα πρέπει ίσως να κατανοηθεί το όραμα. Άλλοι ιστορικοί, παρακολουθώντας τα πορίσματα της αστρονομίας, παρατήρησαν ότι οι θέσεις των πλανητών τη δεδομένη ημέρα σχημάτιζαν ένα Χ και ένα Ρ σε σταυροειδή ανάπτυξη. Γι' αυτό και πιστεύουν ότι το όραμα ο Κωνσταντίνος το είδε βράδυ, προσεγγίζουν δηλαδή την αναφορά του Λακτάντιου. Εξυπακούεται βέβαια ότι για την Ορθόδοξη Εκκλησία, η οποία τιμάει τον Κωνσταντίνο ως άγιο και ισαπόστολο, το όραμα ήταν αληθινό και είχε θεία προέλευση: «Του σταυρού Σου τον τύπον εν ουρανών θεασάμενος και ως ο Παύλος την κλήσιν ουκ εξ ανθρώπων δεξάμενος...» ακούν οι χριστιανοί στους ναούς, τη μέρα γιορτής του Κωνσταντίνου.

Όποια και να είναι η αλήθεια, γεγονός είναι ότι ο Κωνσταντίνος είδε ή βίωσε «κάτι», το οποίο τον ώθησε να λάβει μια ιστορική και πρωτάκουστη για τα δεδομένα της εποχής απόφαση: Οι ρωμαϊκές λεγεώνες, όταν οδηγούνταν στις μάχες, είχαν

μπροστά τους προπορευόμενα τα αγάλματα των πατρώνων θεών. Ο Κωνσταντίνος διέταξε τα αγάλματα αυτά να αντικατασταθούν από ένα κόκκινο ύφασμα στη μέση του οποίου ήταν κεντημένο το σύμπλεγμα των γραμμάτων Χ και Ρ, όπως τον είδε στο όραμά του. Το ύφασμα αυτό αποτελούσε το καινούργιο έμβλημα του αυτοκράτορα και έμεινε γνωστό ως λάβαρο (labarum). Το σύμπλεγμα Χ και Ρ (χριστόγραμμα) μπήκε και στις ασπίδες των στρατιωτών. Οι χριστιανοί στρατιώτες αναθάρρησαν από τη διαταγή του αυτοκράτορά τους. Αργότερα ο Κωνσταντίνος έβαλε το σταυροειδές σύμβολο και στο στέμμα του. Μόνο στα νομίσματα της εποχής δεν εμφανίζεται.

Τελικά οι δύο αντίπαλοι συναντήθηκαν στις 28 Οκτωβρίου 312 μ.Χ. στη Saxa Rubra, επάνω στη Φλαμινία οδό και κοντά στη Μιλβία γέφυρα του ποταμού Τίβερη. Ο Μαξέντιος αρχικά είχε αποφασίσει να κλειστεί στα ισχυρά τείχη της Ρώμης και να υποχρεώσει τις δυνάμεις του Κωνσταντίνου να αναλωθούν σε πολιορκία. Όμως άλλαξε γνώμη και αποφάσισε να αντιμετωπίσει ανοικτά τον αντίπαλό του. Στη μάχη που ακολούθησε οι Πραιτοριανοί του Μαξέντιου προέβαλαν σθεναρή αντίσταση. Όμως η άριστη στρατηγική του Κωνσταντίνου, ο εξαιρετικός προγραμματισμός των κινήσεων του ιππικού και ο ενθουσιασμός των στρατιωτών, κυρίως των χριστιανών, που καταλάβαιναν ότι από τη μάχη αυτή εξαρτάτο το μέλλον της θρησκείας τους, αποδεκάτισαν τον στρατό του Μαξέντιου.

Ο ίδιος ο Μαξέντιος πνίγηκε με πολλούς άλλους στρατιώτες στον Τίβερη. Κατά διαταγή του Κωνσταντίνου το πτώμα του ανασύρθηκε και, αφού αποκεφαλίστηκε, το κεφάλι του καρφώθηκε σε ένα παλούκι και περιφέρθηκε στους δρόμους της Ρώμης. Ο Μαξέντιος ήταν αδελφός της γυναίκας του Κωνσταντίνου, της Φαύστας. Δεν γνωρίζουμε την αντίδραση της Φαύστας στη βίαιη αυτή πράξη του συζύγου της εις βάρος του αδελφού της. Το γεγονός είναι πως από τη μέρα που παντρεύτηκαν ποτέ ο Κωνσταντίνος δεν απόσυρε την ευνοία του από τη Φαύστα ούτε και ανακάλεσε σε οποιαδήποτε περίπτωση τις τιμές που της απέδιδε, μέχρι τουλάχιστον την τραγική κατάληξη του συζυγικού τους βίου.

Η μάχη στη Μιλβία γέφυρα έχει χαρακτηριστεί ως μία από τις αποφασιστικότερες μάχες όλων των εποχών. Με τη νίκη του ο Κωνσταντίνος ανακηρύχθηκε ο μοναδικός Αύγουστος της Δύσης. Οι διώξεις κατά του Χριστιανισμού σταμάτησαν και τώρα πια ο ίδιος ο αυτοκράτορας προστάτευε έμπρακτα τη νέα θρησκεία, οι οπαδοί της οποίας μέχρι πριν λίγα χρόνια υφίσταντο διωγμούς. Τα ευνοϊκά μέτρα που έλαβε υπέρ του Χριστιανισμού είχαν ως αποτέλεσμα τη ραγδαία αύξηση των Χριστιανών της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, καθώς σε μια περίοδο είκοσι ετών μετά την έναρξη του 4ου αιώνα, οπότε και επικρατούσαν αριθμητικά οι παγανιστές, οι Χριστιανοί αυξήθηκαν ως το σημείο να αποτελούν πιθανώς το μισό του συνολικού πληθυσμού. Ο ίδιος ο Κωνσταντίνος, έπειτα από την εμπειρία που είχε την παραμονή της μάχης, άρχισε να ενδιαφέρεται προσωπικά για τα διδάγματα του Χριστιανισμού. (Πηγή: Βικιπαιδεία)

money

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΚΗΣ ΓΚΑΤΖΙΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ
22 ΜΑΪΟΥ 2025μικρά
οικονομικά• ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:
ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΕΛΕΓΧΩΝ

Στοχευμένους και εντατικούς ελέγχους για την τήρηση της νομιμότητας συνεχίζει να διενεργεί η Ανεξάρτητη Αρχή Επιθεώρησης Εργασίας, ενόψει της θερινής περιόδου.

Την ίδια ώρα, το μέτρο της Ψηφιακής Κάρτας Εργασίας, που υλοποιείται ήδη σε τράπεζες, σουπερ μάρκετ, ασφαλιστικές εταιρίες, εταιρίες security, ΔΕΚΟ, βιομηχανία και λιανεμπόριο, από την 1η Μαρτίου 2025, έχει τεθεί σε πλήρη εφαρμογή στους κλάδους του τουρισμού και της εστίασης, επεκτείνοντας το δίκτυ προστασίας σε περισσότερους εργαζόμενους.

Σύμφωνα με το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, η Ψηφιακή Κάρτα Εργασίας αποτελεί ένα ισχυρό εργαλείο για την καταπολέμηση της υποδηλωμένης ή αδήλωτης εργασίας, την τήρηση του ωραρίου και την πλήρη καταγραφή των πραγματικών ωρών εργασίας, γεγονός που συνεπάγεται και πλήρεις απολαβές για κάθε εργαζόμενο.

Η αποτελεσματικότητα του μέτρου αποτυπώνεται ήδη στα διαθέσιμα στοιχεία. Όπως ανέφερε πρόσφατα η Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Νίκη Κεραμέως, σε ανάρτησή της, οι δηλωθείσες υπερωρίες τον Μάρτιο αυξήθηκαν κατά 637% στον τουρισμό και κατά 55% στην εστίαση, ήδη από τον πρώτο μήνα εφαρμογής του μέτρου και πριν ακόμη ξεκινήσει η τουριστική περίοδος. Αντίστοιχα θετικά δεδομένα καταγράφονται και σε άλλους κλάδους, με αύξηση καταγεγραμμένων υπερωριών κατά 97% στο λιανεμπόριο και κατά 81% στη βιομηχανία τον Μάρτιο σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του προηγούμενου έτους.

Παράλληλα, η Επιθεώρηση Εργασίας, αξιοποιώντας τα ψηφιακά εργαλεία, την ανάλυση δεδομένων και τη συσσωρευμένη εμπειρία, εντείνει τους ελέγχους συνολικά και εστιάζει σε κλάδους υψηλής εντάσεως εργασίας και με αυξημένη εποχική δραστηριότητα, με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων και τη διασφάλιση υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά εργασίας.

Η Επιθεώρηση Εργασίας δίνει επίσης ιδιαίτερη έμφαση στην πρόληψη εργατικών ατυχημάτων και σε αυτό το πλαίσιο διενεργεί συνεχώς ελέγχους για την τήρηση των κανόνων υγείας και ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους.

Με βάση τα στοιχεία για το πρώτο τετράμηνο του 2025, οι έλεγχοι ανέρχονται συνολικά σε 24.158 και οι κυρώσεις φτάνουν τις 5.385.

Ειδικότερα, από την αρχή του 2025 έως τον Απρίλιο, οι Επιθεωρητές Εργασιακών Σχέσεων διενήργησαν 13.604 ελέγχους και επέβαλαν 3.881 κυρώσεις. Συνολικά 1.289 κυρώσεις επιβλήθηκαν από τους Επιθεωρητές Υγείας και Ασφάλειας, που πραγματοποίησαν 8.619 ελέγχους, ενώ οι Ειδικοί Επιθεωρητές προχώρησαν σε 1.935 ελέγχους και επέβαλαν 215 κυρώσεις.

ΦΩΤΟ: Γρ. Τύπου Περιφ. Πελοπον.

Από την Αργολίδα στις Βρυξέλλες με όραμα και σχέδιο

● Ο Κόμβος Βιο-Οικονομίας της Περιφέρειας Πελοποννήσου

Με βαλίτσα γεμάτη δεδομένα, προτάσεις και τοπικές ιστορίες που γεννιούνται σε περιοχές της Πελοποννήσου, ο Περιφερειάρχης Δημήτρης Πτωχός βρέθηκε στις Βρυξέλλες, σε μία στιγμή που η Ελλάδα δεν ζητά απλώς χρηματοδοτήσεις, αλλά δηλώνει παρούσα με λύσεις. Ο Κόμβος Βιο-Οικονομίας 360° της Περιφέρειας Πελοποννήσου παρουσιάστηκε ως υπόδειγμα περιφερειακής καινοτομίας, συνδέοντας το χωράφι με το εργαστήριο και την τοπική παραγωγή με την πράσινη μετάβαση.

Μπροστά σε ευρωπαϊκούς αξιωματούχους και επιστήμονες, ο κ. Πτωχός δεν αρκέστηκε σε γενικόλογες εκθέσεις ιδεών. Ανέλυσε συγκεκριμένα το πώς ο βιοοικονομικός μετασχηματισμός στην Πελοπόννησο, λειτουργεί ήδη ως πρότυπο για ένα μοντέλο παραγωγής που στηρίζεται στον τόπο, τους ανθρώπους και την επιστημονική γνώση.

Στην Περιφέρεια Πελοποννήσου υπάρχουν δυνατότητες τέτοιες που μπορούν να συνδέσουν για παράδειγμα την παραγωγή εσπεριδοειδών με τη βιομηχανία και τα ερευνητικά κέντρα. Ο Κόμβος Βιο-Οικονομίας δεν είναι μία θεωρητική κατα-

σκευή, αλλά ένα εργαλείο που ήδη αξιοποιείται για να μετατραπεί το παραγόμενο απόβλητο (π.χ. φλούδες πορτοκαλιών από χυμοποιεία της Αργολίδας) σε πρώτη ύλη για ενέργεια, βιοκαύσιμα και φαρμακευτικά προϊόντα.

Στην Αργολίδα, πολλές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις έχουν ήδη έρθει σε επαφή με το έργο του Κόμβου, όπως είπε στο «ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ» ο γεωπόνος Χρήστος Μ., ο οποίος συμμετέχει σε πιλοτικά σχήματα συνεργασίας. «Επιτέλους μιλάμε για αξιοποίηση του προϊόντος μέχρι και την τελευταία σταγόνα», μας λέει. Στον κάμπο του Άργους, οι εσπεριδοκαλλιέργειες δίνουν όχι μόνο εισόδημα, αλλά και νέα προοπτική – με τον τελικό στόχο να μην είναι απλώς η παραγωγή αλλά η κυκλική αξιοποίηση και η προστιθέμενη αξία.

Η φρόστικλειδί της παρουσίας του Δημήτρη Πτωχού ήταν: «Η καινοτομία δεν είναι πολυτέλεια – είναι όρος προόδου, ανθεκτικότητας και ευημερίας για την Ευρώπη. Και οι Περιφέρειες πρέπει να είναι στον πυρήνα αυτής της προσπάθειας».

Και το εξήγησε: «Ηρθε η ώρα να περάσουμε από

τη θεωρία στη δράση – από εργαστήριο ρυθμίσεων να γίνουμε πραγματικό κέντρο καινοτομίας. Χρειαζόμαστε ένα action plan, με στόχους, χρονοδιαγράμματα και μετρήσιμα αποτελέσματα». Αναφερόμενος στην εμπειρία της Περιφέρειας Πελοποννήσου, σημείωσε ότι η έξυπνη εξειδίκευση και η γνώση του τοπικού οικοσυστήματος επιτρέπουν τη σύνδεση της έρευνας με κρίσιμες ανάγκες της κοινωνίας – από τη διαχείριση υδάτων και την ενέργεια, μέχρι τον πρωτογενή τομέα και την κλιματική προσαρμογή.

Σε μία εποχή που η ελληνική περιφέρεια συχνά αντιμετωπίζεται ως πρόβλημα, η Πελοπόννησος προτείνει ένα άλλο αφήγημα: εκείνο της εξωστρεφούς ανάπτυξης με κοινωνικό και περιβαλλοντικό πρόσημο. Όπως σημείωσε ο Περιφερειάρχης, στόχος είναι να σταλεί ένα σαφές μήνυμα: ότι η Ελλάδα μπορεί να πρωταγωνιστήσει σε τομείς αιχμής, αρκεί να αξιοποιήσει τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα.

Απλήρωτοι λογαριασμοί ρεύματος πνίγουν τα νοικοκυριά της Αργολίδας

Τέσσερις στους δέκα καταναλωτές σε καθυστέρηση

Στο Ναύπλιο, κάτω από το φως του ήλιου που πέφτει πάνω στα σοκάκια της Παλιάς Πόλης, οι καφετέριες γεμίζουν, αλλά πίσω από τις κουβέντες και τα χαμόγελα κρύβονται προβληματισμοί. «Μας ήρθε λογαριασμός ρεύματος 470 ευρώ. Πλήρωσα τα μισά και περιμένω τη σύνταξη για τα υπόλοιπα», λέει στον «Αναγνώστη Πελοποννήσου» η κυρία Ματίνα, 73 ετών, από το Άργος. Δεν είναι η μόνη. Σύμφωνα με πρόσφατα στοιχεία της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, οι απλήρωτοι λογαριασμοί σε όλη τη χώρα ξεπερνούν τα 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ, με το 40% των καταναλωτών να καθυστερεί τις πληρωμές. Η εικόνα αυτή αντικατοπτρίζεται έντονα και στην Αργολίδα, όπου οι τοπικές κοινωνίες, ιδίως στις ημιαστικές και αγροτικές περιοχές, παλεύουν καθημερινά με το αυξανόμενο κόστος ζωής.

Στην Ερμιονίδα, ιδιοκτήτης Mini Market, περιγράφει πώς οι πελάτες του αγοράζουν πια «με το ζύγι και με τον φόβο»: «Ερπεται ο άλλος και λέει "δωσε

ΦΩΤΟ: Ai Gemini

μου 3 αυγά και 2 φέτες ζαμπόν". Ξέρω πως χρωστάει και το ρεύμα. Οι περισσότεροι έτσι είναι».

Η κατάσταση γίνεται ακόμη πιο πιεστική για μικρές επιχειρήσεις. Αρτοποιός από χωριό της περιοχής της Επιδαύρου, μάς εξηγεί ότι δίνει προτεραιότητα στις οφειλές ρεύματος για να μη του κόψουν

την παροχή και μένει χωρίς φούρνο: «Δεν έχεις το περιθώριο να ρισκάρεις. Αλλά στο τέλος του μήνα δεν περισσεύει τίποτα».

Οι εταιρίες παροχής ρεύματος, σύμφωνα με επαγγελματίες του κλάδου, έχουν σκληρύνει τη στάση τους, απαιτώντας εξοφλήσεις ή υψηλά ποσά έναντι για να μην προχωρήσουν σε διακοπές. Η ρύθμιση σε δόσεις είναι λύση, αλλά όχι πανάκεια για κάποιον που κάθε μήνα παλεύει να «μπαλώσει» τα βασικά.

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο οικονομικό – είναι βαθιά κοινωνικό. Οι απλήρωτοι λογαριασμοί δεν φανερώνουν μόνο αριθμούς, αλλά ιστορίες ανθρώπων. Η Αργολίδα, όπως και όλη η Ελλάδα, χρειάζεται μια πιο ανθρώπινη προσέγγιση στην ενεργειακή πολιτική, που να προστατεύει τους ευάλωτους, χωρίς να επιβαρύνει περαιτέρω τους ήδη πιεσμένους. Η αξιοπρέπεια δεν πρέπει να κοστίζει τόσο ακριβά.

απροσάρμοστα ντοομγδσοορη

Τα χρώματα του Δειλινού πάντα
συγκινούν!

Οι τρεις εξερευνητές

Τρεις εξερευνητές, ένας Άγγλος, ένας Γάλλος και ένας Έλληνας αιχμαλωτίζονται από ανθρωποφάγους στην Αφρική.

Ο αρχηγός προσφέρεται να ελευθερώσει όποιον καταφέρει να περάσει τρεις δοκιμασίες: Να πιει ένα μισό κρασί, να βγάλει ένα αγκάθι από το πόδι του ιερού λιονταριού και να το κάνει με την εκατοντάχρονη γιαγιά του.

Οδηγούν τον Άγγλο εξερευνητή στην καλύβα με το κρασί, αρχίζει να πίνει δεν φτάνει ούτε στη μέση, οπότε τον τρώνε.

Ακολουθεί ο Γάλλος, το ίδιο παθαίνει και αυτός.

Έρχεται η σειρά του Έλληνα εξερευνητή. Μπαίνει στη καλύβα και έπειτα από τρεις ώρες βγαίνει τρεκλίζοντας αφού έχει πιει όλο το κρασί.

Τον πηγαίνουν στη δεύτερη καλύβα με το λιοντάρι.

Έπειτα από λίγο ακούγονται βρυκηθμοί, κραυγές και ύστερα από μία ώρα βγαίνει ο Ελληνάρας με σχισμένα ρούχα, γρατζουνισμένος και μεθυσμένος ακόμα από το κρασί, λέει στον αρχηγό:

–Πήγαίνε με τώρα στη γιαγιά να της βγάλω το αγκάθι από το πόδι.

ανέκδοτο

Ομιλούν άλογο

Ο άντρας είναι στο σαλόνι και διαβάζει την εφημερίδα του, όταν ξαφνικά μπαίνει στο δωμάτιο η γυναίκα του και χωρίς να του πει τίποτα, του ρίχνει μια δυνατή σφαλιάρα.

–Μα καλά τρελάθηκες; Τι με χτυπάς; της λέει εκείνος τσαντισμένος.

–Τι είναι αυτό το χαρτάκι που βρήκα στην τσέπη του παντελονιού σου που γράφει πάνω Ελένη; του λέει εκείνη.

–Δεν θυμάσαι πριν από μία εβδομάδα που πήγα στον ιππόδρομο; Ελένη είναι το όνομα του αλόγου που είχα ποντάρει.

–Με συγκωρείς άντρα μου, μερικές φορές και εγώ δεν καταλαβαίνω πώς γίνομαι τόσο ζηλιάρη. Ελπίζω να μην σε πόνεσα πολύ.

Έπειτα από δύο μέρες το ίδιο σκηνικό. Ο άντρας να διαβάζει αμέριμνος την εφημερίδα του στην πολυθρόνα και η γυναίκα του ρίχνει μια δυνατή με το τηγάνι στο κεφάλι.

–Μα καλά, τι έπαθες πάλι;

–Τηλεφώνησε το άλογο σου και σε θέλει!

